

**STRATEGIA
ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW
SPOŁECZNYCH
POWIATU KONIŃSKIEGO
NA LATA 2015-2022**

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	4
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	10
1.1. TŁO I PRZYCZYNY	11
1.2. WARTOŚCI, ZASADY, DEFINICJE	12
1.3. PRZESŁANKI WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH.....	16
1.3.1. STRATEGIA EUROPA 2020	16
1.3.2. STRATEGIA ROZWOJU KRAJU 2020	18
1.3.3. WIELKOPOLSKA 2020	19
1.3.4. STRATEGIA POLITYKI SPOŁECZNEJ DLA WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO DO 2020	20
1.3.5. STRATEGIA ROZWOJU I PROMOCJI POWIATU KONIŃSKIEGO.....	22
1.3.6. PLAN ROZWOJU LOKALNEGO DLA POWIATU KONIŃSKIEGO.....	25
2. CZĘŚĆ DIAGNOSTYCZNA	26
2.1. CHARAKTERYSTYKA POWIATU	27
2.2. CHARAKTERYSTYKA GMIN POWIATU	31
2.3. DEMOGRAFIA.....	41
2.3.1. PROGNOZA DEMOGRAFICZNA.....	47
2.4. OŚWIATA.....	51
2.5. OCHRONA ZDROWIA.....	59
2.6. RYNEK PRACY	62
2.7. PROBLEMY SPOŁECZNE Z PERSPEKTYWY OŚRODKÓW POMOCY SPOŁECZNEJ.....	69
2.8. PROBLEMY SPOŁECZNE Z PERSPEKTYWY POWIATOWEGO CENTRUM POMOCY RODZINIE	98
2.8.1. KWESTIA PIECZY ZASTĘPCZEJ	104
2.8.2. KWESTIA NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI I OSÓB STARSZYCH.	111
2.8.3. KWESTIA PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY, PORADNICTWA RODZINNEGO I INTERWENCJI KRYZYSOWEJ	129
2.8.4. PROGRAM OPERACYJNY KAPITAŁ LUDZKI	137

2.9. ANALIZA SWOT	140
2.10. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH	149
2.10.1. INSTYTUCJE OFERUJĄCE POMOC I WSPARCIE	149
2.10.2. ORGANIZACJE POZARZĄDOWE	169
3. CZĘŚĆ PROGRAMOWA.....	174
3.1. MISJA.....	175
3.2. CELE STRATEGICZNE, OPERACYJNE, KIERUNKI DZIAŁAŃ I WSKAŹNIKI...177	
3.3. ZARZĄDZANIE STRATEGIĄ.....	206
3.4. FINANSOWANIE STRATEGII	207
3.5. MONITORING I EWALUACJA.....	208
4. RAPORT Z KONSULTACJI SPOŁECZNYCH	209
5. UWAGI KOŃCOWE.....	214

WPROWADZENIE

Strategie rozwiązywania problemów społecznych to względnie trwałe wzory interwencji społecznych podejmowanych w celu zmiany (poprawy) tych stanów rzeczy (zjawisk), występujących w obrębie danej społeczności, które oceniane są negatywnie.

Mówiąc o powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych, należy mieć na myśli w szczególności działania publicznych i prywatnych instytucji pomocy społecznej (i pokrewnych), prowadzone na terenie powiatu, podejmowane dla poprawy warunków zaspokojenia potrzeb przez wybrane kategorie osób i rodzin, mieszkańców powiatu. Strategia opracowana dla struktury powiatowej jest dokumentem szczególnym. Odnosząc się w swych zapisach kierunkowych do zadań i możliwości realizacyjnych samorządu powiatowego musi brać pod uwagę przesłanki wynikające z działań jednostek organizacyjnych pomocy społecznej szczebla gminnego. Stąd w porównaniu ze strategiami gminnymi dokument powiatowy sygnalizuje występujące w poszczególnych gminach problemy społeczne projektując rozwiązania systemowe pozostające poza zasięgiem możliwości kompetencyjnych samorządu gminnego.

W oparciu o uzyskane informacje i materiały został przygotowany dokument, który pozwoli na racjonalizację lokalnej polityki społecznej oraz wskaże obszary, które w najbliższym czasie powinny stać się przedmiotem szczególnej troski władz samorządowych. Metodyka opracowania dokumentu pozwoliła zaangażować środowisko lokalne w budowę strategii na najważniejszych etapach, od diagnozy do wdrożenia i realizacji.

Perspektywa czasowa obowiązywania niniejszego dokumentu została skomunikowana z głównymi dokumentami strategicznymi wpływającymi na rozwiązywanie lokalnych problemów, tj. Strategią Europa 2020, Strategią Rozwoju Kraju 2020, Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku. Niniejszy dokument odnosi się również do Strategii Polityki Społecznej dla Województwa Wielkopolskiego, spójny jest ponadto z programami powiatowymi: Strategią Rozwoju i Promocji Powiatu Konińskiego oraz Planem Rozwoju Lokalnego dla Powiatu Konińskiego.

W pracach nad strategią uczestniczyli specjaliści, przedstawiciele środowisk oświaty, ochrony zdrowia, sądownictwa, policji, pomocy społecznej, przedstawiciele organizacji pozarządowych i samorządu lokalnego, mieszkańcy powiatu. Ich aktywne uczestnictwo w tworzeniu Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015

– 2022 a także przeprowadzone konsultacje społeczne dokumentu pozwalają mówić o jej społecznym, partycypacyjnym charakterze.

Uchwałą nr 505/2014 Zarządu Powiatu Konińskiego z dnia 21 października 2014 roku powołany został Zespół ds. Opracowania Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2015 – 2022 w składzie:

1. **Elżbieta Sroczyńska** – Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie – Przewodnicząca Zespołu
2. **Wiesława Matusiak** – Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Koninie
3. **Małgorzata Hopen** – Naczelnik Wydziału Edukacji i Spraw Społecznych Starostwa Powiatowego w Koninie
4. **Dorota Sobieraj – Krawczyk** – Pełnomocnik ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi Starostwa Powiatowego w Koninie
5. **Halina Wójcik** – Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Ślesinie
6. **Dagmara Szymańska – Góralska** – Kierownik Środowiskowego Domu Samopomocy w Ślesinie
7. **Tomasz Kubalak** – Starszy Specjalista Pracy Socjalnej Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie
8. **Dorota Kaźmierczak** – Kierownik Zespołu ds. Pieczy Zastępczej Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie
9. **Małgorzata Sobieraj** – Dyrektor Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Ślesinie
10. **Anna Klechniowska** – Przewodnicząca Powiatowej Społecznej Rady ds. Osób Niepełnosprawnych

Prace nad strategią zainauguowało spotkanie poświęcone podsumowaniu realizacji zadań Powiatowej Strategii Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2008-2014 zorganizowane przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie. Na spotkaniu przedstawiono członkom Zespołu założenia do Strategii na lata 2015 – 2022, omówiono jej miejsce w systemie zarządzania strategicznego. Członkowie Zespołu na bazie opracowanej diagnozy dokonali oceny mocnych i słabych stron Powiatu w badanych obszarach oraz płynących z nich szans i zagrożeń diagnozy dla rozwoju społecznego Powiatu. Po opracowaniu analizy SWOT, dokonano opracowania celów strategicznych, operacyjnych, zadań oraz wskaźników oceny realizacji zamierzonych celów.

Diagnozę przeprowadzono w oparciu o:

- dane statystyczne ze sprawozdań rzeczowych będących w posiadaniu jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
- sprawozdania statystyczne i merytoryczne Policji oraz Kuratorów Rodzinnych Sądu Rejonowego w Koninie w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- sprawozdania opisowe i statystyczne z działalności jednostek organizacyjnych Powiatu,
- dane z raportów GUS
- dane zawarte w dokumentach strategicznych powiatu, województwa, kraju oraz Unii Europejskiej.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015-2022 składa się z trzech zasadniczych części, tj. części wstępnej, diagnostycznej i programowej.

Część wstępna zawiera elementarne informacje dotyczące zasad konstruowania dokumentu – są w niej przedstawione: aspekty prawne, będące podstawą działania samorządu powiatowego, zasady i wartości, na których opiera się lokalna polityka społeczna, oraz analiza dokumentów strategicznych, z którymi powinna korespondować i być spójna strategia. Część diagnostyczna dokumentu zawiera charakterystykę powiatu i gmin wchodzących w jego skład, informacje na temat sytuacji demograficzno-bytowej mieszkańców oraz diagnozę problemów społecznych w powiecie i w poszczególnych gminach, opartą na badaniu źródeł zastanych. Identyfikacji i diagnozy najważniejszych problemów społecznych dokonano ponadto w trakcie posiedzeń Zespołu. Diagnoza obejmuje następujące kwestie:

1. Charakterystyka powiatu, oraz gmin powiatu.
2. Demografia.
3. Rynek pracy
4. Ochrona zdrowia.
5. Edukacja.
6. Problemy społeczne z perspektywy Ośrodków Pomocy Społecznej.
7. Problemy społeczne z perspektywy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie:
 - kwestia pieczy zastępczej,
 - kwestia niepełnosprawności i osób starszych,

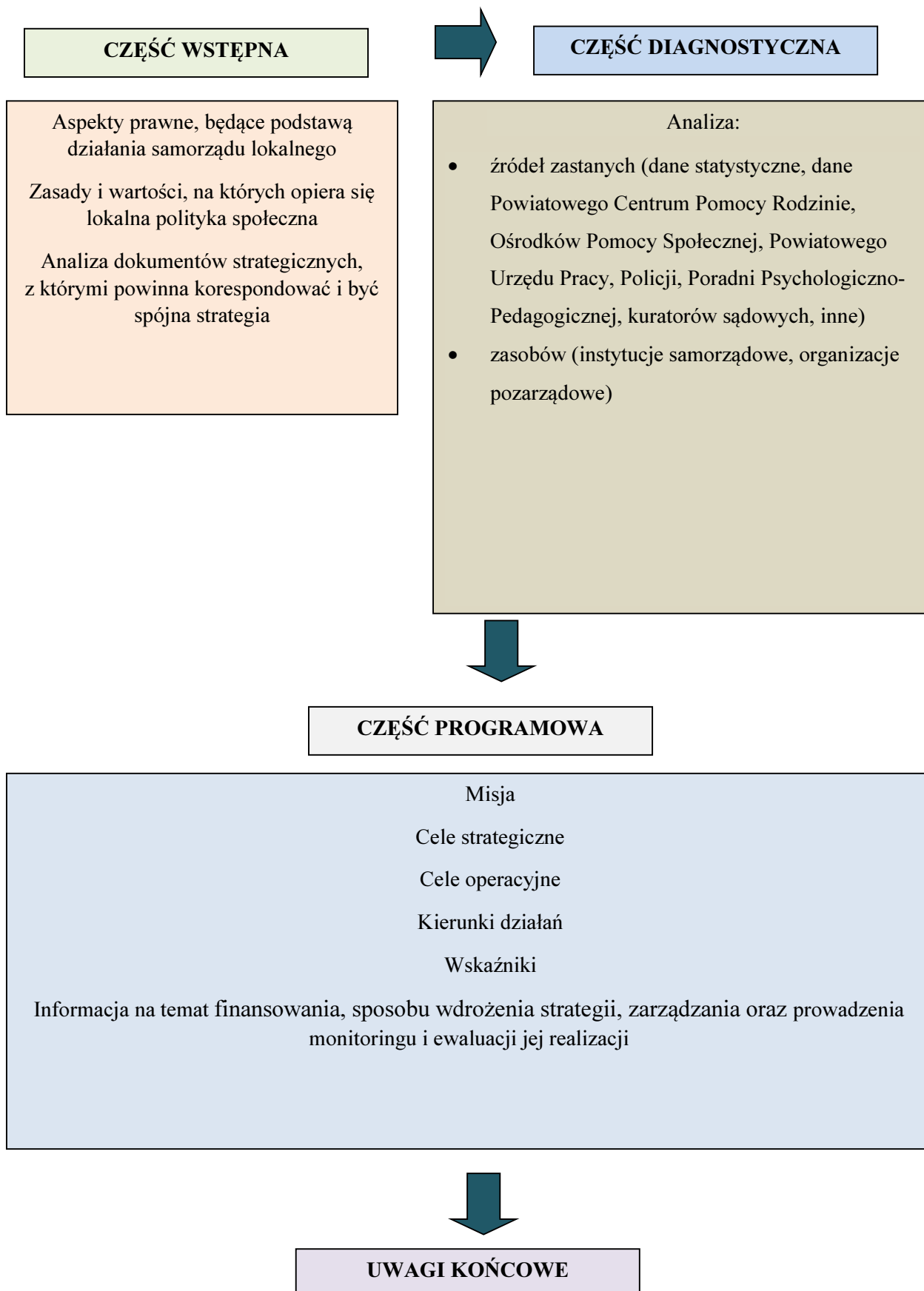
- przeciwdziałania przemocy, poradnictwa rodzinnego i interwencji kryzysowej,
8. Analiza SWOT;
 9. Zasoby umożliwiające rozwiązywanie problemów społecznych.

W podsumowaniu części diagnostycznej, po nałożeniu wyników dokonanej analizy na zakres możliwości kompetencyjnych samorządu powiatowego, zostały wskazane najważniejsze obszary problemowe, których rozwiązanie powinno stać się przedmiotem troski samorządu, a są one treścią części programowej dokumentu. Ponadto pokazany został związek zidentyfikowanych w procesie badawczym problemów społecznych z czynnikami, które należy brać pod uwagę w programowaniu działań służących rozwiązywaniu problemów społecznych różnych środowisk.

W części programowej dokumentu przedstawiono najistotniejsze założenia polityki społecznej powiatu na najbliższe lata. Zostały one ujęte w formie misji, celów strategicznych, celów operacyjnych i kierunków działań. Ponadto została zaprezentowana informacja na temat finansowania, sposobu wdrożenia strategii, zarządzania oraz prowadzenia monitoringu i ewaluacji jej realizacji.

Przedstawienie graficzne metodologii opracowania Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015-2022 prezentuje poniżej zamieszczony diagram.

METODOLOGIA OPRACOWANIA DOKUMENTU

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

W części wstępnej zostały przedstawione aspekty prawne, będące podstawą działania samorządu powiatowego w obszarze szeroko rozumianej polityki społecznej, oraz zasady i wartości, na których opiera się lokalna polityka społeczna. Ponadto zawiera ona analizę dokumentów programowych opracowanych na poziomie kraju, województwa i powiatu, z którymi powinna korespondować i być spójna strategia.

1.1. TŁO I PRZYCZYNY

Strategia rozwiązywania problemów społecznych ma stanowić podstawę do realizacji względnie trwałych wzorów interwencji społecznych, podejmowanych w celu zmiany (poprawy) tych stanów rzecz (zjawisk) występujących w obrębie danej społeczności, które oceniane są negatywnie. Dokument charakteryzuje w szczególności działania publicznych i prywatnych instytucji rozwiązujących problemy społeczne, podejmowane dla zaspokojenia potrzeb przez wybrane kategorie osób i rodzin.

Obowiązek opracowania powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych wynika wprost z art. 19.1 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. Różnorodność problemów społecznych występujących w powiecie powoduje konieczność wzięcia pod uwagę także innych aktów prawnych, które mają istotny wpływ na konstrukcję dokumentu i rozwiązywanie zadań społecznych w przyszłości. Są to m.in.:

- ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2003 r. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1143 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r., poz. 149 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 1982 r. Nr 35, poz. 230 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 1997 r. Nr 123, poz. 776 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485),
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2003 r. Nr 180, poz. 1493).
- ustawa z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 228 poz. 2255 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. z 2005 r. Nr 86 poz. 732 z późn. zm.),

- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 135 z późn. zm.).

Oprócz wspomnianych aktów prawnych przy realizacji strategii może zachodzić potrzeba odwołania się również do ustaw i aktów wykonawczych z zakresu ochrony zdrowia, oświaty i edukacji publicznej, budownictwa socjalnego.

Opracowując powiatową strategię integracji i rozwiązywania problemów społecznych, uwzględniono dokumenty programowe, w których akcentuje się konieczność zapewnienia dialogu i partnerskiej współpracy instytucji rządowych, samorządowych, organizacji pozarządowych oraz biznesu. Uznaje się także za niezbędną partnerską współpracę z osobami podlegającymi wykluczeniu społecznemu.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015 – 2022 została ponadto skomunikowana z głównymi dokumentami strategicznymi wpływającymi na rozwiązywanie lokalnych problemów. Zapisy w niej zawarte zostały skonstruowane z zachowaniem spójności z dokumentami powiatowymi, wojewódzkimi oraz strategiami na szczeblu krajowym i europejskim. Wśród najważniejszych dokumentów wymienić należy:

- Strategię Europa 2020,
- Strategię Rozwoju Kraju 2020,
- Strategię Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku,
- Strategię Polityki Społecznej dla Województwa Wielkopolskiego,
- Strategię Rozwoju i Promocji Powiatu Konińskiego,
- Plan Rozwoju Lokalnego dla Powiatu Konińskiego.

1.2. WARTOŚCI, ZASADY, DEFINICJE

Wartość to termin używany do określenia tego, co godne uznania i pożądania, cenne i dobre. Człowiek budujący swój system wartości pewne z nich odrzuca jako złe, czyli traktuje jako „antywartości”, inne pozostawia i hierarchizuje według przypisywanej im ważności.

Wartość jest cechą względną, a to oznacza, że nie zawsze, nie w każdym miejscu, nie przez wszystkich i nie w każdych okolicznościach przypisywana jest przedmiotom podlegającym ocenie. Przedmiotami wartościowania w polityce społecznej są najczęściej stosunki społeczne, stan zaspokojenia potrzeb, instytucje społeczne, stosunki między człowiekiem a przyrodą.

Polityka społeczna oparta na określonych zasadach, normach i wartościach może być postrzegana jako przewodnik działania państwa i władz samorządowych różnych szczebli w celu:

- kształtowania warunków życia ludności, stosunków międzyludzkich i ogólnych warunków rozwoju,
- harmonizowania i godzenia rozbieżnych interesów różnych grup społecznych i tworzenia warunków dla pokoju społecznego między kapitałem a pracą.

Z wartości wynikają zarówno cele polityki społecznej, jak i zasady. Źródła, z których czerpie wartości polityka społeczna, są bardzo różnorodne. Są to m.in. ideologie, doktryny społeczne i gospodarcze, społeczne oczekiwania wyrażane za pośrednictwem różnych kanałów społecznej komunikacji, normy zwyczajowe, poglądy osób znaczących w społeczeństwie. W polityce społecznej, odwołującej się do wartości cenionych przez społeczeństwo, ważny jest podział na wartości odczuwane i uznawane. Wartości odczuwane wiążą się głównie ze sferą emocjonalną, zaś uznawane opierają się na przekonaniach, że pewne cechy powinny być odczuwane jako wartość.

Zasady to ogólne doktryny i normy działania, którymi powinny kierować się podmioty polityki społecznej w realizacji podstawowego celu, jakim jest zaspokajanie potrzeb. Niektóre zasady polityki społecznej są tożsame z wartościami. Zasady, które są najczęściej artykułowane bądź realizowane w polityce społecznej, a które stają się dla twórców strategii podstawowymi fundamentami budowania społeczności lokalnej, wolnej od zagrożeń i problemów społecznych, to:

1. **Zasada samopomocy** – przejawia się w istnieniu i rozwoju pomocy wzajemnej ludzi zmagających się z podobnymi problemami życiowymi oraz pomocy silniejszych

dla słabszych; zazwyczaj w ramach niewielkich nieformalnych grup.

2. **Zasada przezorności** – oznacza, że bezpieczeństwo socjalne jednostki nie może być tylko efektem świadczeń ze strony społeczeństwa, ale wynikać powinno także z odpowiedzialności człowieka za przyszłość własną i rodziny.
3. **Zasada solidarności społecznej** – najczęściej rozumiana jako przenoszenie konsekwencji, niekiedy utożsamiana z solidaryzmem społecznym, oznaczającym wyższość wspólnych interesów członków społeczeństwa nad interesami poszczególnych klas lub warstw.
4. **Zasada pomocniczości** – oznacza przyjęcie określonego porządku, w jakim różne instytucje społeczne dostarczają jednostce wsparcia, gdy samodzielnie nie jest w stanie zaspokoić swoich potrzeb; w pierwszej kolejności pomoc powinna pochodzić od rodziny, a następnie od społeczności lokalnej, a na końcu od państwa.
5. **Zasada partycypacji** – wyraża się w takiej organizacji życia społecznego, która poszczególnym ludziom zapewnia możliwość pełnej realizacji swoich ról społecznych, natomiast poszczególnym grupom pozwala zająć równoprawne z innymi miejsce w społeczeństwie.
6. **Zasada samorządności** – stanowi realizację takich wartości, jak wolność i podmiotowość człowieka, a wyraża się w takiej organizacji życia społecznego, która jednostkom i grupom gwarantuje prawo do aktywnego udziału w istniejących instytucjach społecznych oraz tworzenia nowych instytucji w celu skuteczniejszego zaspokajania potrzeb i realizacji interesów.
7. **Zasada dobra wspólnego** – przejawia się w takich działaniach władz publicznych, które uwzględniają korzyści i interesy wszystkich obywateli i polegają na poszukiwaniu kompromisów tam, gdzie interesy te są sprzeczne.
8. **Zasada wielosektorowości** – polega na równoczesnym funkcjonowaniu publicznych podmiotów polityki społecznej, organizacji pozarządowych i instytucji rynkowych, które dostarczają środków i usług służących zaspokajaniu potrzeb społeczeństwa.

Polityka społeczna, jako przewodnik czy też wskazówka działania oparta na zadeklarowanych wartościach i zasadach, określa i wyjaśnia misję, obejmuje możliwości i cele przedsięwzięć organizacyjnych, wymusza odpowiednie zachowania, nakreślając przydział odpowiedzialności i towarzyszącą temu delegację kompetencji na wszystkie poziomy

organizacyjne.

Z wymienionych powyżej zasad wynikają podstawowe cele, które powinny kształtować politykę społeczną w danym środowisku lokalnym. Są to przede wszystkim:

- dążenie do poprawy położenia materialnego i wyrównywanie szans życiowych grup społeczeństwa ekonomicznie i socjalnie najsłabszych;
- prowadzenie bieżących działań osłonowych;
- dostrzeganie zagrożeń społecznych z wyprzedzeniem;
- dorównywanie do standardów unijnych i międzynarodowych.

Polityka społeczna Unii Europejskiej opiera swoje założenia na działaniach związanych z polepszeniem warunków życia, pracy i kształcenia, zapewnieniem powszechności prawa do zatrudnienia i wykształcenia, a wreszcie stworzeniem systemu zabezpieczenia społecznego. Z uwagi na przystąpienie naszego kraju do tej struktury społeczno-gospodarczej jest rzeczą oczywistą i zrozumiałą, że właśnie te wartości i zasady stanowią fundament budowy dokumentu wskazującego lokalne problemy społeczne i metody ich rozwiązywania.

W polityce społecznej terminem „problemy społeczne” oznacza się wszelkiego rodzaju dolegliwości, zakłócenia, niedogodności występujące w życiu zbiorowym. Natomiast określeniem „kwestia społeczna” wyróżnia się wśród nich te, które:

- odznaczają się szczególną dolegliwością dla potencjału osobowego społeczeństwa;
- są następstwem niedostosowania sposobu, w jaki funkcjonuje społeczeństwo, do podstawowych potrzeb indywidualnych i zbiorowych;
- nie są możliwe do rozwiązania siłami pojedynczych grup ludzkich.

W węższym znaczeniu termin „kwestia społeczna” oznacza konkretny problem o szczególnie wysokim stopniu dotkliwości dla życia i współdziałania członków społeczności. W szerszym znaczeniu termin ten oznacza natomiast sprzeczność pomiędzy zasadami obowiązującymi w danym społeczeństwie, formacji ustrojowej czy nawet cywilizacji, a dążeniami jednostek i zbiorowości do godnego życia. Przyjmuje się, że źródła kwestii społecznych tkwią wewnątrz społeczeństwa, w mechanizmach życia zbiorowego i mogą być – jak każdy problem społeczny – ograniczane i rozwiązywane we wszystkich skalach współżycia: od rodziny poprzez środowiska lokalne i zawodowe po skalę ogólnopolską czy międzynarodową.

Mechanizmów powstawania problemów społecznych i kwestii społecznych upatrywać należy w funkcjonowaniu społeczeństwa. Są nimi przede wszystkim:

- dezorganizacja społeczeństwa;
- gwałtowna zmiana społeczna;
- opóźnienia kulturowe;
- przemiany gospodarcze wyprzedzające przemiany w sposobie myślenia i działania;
- złe funkcjonowanie instytucji politycznych czy administracyjnych;
- niekompetencja polityków czy urzędników państwowych;
- dysfunkcjonalność instytucji społecznych;
- dominacja grup społecznych, eksploatacja, wyzysk;
- nierówności społeczne, niesprawiedliwość społeczna;
- złe funkcjonowanie instytucji edukacyjnych;
- nieprzystosowanie do pełnienia określonych ról społecznych.

Funkcjonujące w środowisku lokalnym kwestie i problemy społeczne prowadzą do wykluczenia społecznego, czyli sytuacji uniemożliwiającej lub znacznie utrudniającej jednostce lub grupie zgodne z prawem pełnienie ról społecznych, korzystanie z dóbr publicznych i infrastruktury społecznej, gromadzenie zasobów i zdobywanie dochodów w godny sposób. Środkiem umożliwiającym przeciwdziałanie tej sytuacji jest integracja społeczna oparta na zasadach dialogu, wzajemności i równorzędności.

Podejmowane w tym celu działania wspólnotowe służą budowie społeczeństwa opartego na demokratycznym współuczestnictwie, rządach prawa i poszanowaniu różnorodności kulturowej. W społeczeństwie tym obowiązują i są realizowane podstawowe prawa człowieka i obywatela oraz skutecznie wspomaga się jednostki i grupy w realizacji ich celów życiowych.

Przygotowując dokument programowy, wskazujący kierunki działań samorządu w kształtowaniu i realizacji lokalnej polityki społecznej, nie można nie wspomnieć o wartości podstawowej, która posłużyła autorom za fundament przy jego opracowywaniu. Wartością tą jest zasada wspierania rodziny jako najważniejszej komórki społecznej. Jest ona głównym przesłaniem niniejszego dokumentu, gdyż od wspierania siły rodziny należy rozpoczynać każdy rodzaj oferowanej pomocy.

1.3. PRZESŁANKI WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH

Konstruując strategię integracji i rozwiązywania problemów społecznych powiatu, należy pamiętać, że nie jest to jedyny dokument w obszarze polityki społecznej, którego skutki będą dotyczyły jej mieszkańców. Krytyczna analiza dokumentów programowych powstających na poziomie Unii Europejskiej, kraju, województwa czy powiatu pozwala na skuteczniejsze programowanie działań na poziomie lokalnym w taki sposób, by nie powielać pewnych działań, ale wpisywać się własnymi propozycjami programowymi w już funkcjonującą rzeczywistość formalnoprawną.

1.3.1. STRATEGIA EUROPA 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Strategia Europa 2020 jest długookresowym dokumentem strategicznym wyznaczającym kierunki rozwoju społeczno – gospodarczego państw Unii Europejskiej. Opracowana została na okres 2010 – 2020 i ma zastąpić realizowaną od 2000 roku strategię Lizbońską.

Strategia powstała w odpowiedzi na kryzys gospodarczy dotyczący państwa Unii Europejskiej, akcentuje potrzebę zrównoważonego wzrostu sprzyjającemu włączeniu społecznemu oraz innowacyjności, inteligentnemu rozwojowi. Strategia Europa 2020 koncentruje się na priorytetach:

- **rozwoju inteligentnym** – rozwoju gospodarczym opartym na wiedzy i innowacyjności osiągniętym dzięki inwestycjom w edukację, badania naukowe, rozwój nowych technologii,
- **rozwoju zrównoważonym** – rozwoju opartym na gospodarce niskoemisyjnej, przyjaznej środowisku i jednocześnie bardziej konkurencyjnej, efektywniej korzystającej z zasobów naturalnych,
- **rozwoju sprzyjającemu włączeniu społecznemu** – wsparcie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, mobilizowanie do samozatrudnienia i ograniczanie ubóstwa, rozwój zapewniający spójność społeczną i terytorialną.

Strategia kreśli pięć dalekosiężnych celów w dziedzinie zatrudnienia, innowacyjności, edukacji, walki z ubóstwem oraz w zakresie klimatu i energii:

- wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 20-64 lat powinien wynosić 75%,
- na inwestycje w badania i rozwój należy przeznaczać 3% PKB Unii,
- należy ograniczyć liczbę osób przedwcześnie kończących naukę szkolną do 10% oraz zwiększyć odsetek osób z młodego pokolenia (30-34 lata) z wyższym wykształceniem do co najmniej 40%,
- liczbę osób zagrożonych ubóstwem należy zredukować o 20 mln,
- w zakresie klimatu i energii:
 - ograniczenie emisji dwutlenku węgla o 20 % w stosunku do poziomu z 1990 roku,
 - zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych do 20 %,
 - zwiększenie efektywności energetycznej o 20 %.

W celu realizacji powyższych celów i osiągnięcia rozwoju inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu, Komisja Europejska przygotowała propozycję inicjatyw – projektów przewodnich:

- ***Europejska agenda cyfrowa*** - projekt zakładający stworzenie jednolitego rynku cyfrowego, opartego na bardzo szybkim internecie, upowszechnienie korzystania z szerokopasmowego internetu wśród gospodarstw domowych i przedsiębiorstw;
- ***Unia innowacji*** - projekt na rzecz wsparcia procesu innowacji, począwszy od wstępnych badań aż po komercyjne wykorzystanie produktu, wykorzystywanie korzyści płynących z efektów badań i innowacyjności w celu rozwiązywania palących problemów społecznych;
- ***Mobilna młodzież*** – projekt zmierzający do poprawy wyników i atrakcyjności uczelni europejskich, ułatwienia podjęcia studiów zagranicznych oraz lepszego przygotowania młodzieży do wejścia na europejski rynek pracy;
- ***Europa efektywnie korzystająca z zasobów*** – projekt na rzecz energii bezpiecznej, niskoemisyjnej, niezależnej od źródeł nieodnawialnych, efektywnej;
- ***Polityka przemysłowa w erze globalizacji*** – projekt na rzecz wsparcia przedsiębiorczości, wzmocnienie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich na światowych rynkach

- ***Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia*** – projekt mający za zadanie wsparcie osób w zdobywaniu nowych kwalifikacji, dostosowaniu się do potrzeb zmieniającego się rynku pracy a także modernizację rynków pracy, zwiększanie współczynnika aktywności zawodowej, poprawa jakości miejsc i warunków pracy, stworzenie przyjaznego otoczenia do powstawania nowych miejsc pracy.
- ***Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym*** – projekt nastawiony na zapewnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, integrację osób doświadczających ubóstwa czy wykluczenia społecznego poprzez zapewnienie godnych warunków egzystencjalnych, umożliwienie aktywnego udziału w życiu społeczeństwa.

1.3.2. STRATEGIA ROZWOJU KRAJU 2020 – Aktywne społeczeństwo, konkurencyjna gospodarka, sprawne państwo.

Program został przyjęty 25 września 2012 r. przez Radę Ministrów. Strategia Rozwoju Kraju 2020 kreśli wizję i kierunki rozwoju państwa. Oparta jest na idei zrównoważonego, stabilnego rozwoju, jest dokumentem spójnym ze Strategią Europa 2020. Odnosi się do wyzwań współczesnego świata, na które trzeba odpowiedzieć aby uniknąć stagnacji rozwojowej. Wśród nich Strategia wymienia potrzebę wzmocnienia konkurencyjności gospodarki, w dobie otwarcia na rynki zewnętrzne, potrzebę realizacji rozwoju opartego z jednej strony na likwidacji barier ten rozwój hamujących z drugiej zaś strony na innowacyjności, edukacji i potencjale naukowym, cyfryzacji i nowoczesnych technologiach.

Rozwój w perspektywie zapewnić ma poprawę jakości i poziomu życia, wzrost poczucia bezpieczeństwa socjalnego obywateli oraz włączenie do uczestnictwa w życiu społecznym grup wykluczonych.

Celem głównym Strategii jest *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności.*

Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne: Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna, w których koncentrować się będą główne działania:

Obszar I – Sprawne i efektywne państwo:

- Przejście od administrowania do zarządzania rozwojem.
- Zapewnienie środków na działania rozwojowe.
- Wzmocnienie warunków sprzyjających realizacji indywidualnych potrzeb i aktywności obywatela.

Obszar II – **Konkurencyjna gospodarka:**

- Wzmocnienie stabilności makroekonomicznej.
- Wzrost wydajności gospodarki.
- Zwiększenie innowacyjności gospodarki.
- Rozwój kapitału ludzkiego.
- Zwiększenie wykorzystania technologii cyfrowych.
- Efektywność energetyczna i poprawa stanu środowiska.
- Zwiększenie efektywności transportu.

Obszar III – **Spójność społeczna i przestrzenna:**

- Integracja społeczna.
- Zapewnienie dostępu i określonych standardów usług publicznych.
- Wzmocnienie mechanizmów dyfuzji oraz integracja przestrzenna dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych.

1.3.3. WIELKOPOLSKA 2020. Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku

Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku przyjęta została w 2005 roku, obecnie dokument został uaktualniony i zmodyfikowany. Zmiany wynikły z potrzeby przyjęcia nowych dokumentów strategicznych na poziomie krajowym i unijnym: Strategii Europa 2020 oraz Strategii Rozwoju Kraju 2020. Program porządkuje politykę rozwoju na poziomie regionu – województwa wielkopolskiego, wyznacza cele i działania spójne z politykami: krajową i europejską, uwzględnia zadania wynikające z perspektywy finansowej Unii Europejskiej na lata 2014 – 2020.

Celem strategii jest wzmocnienie potencjału regionu i dążenie do zmiany województwa w region innowacyjny, spójny, o większym potencjale społecznym. Strategia zawiera 9 celów Strategicznych rozpisanych na cele operacyjne:

1. Poprawa dostępności i spójności komunikacyjnej regionu.

2. Poprawa stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie jego zasobami.
3. Lepsze zarządzanie energią.
4. Zwiększanie konkurencyjności metropolii poznańskiej i innych ośrodków wzrostu w województwie.
5. Zwiększenie spójności województwa.
6. Wzmocnienie potencjału gospodarczego regionu.
7. Wzrost kompetencji mieszkańców i zatrudnienia.
8. Zwiększanie zasobów oraz wyrównywanie potencjałów społecznych województwa.
9. Wzrost bezpieczeństwa i sprawności zarządzania regionem.

1.3.4. STRATEGIA POLITYKI SPOŁECZNEJ DLA WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO DO 2020 R.

Strategia Polityki Społecznej dla Województwa Wielkopolskiego do 2020 r. pozwala zaplanować działania województwa z zakresu polityki społecznej w taki sposób, aby przeciwdziałać najistotniejszym zagrożeniom społecznym przy aktywnym udziale samorządów lokalnych i organizacji pozarządowych. Zagrożenia takie jak negatywne skutki ubóstwa i zjawisko wykluczenia społecznego, to wyzwania nie tylko dla Wielkopolski, ale również dla społeczeństwa współczesnej Europy.

Zadaniem samorządu województwa jest nie tylko rozwiązywanie problemów społecznych. To przede wszystkim organizowanie wsparcia i pomocy osobom potrzebującym w miejscu ich zamieszkania, a więc przy udziale jednostek organizacyjnych samorządów lokalnych. Województwo poprzez działalność Regionalnego Ośrodka Pomocy Społecznej pełni rolę wspierającą, aktywizującą, koordynującą i inicjującą nowe rozwiązania, zmierzające tym samym do wyrównywania poziomu życia mieszkańców Wielkopolski.

Strategia stanowi dokument wyznaczający główne kierunki rozwoju i wdrażania polityki społecznej w regionie. Określa działania mające na celu wyrównywanie szans środowisk i grup społecznych województwa wielkopolskiego, doświadczających ubóstwa czy wykluczenia społecznego. Wśród adresatów strategii wymieni można:

- osoby starsze,
- osoby niepełnosprawne,
- dzieci i młodzież,

- kategorie wysokiego ryzyka socjalnego,
- a także wszystkich mieszkańców Wielkopolski, przy uwzględnieniu ich uczestnictwa w różnych wymiarach życia społecznego (kultura, sport i turystyka, edukacja, pomoc społeczna, rynek pracy, służba zdrowia).

Do priorytetów niniejszej strategii należą:

1. Wielkopolska Równych Szans i Możliwości – postuluje dążenie do wyrównywania szans mieszkańców Wielkopolski w dostępie do wszelkich wymiarów społecznego funkcjonowania jednostek, takich jak: usługi i świadczenia socjalne, edukacji i nauki, zatrudnienia i rozwoju zawodowego, usług medycznych, oferty kulturalnej, sportowo rekreacyjnej. Priorytet obejmuje potrzebę redukcji czynników prowadzących do ubóstwa i marginalizacji, konieczność ochrony poziomu i jakości życia rodziny, akcentuje potrzebę pobudzania wrażliwości społecznej.

2. Zdrowi Wielkopolanie – priorytet akcentujący potrzebę podniesienia jakości życia poprzez realizowanie polityki zdrowotnej, uwzględniającej profilaktykę i promocję zdrowia. Odnosi się do konieczności rozwoju otoczenia instytucjonalnego i kreowania środowiska społecznego sprzyjającego podniesieniu świadomości i aktywności prozdrowotnej mieszkańców.

3. Bezpieczna Wielkopolska – odwołujący się do problemu bezpieczeństwa socjalnego mieszkańców Wielkopolski. Postuluje potrzebę podejmowania działań służących wzmocnieniu spójności regionu, przeciwdziałaniu zjawiska dziedziczenia biedy i „pętli ubóstwa”, działań profilaktycznych w zakresie zwalczania patologii społecznej i przestępczości.

4. Wielkopolska Obywatelska – obejmujący potrzebę aktywizacji zasobów ludzkich i potencjału społecznego na rzecz rozwoju jednostek, grup i społeczności, w tym także osób zagrożonych marginalizacją i wykluczeniem społecznym.

1.3.5. STRATEGIA ROZWOJU I PROMOCJI POWIATU KONIŃSKIEGO.

Stworzenie ponadgminnej polityki rozwiązywania problemów społecznych jest jednym z istotnych zadań powiatu wynikających z ustawy o pomocy społecznej. Założenia tej polityki znalazły miejsce w Strategii Rozwoju i Promocji Powiatu Konińskiego i zostały przedstawione w ramach celu głównego 1 „Zapewnienie mieszkańcom powiatu godnego, dostatniego życia”. W jego obrębie wyznaczono następujące cele szczegółowe i zadania.

1. Tworzenie warunków do powstawania nowych miejsc pracy, a przez to uzyskanie ograniczenia poziomu bezrobocia i wzrostu zamożności społeczeństwa.
 - Przygotowanie terenów pod działalność gospodarczą.
 - Wypracowanie przez samorzady gmin polityki wspierającej inwestycje tworzące nowe miejsca pracy.
 - Rozwój infrastruktury technicznej.
 - Tworzenie miejsc pracy na bazie Funduszu Pracy.
 - Aktywizowanie osób bezrobotnych przy wykorzystaniu środków Europejskiego Funduszu Społecznego.
2. Wzrost poziomu obsługi mieszkańców w zakresie usług publicznych.
 - Zaopatrzenie gospodarstw domowych w wodę, gaz, telefony, udostępnienie korzystania z kanalizacji.
 - Tworzenie warunków do rozwoju i kształtowania się rynku usług medycznych.
 - Stworzenie warunków do powszechnego dostępu do szkół i przedszkoli.
 - Stworzenie warunków obsługi mieszkańców powiatu przez Starostwo Powiatowe i urzędy gmin drogą elektroniczną.
3. Stworzenie warunków do rozwoju budownictwa mieszkaniowego.
 - Wyznaczanie i uzbrajanie terenów pod budownictwo mieszkaniowe.
 - Poszukiwanie i propagowanie tanich technik i technologii dla budownictwa mieszkaniowego.
 - Stwarzanie korzystnych warunków dla działań deweloperskich i budownictwa spółdzielczego.
4. Zapewnienie mieszkańcom warunków rozwoju intelektualnego i duchowego.
 - Przygotowanie niezbędnej bazy dla szkół podstawowych i gimnazjów.
 - Wyposażenie szkół w sprzęt i pomoce naukowe niezbędne do nowoczesnego nauczania.
 - Zapewnienie kadry nauczycielskiej przygotowanej do nauczania zgodnie z wymaganiami nowoczesnej szkoły.
 - Uruchomienie świetlic w szkołach i zwiększenie ilości godzin pozalekcyjnych.

- Zapewnienie wszystkim zainteresowanym możliwości uzyskania wykształcenia średniego.
 - Organizowanie kursów i szkoleń podnoszących kwalifikacje ludzi dorosłych.
 - Inicjowanie i wspieranie wszelkich form działalności kulturalnej na terenie gmin.
5. Rozwijanie środowiskowego systemu przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu i dyskryminacji społecznej i zawodowej osób wymagających wsparcia: bezrobotnych, osób starszych, osób niepełnosprawnych, opuszczających zakłady karne, młodzieży wychowującej się w placówkach opiekuńczo-wychowawczych i rodzinach zastępczych.
- Utrzymanie istniejących i zwiększenie liczby ośrodków świadczących pomoc oraz zapewniających integrację społeczną ze środowiskiem, zwłaszcza w formie ośrodków wsparcia dziennego, środowiskowych domów społecznych, ognisk i świetlic socjoterapeutycznych, warsztatów terapii zajęciowej.
 - Budowanie systemu wsparcia dla osób długotrwale bezrobotnych oraz opuszczających zakłady karne.
 - Tworzenie warunków aktywności zawodowej dla osób niepełnosprawnych.
 - Budowanie sieci środowiskowych form opieki i wychowania dzieci i młodzieży.
 - Budowanie systemu wsparcia dla usamodzielniających się wychowanków opuszczających różne formy opieki zastępczej.
 - Edukacja obywatelska, pomoc i doradztwo w nabywaniu umiejętności korzystania z przysługujących praw i uprawnień.
6. Tworzenie optymalnych warunków dla rodziny w wypełnianiu jej funkcji opiekuńczo-wychowawczej oraz zapewnienie opieki i wychowania dzieciom i młodzieży pozbawionej opieki rodzicielskiej.
- Udzielanie specjalistycznego poradnictwa.
 - Aktywizowanie rodzin na rzecz własnego rozwoju.
 - Pomoc wewnątrzrodzinna wsparta objęciem dziecka opieką częściową.
 - Rozwijanie sieci rodzinnych zastępczych form opieki dla dzieci i młodzieży.
 - Organizowanie i udzielanie opieki instytucjonalnej w sytuacjach koniecznych.
 - Wspieranie rodzin w sytuacji kryzysu poprzez rozwój poradnictwa rodzinnego.

7. Zapewnienie osobom zagrożonym lub dotkniętym kryzysem bezpieczeństwa socjalnego oraz warunków do pełnienia właściwych, adekwatnych do ich możliwości i potrzeb społecznie użytecznych ról i funkcji społeczno-zawodowych.
 - Utworzenie hotelu dla osób niepełnosprawnych i starszych.
 - Rozszerzenie sieci usług dla osób wymagających wsparcia.
 - Utworzenie mieszkań chronionych dla opuszczających placówki opiekuńczo-wychowawcze i domy pomocy społecznej.
8. Stworzenie warunków dla rozwoju aktywności społecznej i budowania społeczeństwa obywatelskiego.
 - Zapewnienie możliwości uczestniczenia w decydowaniu o sprawach samorządu lokalnego jak największej liczby mieszkańców i organizacji poprzez system konsultacji społecznych.
 - Inicjowanie i wspieranie działalności na rzecz środowiska wszelkich grup formalnych i nieformalnych.
 - Pobudzanie wrażliwości społecznej poprzez inicjowanie i wspieranie wszelkich form samopomocy.
 - Współpraca z podmiotami niepublicznymi działającymi w sferze zadań publicznych.
9. Tworzenie osobom niepełnosprawnym warunków umożliwiających maksymalne wykorzystanie potencjalnych zdolności i możliwości dla osiągnięcia jak najwyższej życiowej samodzielności i aktywności.
 - Diagnozowanie środowiska osób niepełnosprawnych i poziomu zaspokojenia potrzeb w środowisku lokalnym.
 - Rehabilitacja zawodowa osób niepełnosprawnych.
 - Rehabilitacja społeczna osób niepełnosprawnych.
 - Integracja osób niepełnosprawnych ze środowiskiem w zakresie dostępu do edukacji oraz organizacja imprez integracyjnych.
 - Utrzymanie istniejących oraz zwiększenie liczby placówek i ośrodków działających na rzecz osób niepełnosprawnych.
10. Zapewnienie bezpieczeństwa zdrowia, życia i mienia mieszkańcom powiatu.

1.3.6. PLAN ROZWOJU LOKALNEGO DLA POWIATU KONIŃSKIEGO

Powiat koniński, poza strategią rozwoju promocji powiatu, dysponuje również Planem Rozwoju Lokalnego. Plan został opracowany w roku 2006, a następnie sukcesywnie aktualizowany. Jego zapisy stanowią konkretyzację i uszczegółowienie celów i zadań zapisanych w Strategii Rozwoju i Promocji Powiatu Konińskiego na okres do 2015 roku. Plan Rozwoju Lokalnego został ukierunkowany na potrzeby określone wymaganiami związanymi z aplikowaniem o dofinansowanie zadań powiatu ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

W swojej aktualnej postaci na lata 2014 – 2015 Plan definiuje cel główny, jakim jest zrównoważony rozwój społeczno – gospodarczy powiatu konińskiego. Cele strategiczne skupiają się na obszarach:

1. Integracja lokalna.
2. Rozwój gospodarczy.
3. Poprawa warunków życia mieszkańców i rozwój kapitału ludzkiego, a w jej ramach następujące cele operacyjne:
 - poprawa stanu środowiska,
 - poprawa mobilności lokalnej,
 - poprawa stanu infrastruktury społecznej,
 - wzrost aktywności zawodowej,
 - ograniczanie skali ubóstwa oraz integracja,
 - rozwój kapitału ludzkiego,
 - rozwój e-usług w sferze publicznej,
 - poprawa dostępności do usług.

2. CZĘŚĆ DIAGNOSTYCZNA

Część diagnostyczna zawiera charakterystykę powiatu i gmin wchodzących w jego skład, informacje na temat sytuacji demograficzno-bytowej mieszkańców oraz diagnozę problemów społecznych w powiecie i w poszczególnych gminach. Została ona oparta na badaniu źródeł zastanych, materiałach przygotowanych przez członków Zespołu do spraw Opracowania Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2015 – 2022, którzy reprezentowali różne obszary działań w Powiecie Konińskim, w szeroko rozumianej sferze społecznej.

2.1. CHARAKTERYSTYKA POWIATU

Powiat koniński położony jest w centralnej Polsce, we wschodniej części Wielkopolski. Zajmuje powierzchnię 1.579 km², co stanowi 5,3% obszaru województwa wielkopolskiego i jest czwartym pod względem wielkości powiatem w regionie. Powiat tworzy 14 gmin, tj. 5 gmin miejsko-wiejskich: Golina, Kleczew, Rychwał, Sompolno i Ślesin oraz 9 gminy wiejskich: Grodziec, Kazimierz Biskupi, Kramsk, Krzymów, Rzgów, Skulsk, Stare Miasto, Wierzbiniek i Wilczyn (rycina 1.). Na terenie powiatu znajdują się 500 miejscowości, w tym 495 wiejskich.

Rycina 1. Powiat koniński.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego na koniec 2012 roku powiat zamieszkiwało 128.237 mieszkańców. Gęstość zaludnienia wynosiła 81 osoby/km². Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Gęstość zaludnienia powiatu i poszczególnych gmin wchodzących w jego skład z końcem 2012 roku.

Lp.	Wyszczególnienie	Ludność na 1 km ²	Lp.	Wyszczególnienie	Ludność na 1 km ²
1.	Kazimierz Biskupi	104	8.	Kramsk	81
2.	Golina	119	9.	Krzymów	83
3.	Kleczew	90	10.	Rzgów	68
4.	Rychwał	71	11.	Skulsk	74
5.	Sompolno	77	12.	Stare Miasto	117
6.	Ślesin	96	13.	Wierzbinek	51
7.	Grodziec	45	14.	Wilczyn	76
Powiat koniński – 81					

Na podstawie danych GUS.

Gęstość zaludnienia w poszczególnych gminach powiatu konińskiego była zróżnicowana i wahała się od 45 osób na km² w gminie Grodziec do 119 osób na km² w gminie Golina.

Przez powiat przebiegają ważne szlaki komunikacyjne o znaczeniu międzynarodowym i krajowym: magistrala kolejowa Paryż – Berlin – Warszawa – Moskwa, autostrada A-2, droga E-30 na kierunku wschód-zachód, droga krajowa nr 25 oraz linia kolejowa łącząca Śląsk z portami morskimi na kierunku północ-południe.

Teren powiatu wchodzi w skład Niziny Wielkopolskiej. Charakterystycznym elementem rzeźby terenu powiatu jest niewielkie zróżnicowanie i równoleżnikowy układ form, przy czym rzeka Warta dzieli cały obszar na część północną i południową. Wzdłuż rzeki rozciąga się szeroka dolina, z którą od północy i południa sąsiadują obszary wysoczyzn pochodzenia glacialnego, sięgające od 80 m n.p.m. do 191 m n.p.m. (Złota Góra). W północnej części powiatu średnie wysokości wahają się w granicach 100-120 m n.p.m. Znajdują się tam liczne jeziora, z których część tworzy wraz z Kanałem Ślesińskim drogę wodną między Wartą a Gopłem.

Większość gleb w powiecie to ziemie słabe, pseudobielicowe, brunatne wylugowane, piaski i gliny różnego pochodzenia. Duży odsetek użytków rolnych zajmują grunty V i VI klasy bonitacyjnej. Stanowią one ponad połowę ogólnej powierzchni gruntów rolnych. Poważnym problemem jest znaczne zdegradowanie i zdewastowane ziemi przez przemysł wydobywczy (KWB Konin). Jednakże samorząd powiatowy podejmuje szereg przedsięwzięć o charakterze

proekologicznym, za które Starostwo Powiatowe zostało nagrodzone tytułem „Promotora Ekologii”(dwukrotnie), a w 2006 r. – „Mecenas Ekologii”.

Lasy na terenie powiatu zajmują 25,2 tys. ha. Podstawowym gatunkiem lasotwórczym jest sosna. Największe kompleksy leśne występują w okolicach Grodzca i Kazimierza Biskupiego. Dla zagospodarowania turystycznego interesujący jest kompleks leśny wokół Złotej Góry. Tereny leśne wraz z okolicznymi obszarami wiejskimi umożliwiają uprawianie turystyki pieszej i rowerowej (w wielu miejscach wytyczono w ostatnich latach trasy rowerowe). Do szczególnych walorów powiatu, z punktu widzenia rozwoju turystyki wodnej i rekreacji, zalicza się jeziora w północnej części powiatu. Część z nich ma powierzchnię powyżej 50 ha (Wilczyńskie, Budziszławskie, Kownackie, Licheńskie, Ślesieńskie, Wasowsko-Mikorzyńskie, Skulskie, Skulska Wieś, Lubstowskie, Makolno, Syszewskie). Rozwój turystyki pielgrzymkowej umożliwia istnienie miejsc kultu religijnego z Sanktuarium Maryjnym w Licheniu. Oprócz Lichenia na terenie powiatu znajduje się jeszcze kilka sanktuariów: Bieniszew, Kawnice, Skulsk. Wraz z sanktuarium w Brdowie (powiat kolski) i klasztorem w Łądzie (powiat słupecki) tworzą one ciekawy szlak dla turystyki pieszej, rowerowej lub samochodowej. Biorąc pod uwagę ogólną liczbę hoteli i ośrodków wczasowych oraz miejsc noclegowych, powiat prezentuje się zupełnie dobrze na tle województwa. Zagęszczenie obiektów jest większe od średniej wojewódzkiej i wynosi 3,23 obiekty na 100 km², podczas gdy w województwie - 2,36. W liczbie miejsc noclegowych na 1000 ludności powiat ma lepsze wskaźniki od województwa. W 51 obiektach noclegowych znajdujących się na terenie powiatu do dyspozycji jest 3972 miejsc noclegowych. W roku 2012 z oferty noclegowej skorzystało 146.020 osób, w tym 8108 gości zagranicznych.

W gospodarce powiatu dominującą rolę odgrywa rolnictwo. W powiecie konińskim jest 16.563 gospodarstw rolnych. Średnia wielkość gospodarstw wynosi 6,49 ha, ponad połowę gospodarstw rolnych stanowią gospodarstwa o areale do 5 ha. Działalność rolnicza prowadzona jest na ponad 75% powierzchni ogólnej. Niemniej ważne są takie gałęzie gospodarki, jak: produkcja zwierzęca, sadownictwo, ogrodnictwo oraz produkcja rolno-spożywcza.

W sektorach pozarolniczych gospodarki powiatu dominują podmioty zajmujące się działalnością handlową (29% wszystkich podmiotów), budowlaną (17%), przemysłem (9%), transportową (6%), działalnością profesjonalną, naukową i techniczną (4%).

Największą część przedsiębiorstw stanowią zakłady małe, mikroprzedsiębiorstwa zatrudniające do 10 osób. Do grupy największych przedsiębiorstw, zatrudniających ponad 250 osób, należy na terenie powiatu 5 przedsiębiorstw, m.in. PAK KWB Konin S. A. Dynamiczny

rozwój przemysłu odkrywkowego w znacznym stopniu przyczynił się do rozwoju gospodarczego powiatu. Czynnikiem sprzyjającym rozwojowi gospodarczemu powiatu jest także jego centralne usytuowanie z przebiegającymi międzynarodowymi i krajowymi drogowymi oraz kolejowymi szlakami komunikacyjnymi. Tereny przylegające do autostrady A2, położone w granicach gmin Stare Miasto, Golina, Rzgów, i Krzymów, to tzw. strefa przyspieszonego rozwoju. W bezpośrednim sąsiedztwie autostrady A-2, z inicjatywy konińskich przedsiębiorców oraz Miasta Konina i Gminy Stare Miasto, powstało Wielkopolskie Centrum Logistyczne. W strefie WCL funkcjonują firmy zajmujące się obsługą logistyczną, magazynowo – transportową oraz działalnością produkcyjną.

2.2. CHARAKTERYSTYKA GMIN POWIATU

Gmina miejsko-wiejska **Golina** położona jest w centralno-zachodniej części powiatu konińskiego, na skraju Pojezierza Kujawskiego. Zajmuje obszar 99 km², który zamieszkuje 11.819 osób (dane GUS na koniec 2012 r.). Gmina dzieli się na 18 sołectw, obejmuje 26 miejscowości. Przez jej terytorium przebiegają ważne szlaki komunikacyjne (drogowy i kolejowy) na linii Warszawa - Poznań, wraz z wjazdem na autostradę A-2.

Gospodarka gminy ma charakter rolniczy. W obrębie gminy funkcjonuje 1242 gospodarstw rolnych, 963 z nich prowadzi działalność rolniczą. Działalność gospodarczą prowadzi 931 podmiotów gospodarczych, w tym 73 w przemyśle, 201 w branży budowlanej.

Atrakcją turystyczną gminy są obszary położone nad Wartą, w części należące do Nadwarciańskiego Parku Krajobrazowego, gdzie występuje wiele gatunków ptaków i roślin, w tym rzadka roślinność wodna i bagienna. Celom turystycznym służyć może również Puszcza Bieniszewska, na której skraju leży Jezioro Głodowskie o powierzchni 54 ha.

Z zabytków należy wymienić: zespół dworsko-pałacowy w Golinie z XIX wieku, drewniany kościół parafialny w Golinie z XVIII wieku, kościół parafialny w Myśliborzu z XVI wieku oraz obraz Matki Bożej Pocieszenia, pochodzący z początku XVII w., umieszczony w ołtarzu głównym kościoła pw. Matki Bożej Pocieszenia w Kawnicach.

W gminie Golina funkcjonuje 1 przedszkole, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 145 dzieci, 4 szkoły podstawowe, w których naukę pobierało 654 uczniów oraz 1 gimnazjum dla 348 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 3 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 3940 osoby.

W 2006 r. w gminie Golina mieszkało 11.388 osób, z których 23,3% (2.659 osób) było wieku przedprodukcyjnym, 63,8% (7.265 osób) w wieku produkcyjnym, a 12,9% (1.464 osoby) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 11.819 mieszkańców, z których 19,7 % (2.331 osób) było wieku przedprodukcyjnym, 66,4 % (7.846 osób) w wieku produkcyjnym, a 13,9% (1.642 osoby) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina miejsko-wiejska **Kleczew** położona w północno-zachodniej części powiatu konińskiego, obejmuje 19 sołectw i 47 miejscowości. Zajmuje powierzchnię 110 km², a w jej granicach mieszka 9.978 osób (dane GUS za 2012 r.)

Decydującym momentem dla miasta i gminy stało się rozpoczęcie wydobycia węgla brunatnego oraz usytuowanie w Kleczewie siedziby dyrekcji Kopalni Węgla Brunatnego „Konin” - największego zakładu przemysłowego Wielkopolski. Fakt ten stał się impulsem dla dynamicznego rozwoju. Miasto i gmina należą do krajowej czołówki samorządów lokalnych pod względem wielkości inwestycji.

Przeszłość Kleczewa i terenów leżących w obecnych granicach gminy dokumentują takie zabytki, jak: kościół parafialny w Kleczewie z połowy XIV wieku; kościół parafialny w Złotkowie z 1880 roku, kamieniczki w Kleczewie z XIX wieku; wiatrak koźlak z 1858 roku w Budziszławiu Kościelnym, budynek Sądu Grodzkiego w Kleczewie z 1928 r., zespoły i parki podworskie w Dankowie, Marszewie, Budziszławiu Górnym, Nieborzynie i Sławoszewku. Na skraju gminy, w miejscowości Anastazewo, znajduje się kompleks budynków dawnego przejścia granicznego między Prusami a Rosją.

Gmina dysponuje atrakcyjnymi terenami rekreacyjno-wypoczynkowymi nad Jeziorem Budziszławskim. W gospodarce gminy dominującą rolę odgrywa przemysł wydobywczy. Ogółem w gminie funkcjonuje ponad 596 podmiotów gospodarczych, w tym 57 w branży przemysłowej, 68 w budownictwie. W gminie funkcjonowało 727 gospodarstw rolnych, 647 z nich prowadziło działalność rolniczą.

W gminie Kleczew funkcjonują 2 przedszkola, do których w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 271 dzieci, 5 szkół podstawowych, w których naukę pobierało 641 uczniów oraz 2 gimnazja dla 412 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 6 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 1663 osoby.

W gminie Kleczew zamieszkiwało w 2006 roku 9.899 osób, z których 24,7 % (2.411 osób) było wieku przedprodukcyjnym, 62,1 % (6.6067 osób) w wieku produkcyjnym, a 13,2 % (1.288 osoby) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 9.978 mieszkańców, z których 20,5 % (2.048 osób) było wieku przedprodukcyjnym, 64,6 % (6.449 osób) w wieku produkcyjnym, a 14,9% (1.481 osoby) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina miejsko-wiejska **Rychwał** zlokalizowana jest w południowej części powiatu na Równinie Rychwalskiej, obejmuje 23 sołectwa, 24 miejscowości. Powierzchnia gminy wynosi 117 km², zamieszkuje ją 8.406 osób (dane GUS za 2012 r.). Gmina rozciąga się wzdłuż drogi nr 25 łączącej Konin z Kaliszem, zapewniającej łatwy dojazd do autostrady A-2. Korzystne położenie spowodowało, że Rychwał od dawna pełni funkcję lokalnego ośrodka administracyjno-gospodarczego.

Na terenie gminy występują znaczne obszary lasów mieszanych oraz czyste zbiorniki wodne, zapewniające możliwość wypoczynku i rekreacji. W gminie jest około 1.300 gospodarstw rolnych. Poza rolnictwem działalność prowadzi około 330 podmiotów gospodarczych, natomiast zarejestrowanych jest ponad 594 podmiotów gospodarczych działających na terenie gminy.

W gminie Rychwał funkcjonują 2 przedszkola, do których w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 58 dzieci, 8 szkół podstawowych, w których naukę pobierało 557 uczniów oraz 2 gimnazja dla 368 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 3 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 2802 osoby.

W Rychwale funkcjonuje Specjalny Ośrodek Szkolno – Wychowawczy dostosowany do pracy z uczniami ze specjalnymi potrzebami w zakresie edukacji. Ośrodek przeznaczony jest dla uczniów legitymujących się orzeczeniem powiatowej poradni psychologiczno – pedagogicznej o potrzebie kształcenia specjalnego. Uczniowie szkoły mogą skorzystać z oferty noclegowej – pobytu w internacie szkoły.

W gminie Rychwał zamieszkiwało w 2006 roku 8.470 osób, w tym 2.145 (25,3%) w wieku przedprodukcyjnym, 5.100 osób w wieku produkcyjnym (60,2%) i 1.225 osób w wieku poprodukcyjnym (14,5%). W roku 2012 gmina liczyła 8.406 mieszkańców, z których 21 % (1.764 osób) było wieku przedprodukcyjnym, 63,7 % (5.325 osób) w wieku produkcyjnym, a 15,3% (1.290 osoby) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina miejsko-wiejska **Sompolno** położona jest w północno-wschodniej części powiatu konińskiego, obejmuje 22 sołectwa i 41 miejscowości. Zajmuje obszar 137 km² zamieszkały przez 10.531 osoby (dane GUS za 2012 r.).

Gmina posiada wiele atrakcji turystycznych, takich jak szlaki turystyczne piesze i samochodowe, a także ośrodki wypoczynkowe oraz pola campingowe nad jeziorami Lubstowskim, Mąkolno, Mostki i Szczekawa. Na terenie gminy można znaleźć wiele ciekawostek przyrodniczych, w tym unikatowy rezerwat leśny Kawęczyńskie Brzęki ze stanowiskiem jarzębu brekini.

Gospodarka gminy ma charakter rolniczo-przemysłowy. Gmina jest rejonem o tradycjach warzywniczo-sadowniczych. Na jej terenie funkcjonuje 1.314 gospodarstw rolnych, z których 1.118 prowadzi działalność rolniczą. W gminie funkcjonuje 708 podmiotów gospodarczych, 57 z nich w branży przemysłowej, 134 w budowlanej.

W gminie Sompolno funkcjonują 2 przedszkola, do których w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 252 dzieci, 4 szkoły podstawowe, w których naukę pobierało 655 uczniów oraz 3 gimnazja dla 376 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 2 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 5.266 osoby.

W roku 2006 gmina Sompolno liczyła 10.724 mieszkańców, w tym 2.624 osoby (24,4%) w wieku przedprodukcyjnym, 6.581 osób (61,4%) w wieku produkcyjnym i 1.519 osób (14,2%) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 10.531 mieszkańców, w tym 2.193 osoby (20,8%) w wieku przedprodukcyjnym, 6.770 osób (64,3%) w wieku produkcyjnym i 1.568 osób (14,9%) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina miejsko-wiejska **Ślesin** jest położona w środkowej części powiatu konińskiego. Obszar gminy wynosi 146 km² i podzielony jest na 26 sołectw, zawiera 52 miejscowości. Zamieszkuje go 13.924 osób (dane GUS za 2012 r.). Miasto położone jest przy drodze nr 25 prowadzącej z Ostrowa Wielkopolskiego do Bydgoszczy.

Szczególnym bogactwem gminy są jej walory rekreacyjno-wypoczynkowe. Na terenie gminy znajduje się ciąg dużych jezior, w tym Jezioro Ślesińskie, Wąsowsko – Mikorzyńskie, Licheńskie oraz duże obszary leśne, które stanowią około 20% powierzchni gminy. Należy wspomnieć, że gmina Ślesin w 2000 r. była organizatorem Motorowodnych Mistrzostw Europy.

We wsi Licheń Stary, dawnym mieście (1458 r.), usytuowanej około 9 km od Ślesina znajduje się znane Sanktuarium Maryjne, będące celem pielgrzymek wiernych. Rangę Sanktuarium podnosi konsekrowana w czerwcu 2004 roku pięcionawowa bazylika o całkowitej powierzchni 10.000 m². Wysokość nawy głównej wynosi 40 m. W bazylice znajdzie się 7.000 miejsc siedzących i 10.000 miejsc stojących.

W gospodarce gminy obok rekreacji i turystyki ważną rolę odgrywa rolnictwo – funkcjonuje 1631 gospodarstw rolnych, z których 1171 prowadzi działalność rolniczą. Ponadto na terenie gminy zarejestrowanych jest 1087 podmiotów gospodarczych, z czego 188 działa w branży budowlanej, 85 w przemyśle.

W gminie Ślesin funkcjonuje 1 przedszkole, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 189 dzieci, 6 szkół podstawowych, w których naukę pobierało 849 uczniów oraz 1 gimnazjum dla 426 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 5 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 2.785 osoby.

W gminie Ślesin w roku 2006 mieszkało 13.477 osób, w tym 3.209 osób (23,8%) w wieku przedprodukcyjnym, 8.377 osób (62,2%) w wieku produkcyjnym i 1.891 osób (14,0%) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 13.924 mieszkańców, w tym 2.795 osoby (20,1%) w wieku przedprodukcyjnym, 7.443 osób (65 %) w wieku produkcyjnym i 2.167 osób (15,5 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Grodziec** położona jest w południowo-zachodniej części powiatu konińskiego. Obszar gminy, wynoszący 118 km², podzielony jest na 18 sołectw. W 31 miejscowościach gminy zamieszkuje 5.258 osób (dane GUS za 2012 r.).

Gospodarka gminy ma charakter rolniczy, w jej obrębie funkcjonuje 868 gospodarstw prowadzących działalność rolną. Zarejestrowanych jest 328 podmiotów gospodarczych, z czego 55 działa w branży budowlanej, 26 w przemyśle.

W gminie Grodziec funkcjonuje 1 przedszkole, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 95 dzieci, 4 szkoły podstawowe, w których naukę pobierało 385 uczniów oraz 1 gimnazjum dla 193 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 2 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 2.629 osób.

W roku 2006 gminę Grodziec zamieszkiwało 5.470 mieszkańców. Ludność w wieku przedprodukcyjnym stanowiła 24,7% ogółu mieszkańców (1.352 osoby), 62,6% stanowiły osoby w wieku produkcyjnym (3.423 osoby), a 12,7% - w wieku poprodukcyjnym (695 osób). W roku 2012 gmina liczyła 5.258 mieszkańców, w tym 1.146 osób (21,8%) w wieku przedprodukcyjnym, 3.287 osób (62,5 %) w wieku produkcyjnym i 825 osób (15,7 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Kazimierz Biskupi** ma charakter przemysłowo-rolniczy. Położona jest w środkowej części powiatu. Sieć osadniczą tworzą 39 miejscowości, 18 sołectw. Obszar gminy wynosi 108 km², zamieszkuje na nim 11.186 osób (dane GUS za 2012 r.).

O przemysłowym charakterze gospodarki gminy decydują eksploatowane złoża węgla brunatnego oraz zakłady stanowiące zaplecze górnictwa. Ogółem poza rolnictwem działają ponad 792 podmioty gospodarcze, z czego 119 w branży budowlanej, 72 w przemyśle. Na terenie gminy funkcjonuje około 900 gospodarstw prowadzących działalność rolniczą.

W gminie Kazimierz Biskupi funkcjonują 4 przedszkola, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 298 dzieci, 4 szkoły podstawowe, w których naukę pobierało 626 uczniów

oraz 1 gimnazjum dla 320 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 5 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 2.237 osób.

W gminie Kazimierz Biskupi mieszkało w 2006 r. 10.398 osób, w tym osoby w wieku przedprodukcyjnym stanowiły 24,1% ogółu mieszkańców (2.503 osoby), 65,0% stanowiły osoby w wieku produkcyjnym (6.761 osób), a 10,9% - w wieku poprodukcyjnym (1.134 osoby). W roku 2012 gmina liczyła 10.186 mieszkańców, w tym 2.258 osób (20,2 %) w wieku przedprodukcyjnym, 7.443 osób (66,5 %) w wieku produkcyjnym i 1.485 osób (13,3 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Kramsk** położona jest w środkowo-wschodniej części powiatu, bezpośrednio sąsiaduje z Koninem. Zajmuje powierzchnię 132 km². Podzielona jest na 30 sołectw, 43 miejscowości zamieszkałe są przez 10.739 osób (dane GUS za 2012 r.).

W gospodarce gminy dominującą rolę odgrywa rolnictwo – 1.230 gospodarstw prowadzi działalność rolniczą. W gminie funkcjonuje 676 podmiotów gospodarczych, z czego 161 w branży budowlanej, 64 w przemyśle.

W gminie funkcjonują 2 przedszkola, do których w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 49 dzieci, 8 szkół podstawowych, w których naukę pobierało 646 uczniów oraz 3 gimnazja dla 475 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 2 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 5.370 osób.

Gminę Kramsk zamieszkiwało w 2006 r. 10.148 mieszkańców. Ludność w wieku przedprodukcyjnym stanowiła 24,5% mieszkańców (2.486 osób), 62,5% stanowiły osoby w wieku produkcyjnym (6.341 osób), a 13,0% - w wieku poprodukcyjnym (1.321 osób). W roku 2012 gmina liczyła 10.739 mieszkańców, w tym 2.318 osób (21,6 %) w wieku przedprodukcyjnym, 6.796 osób (63,3 %) w wieku produkcyjnym i 1.625 osób (15,1 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Krzymów** leży we wschodniej części powiatu konińskiego, bezpośrednio sąsiaduje z Koninem. Obszar gminy wynoszący 93 km² zamieszkuje 7.091 osób (dane GUS za 2012 r.). Gmina podzielona jest na 21 sołectw, zawiera 35 miejscowości. Przez jej teren przebiega droga krajowa o znaczeniu międzynarodowym, a w części południowej projektowany jest przebieg autostrady A-2.

W gospodarce dominującą rolę odgrywa rolnictwo. W gminie funkcjonuje około 1000 indywidualnych gospodarstw rolnych, z czego w 835 prowadzi się działalność rolniczą. Ponadto

w gminie funkcjonują 573 podmioty gospodarcze, z czego 111 działa w branży budowlanej, 63 w przemyśle.

W gminie funkcjonuje 7 szkół podstawowych, w których naukę pobierało 543 uczniów oraz 2 gimnazja dla 317 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 2 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 3.821 osób.

W gminie Krzymów w roku 2006 zamieszkiwało 7. 091 osób, w tym 1.830 osób (25,8%) w wieku przedprodukcyjnym, 4.443 osoby (62,7%) w wieku produkcyjnym i 818 osób (11,5%) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 7.641 mieszkańców, w tym 1.716 osób (22,5 %) w wieku przedprodukcyjnym, 4.864 osób (63,6 %) w wieku produkcyjnym i 1.061 osób (13,9 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Rzgów** leży w południowo-zachodniej części powiatu konińskiego. Zajmuje obszar 105 km², który zamieszkuje 7.141 osób (dane GUS za 2012.). Sieć osadniczą tworzy 21 sołectw obejmujących 25 miejscowości. Przez gminę przebiega autostrada A-2.

Północna część gminy leży w dolinie rzeki Warty i w znacznej części znajduje się w obrębie Nadwarciańskiego Parku Krajobrazowego. Z racji występujących tu okazów fauny i flory stanowi ciekawy obiekt turystyczny. Na terenie Parku doliczono się 1.070 gatunków roślin, z czego 57 gatunków jest prawnie chronionych. Występują tu ponadto 153 gatunki ptaków, w tym bekasy, bataliony, gęsi gęgawy, cyranki, łabędzie nieme i rycyki. W Parku zdomowiły się również wydry i bobry.

W gospodarce gminy przeważa rolnictwo – na jej terenie funkcjonuje 855 gospodarstw prowadzących działalność rolniczą oraz 417 podmiotów gospodarczych.

W gminie funkcjonuje 1 przedszkole, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 75 dzieci, 4 szkoły podstawowe, w których naukę pobierało 451 uczniów oraz 2 gimnazja dla 278 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 2 przychodni lekarskich, 1 przychodnia przypada na 3.571 osób.

W gminie Rzgów w roku 2006 zamieszkiwało 6. 834 osób, w tym 1.717 osób (25,1%) w wieku przedprodukcyjnym, 4.238 osoby (62%) w wieku produkcyjnym i 879 osób (12,9%) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 7.141 mieszkańców, w tym 1.569 osób (22%) w wieku przedprodukcyjnym, 4.504 osób (63,1 %) w wieku produkcyjnym i 1.068 osób (14,9 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Skulsk** leży w północnej części powiatu konińskiego, na terenie Pojezierza Wielkopolskiego, pomiędzy dwoma jeziorami: Skulskim (120 ha) i Skulska Wieś (116 ha) pochodzącymi z okresu polodowcowego. Zajmuje obszar 85 km² i jest podzielona na 22 sołectwa. Ludność 33 miejscowości gminy liczy 6.240 mieszkańców (dane GUS za 2012 r.).

Część obszaru gminy, przylegająca do Jeziora Gopło, należy do rezerwatu Nadgoplański Park Tysiąclecia. Gmina sąsiaduje z województwem kujawsko – pomorskim, jej teren przecina droga krajowa nr 25 łącząca aglomerację wrocławską z Pomorzem Środkowym.

Gospodarkę gminy zdominowało rolnictwo. W gminie funkcjonuje 810 gospodarstw prowadzących działalność rolniczą oraz około 320 podmiotów gospodarczych.

W gminie funkcjonuje 1 przedszkole, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 124 dzieci, 2 szkoły podstawowe, w których naukę pobierało 445 uczniów oraz 1 gimnazjum dla 194 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 1 przychodni lekarskiej.

W gminie Skulsk w roku 2006 zamieszkiwało 6.177 osób, w tym 1.440 osób (23,3%) w wieku przedprodukcyjnym, 3.820 osoby (61,9%) w wieku produkcyjnym i 917 osób (14,8%) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 6.240 mieszkańców, w tym 1.569 osób (21,4 %) w wieku przedprodukcyjnym, 3.873 osób (62,1 %) w wieku produkcyjnym i 1.032 osób (16,5 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Stare Miasto** leży w bezpośrednim sąsiedztwie Konina. Jej obszar wynosi 98 km² i jest zamieszkała przez 11.463 mieszkańców (dane GUS za 2012 r.). W skład gminy wchodzi 16 sołectw. Przez teren gminy przebiegają ważne szlaki komunikacyjne: z zachodu na wschód - autostrada A-2, z północy na południe - droga krajowa nr 25 Ostrów Wielkopolski – Bydgoszcz. Przez gminę przebiega również droga biegnąca z Konina przez Turek do Łodzi.

W ostatnich latach zauważalny jest szybki przyrost przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych. Jest to efektem zarówno korzystnego położenia przy ważnym węźle drogowym (skrzyżowanie autostrady A-2 i drogi nr 25), jak również zapobiegliwości i gospodarności władz gminy. Ogółem poza rolnictwem funkcjonują 1056 podmioty gospodarcze. Działalność rolniczą prowadzi około 1,2 tys. gospodarstw rolnych.

W gminie funkcjonuje 1 przedszkole, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 201 dzieci, 9 szkoły podstawowe, w których naukę pobierało 728 uczniów oraz 3 gimnazja dla 331 uczniów. Mieszkańcy mogą korzystać z 5 przychodni lekarskich, na 1 przychodnię przypada 2.293 osób.

W gminie Stare Miasto w roku 2006 zamieszkiwało 10.367 osób, w tym 2.618 osób (25,3%) w wieku przedprodukcyjnym, 6.699 osób (61,4%) w wieku produkcyjnym i 1.050 osób (10,1%) wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 11.463 mieszkańców, w tym 2.572 osób (22,4 %) w wieku przedprodukcyjnym, 7.443 osób (65 %) w wieku produkcyjnym i 1.448 osób (12,6 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina **Wierzbinek** jest gminą wiejską, zajmuje powierzchnię 148 km² i liczy 7.579 mieszkańców (dane GUS za 2012 r.). Do gminy należą dwadzieścia cztery sołectwa, w obrębie gminy istnieje 65 miejscowości. Gmina położona jest w północno-wschodniej części powiatu konińskiego. Graniczy z województwem kujawsko-pomorskim oraz z gminami: Sompolno, Babiak, Topólka, Piotrków Kujawski, Skulsk i Ślesin. Zachodnią granicę gminy stanowi rzeka Noteć oraz kanał Warta-Gopło.

Gmina Wierzbinek leży na obszarze w przeważającej części równinnym, na szlaku turystycznym Licheń – Ciechocinek – Inowrocław. Przez gminę przepływa rzeka Noteć i jej prawobrzeżny dopływ Pichna. Walory środowiska przyrodniczego sprawiły, że wyznaczone obszary i obiekty objęto ochroną prawną. Są to m.in. – obejmujący wschodnią część gminy – Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu oraz cztery pomniki przyrody, tj. trzy dęby szypułkowe w zabytkowym parku w Racięcinie i świerk pospolity w Kryszkowicach. Występują tu liczne gatunki roślin i zwierząt chronionych.

Gospodarka gminy oparta jest na rolnictwie. Władze lokalne podjęły starania w celu przywrócenia upraw wierzby (od niej pochodzi nazwa Wierzbinka) i upowszechnienia produkcji wyrobów wikliniarskich. Służyć temu mają organizowane corocznie Targi Wierzby i Wikliny SALIX. W gminie istnieje około 1,2 tys. indywidualnych gospodarstw rolnych. Tradycją jest uprawa ziół, zwłaszcza majeranku, tymianku, mięty i warzyw (pomidorów, kalafiorów, cebuli, brokuł i ziemniaków). Działalność gospodarczą prowadzi ponad 270 podmiotów gospodarczych.

Sieć placówek oświatowych na terenie gminy tworzą: przedszkole, do którego w roku szkolnym 2012/2013 uczęszczało 30 dzieci, 5 szkół podstawowych, w których naukę pobierało 518 uczniów oraz 2 gimnazja dla 275 uczniów. Mieszkańcy gminy mogą korzystać z 3 przychodni, na 1 przypada 2526 mieszkańców.

W gminie Wierzbinek w roku 2006 zamieszkiwało 7.940 osób, w tym 2.039 osób (25,7%) w wieku przedprodukcyjnym, 4.819 osób (60,7%) w wieku produkcyjnym i 1.082 osoby (13,6%) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 7.579 mieszkańców, w tym 1.701 osób

(22,4 %) w wieku przedprodukcyjnym, 4.732 osób (62,5 %) w wieku produkcyjnym i 1.146 osób (15,1 %) w wieku poprodukcyjnym.

Gmina wiejska **Wilczyn** położona jest w północno-zachodniej części powiatu. Zajmuje obszar 83 km², na którym zamieszkuje 6.332 osób (dane GUS za 2012 r.). Gmina podzielona jest na 16 sołectw, w jej obrębie istnieje 20 miejscowości.

W zachodniej i północno-zachodniej części gminy znajduje się ciąg jezior rynnowych w znacznej części otoczonych lasami, które mogą stanowić doskonałą podstawę rozwoju turystyki i wypoczynku. Są to Jezioro Wilczyńskie o powierzchni 174 ha oraz Kownackie (90 ha), Wójcińskie (40 ha) i Suszewskie. Zlokalizowano nad nimi liczne ośrodki wypoczynkowe i pola biwakowe. Ta część gminy należy do Powidzkiego Parku Krajobrazowego.

Dominującą rolę w gospodarce gminy odgrywa rolnictwo. W gminie funkcjonuje ponad 750 indywidualnych gospodarstw prowadzących działalność rolniczą oraz ponad 370 podmioty gospodarki.

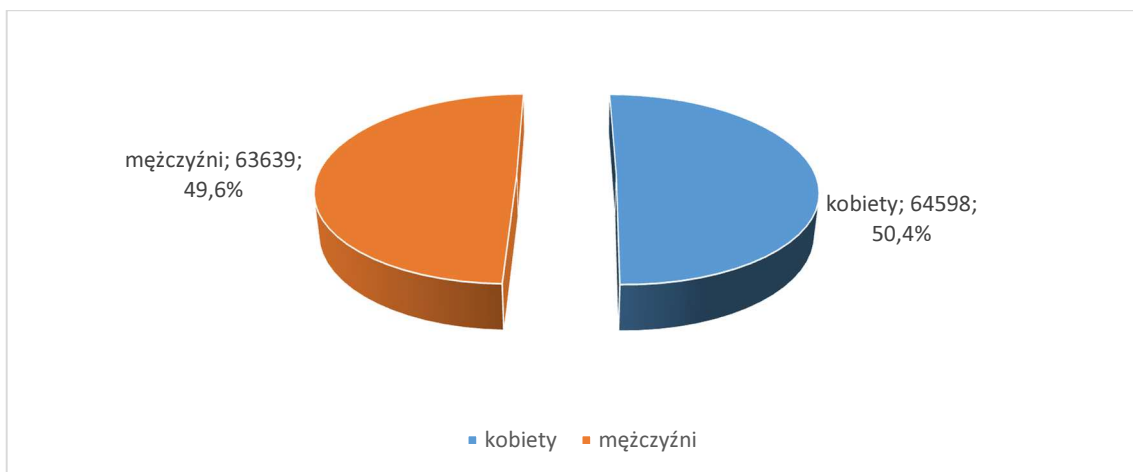
Sieć placówek oświatowych na terenie gminy tworzą: jedno przedszkole, w którym w roku szkolnym 2012/2013 zapewniano opiekę 116 dzieciom, 3 szkoły podstawowe, do których uczęszczało łącznie 412 uczniów, 1 gimnazjum, w którym naukę pobierało w sumie 243 uczniów. W Wilczynie mieszkańcy mogą korzystać z oferty przychodni lekarskiej.

W gminie Wilczyn w roku 2006 zamieszkiwało 6.511 osób, w tym 1.632 osoby (25,1%) w wieku przedprodukcyjnym, 4.089 osób (62,8%) w wieku produkcyjnym i 790 osób (12,1%) w wieku poprodukcyjnym. W roku 2012 gmina liczyła 6.332 mieszkańców, w tym 1.399 osób (22,1%) w wieku przedprodukcyjnym, 3.991 osób (63 %) w wieku produkcyjnym i 942 osób (14,9 %) w wieku poprodukcyjnym.

2.3. DEMOGRAFIA

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego za 2012 rok teren powiatu konińskiego zamieszkiwało 128.237 osób, w tym 63.639 mężczyzn i 64.598 kobiet.

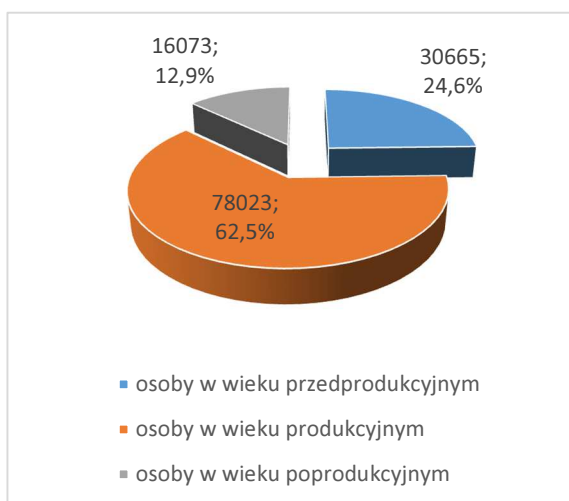
Ludność powiatu według płci z końcem 2012 roku

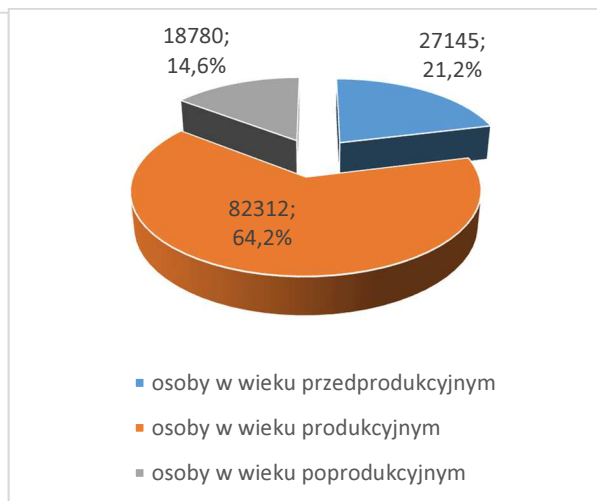
Na podstawie danych GUS.

Dla polityki społecznej niemniej ważnym wskaźnikiem od ogółu populacji jest jej aktualna, jak i prognozowana struktura wiekowa. Określenie spodziewanych trendów demograficznych oparte zostało na analizie sytuacji ludnościowej w latach 2006-2012.

Struktura wiekowa mieszkańców powiatu z końcem 2006 roku

Struktura wiekowa mieszkańców powiatu z końcem 2012 roku

Na podstawie danych GUS.

Z powyżej przedstawionych danych wynika, iż w omawianym okresie następował systematyczny wzrost ogólnej liczby mieszkańców powiatu konińskiego, osiągając w roku 2012 poziom 128.237 osób. Największy wzrost liczby mieszkańców dotyczył gmin Stare Miasto, Kazimierz Biskupi, Golina, Kramsk, Krzymów, Ślesin a więc gminy bezpośrednio sąsiadujące z miastem Konin. Wzrost liczby ludności w tych gminach wiązać możemy z migracją i osiedlaniem się ludności miasta na terenach nieznacznie oddalonych od Konina, leżących w administracyjnych granicach ww. gmin. Nieco mniejszy wzrost liczby ludności odnotowały gminy Rzgów, Kleczew i Skulsk, natomiast w gminach Wierzbinek, Wilczyn, Grodziec, Sompolno i Rychwał zauważyć można spadek liczby ludności.

Udział kobiet i mężczyzn w populacji mieszkańców powiatu konińskiego jest niemalże równy, w zasadzie niezmienny w porównaniu z rokiem 2006 (49,4% mężczyzn, 50,6% kobiet w populacji).

Struktura wiekowa mieszkańców powiatu w latach 2006-2012 była korzystna, co przejawiało się większą liczbą osób w wieku przedprodukcyjnym w porównaniu z osobami w wieku poprodukcyjnym. Należy jednak zwrócić uwagę na wzrost liczby osób w wieku poprodukcyjnym przy jednoczesnym spadku liczby dzieci i młodzieży, co zwiastuje starzenie się populacji powiatu. Na przestrzeni 6 lat liczba osób w wieku przedprodukcyjnym zmniejszyła się o ponad 3,5 tysiąca. Jednocześnie o niemal 3 tysiące wzrosła liczba osób w wieku poprodukcyjnym.

Prognozując sytuację demograficzną powiatu na najbliższe lata, należy podkreślić, dwie charakterystyczne cechy, które kształtować będą oczekiwania mieszkańców wobec szeroko rozumianej sfery społecznej, w tym pomocy społecznej. Pierwsza dotyczy stosunkowo dużego, choć malejącego, odsetka ludzi młodych i związana jest z takimi potrzebami społecznymi, jak edukacja i wychowanie, sport i rekreacja, organizacja czasu wolnego. Druga związana jest z przechodzeniem znacznej grupy osób w wieku produkcyjnym, kończących działalność zawodową, do grona seniorów. Z perspektywy systemu zabezpieczenia społecznego jest to o tyle ważne, że wymaga dostosowania do potrzeb tej grupy odpowiedniej sfery usług społecznych.

Wzrost udziału osób starszych w ogóle populacji może przyczynić się do zwiększenia liczby osób niepełnosprawnych. Starsze grupy wiekowe są bardziej narażone na ryzyko

niepełnosprawności. Dodajmy, że proces starzenia się lokalnej społeczności wynika także skądinąd z pozytywnej przesłanki – wydłużania się średniego czasu życia.

Struktura wiekowa mieszkańców poszczególnych gmin powiatu w 2012 roku

Gmina	Ogółem	wiek przedprodukcyjny	wiek produkcyjny	wiek poprodukcyjny
Golina	11.819	2.331	7.846	1.642
		19,7%	66,4 %	13,9%
Grodziec	5.258	1.146	3.287	825
		21,8%	62,5%	15,7%
Kazimierz Biskupi	11.186	2.258	7.443	1.485
		20,2%	66,5%	13,2%
Kleczew	9.979	2.048	6.449	1.481
		20,5%	64,6%	14,9%
Kramsk	10.739	2.318	6.796	1.625
		21,6%	63,3%	15,1%
Krzymów	7.641	1.716	4.864	1.061
		22,5%	63,6%	13,9%
Rychwał	8.406	1.764	5.352	1.290
		21%	63,7%	15,3%
Rzgów	7.141	1.569	4.504	1.068
		22%	63,1%	14,9%
Skulsk	6.240	1.335	3.873	1.032
		21,4%	62,1%	16,5%
Sompolno	10.531	2.193	6.770	1.568
		20,8%	64,3%	14,9%
Stare Miasto	11.463	2.572	7.443	1.448
		22,4%	65%	12,6%
Ślesin	13.924	2.795	8.962	2.167
		20,1%	64,4%	15,5%
Wierzbiniek	7.579	1.701	4.732	1.146
		22,4%	62,5%	15,1%
Wilczyn	6.332	1.399	3.991	942
		22,1%	63%	14,9%

Powiat koniński	128.237	27.145	82.312	18.780
		21,2%	64,2%	14,6%

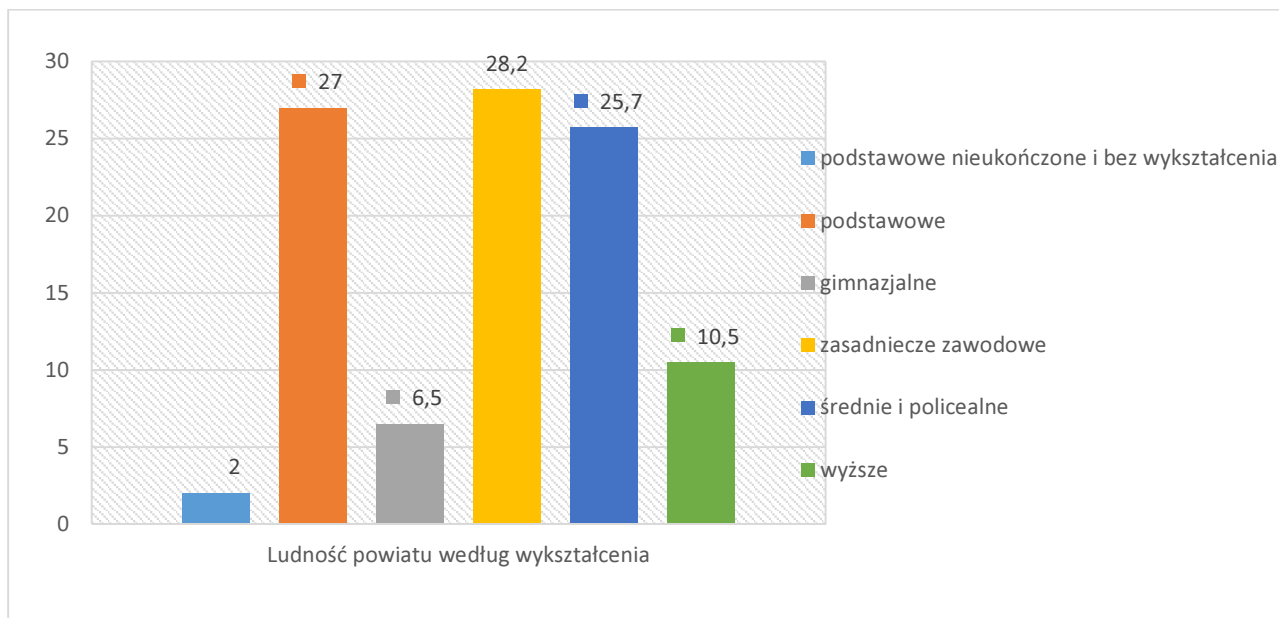
Na podstawie danych GUS.

Na dzień 31 grudnia 2012 r. ludność powiatu konińskiego liczyła ogółem 128.237 osób, wśród których 27.145 osób było w wieku przedprodukcyjnym, 82.312 osoby w wieku produkcyjnym, a 18.780 osoby w wieku poprodukcyjnym.

Analizując powyższe zestawienie, należy stwierdzić, iż proces starzenia się społeczności w największym stopniu dotykał mieszkańców gminy Skulsk i Grodziec (osoby w wieku poprodukcyjnym stanowiły w tych gminach odpowiednio 16,5 i 15,7% ogółu ludności), a w najmniejszym ludność gminy Stare Miasto (tylko 12,6% mieszkańców gminy osiągnęło wiek poprodukcyjny). Jednocześnie najmniejszy udział grupy przedprodukcyjnej w ogólnej liczbie mieszkańców występował w gminie Golina (19,7%). Z kolei największym odsetkiem ludności w wieku przedprodukcyjnym charakteryzowała się gmina Krzymów (22,5%). Największą liczbę osób w wieku produkcyjnym zanotowano natomiast w gminie Kazimierz Biskupi – 66,5%, a najmniejszą w gminie Skulsk – 62,1%.

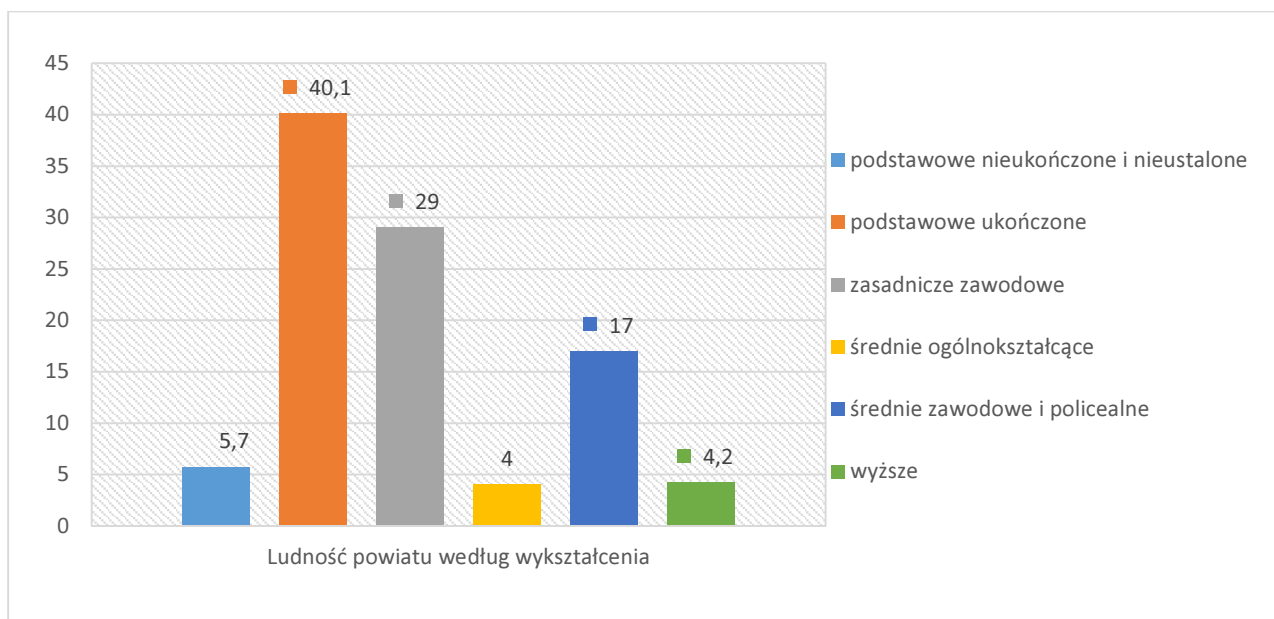
Obok wieku, poziom wykształcenia lokalnej społeczności jest kolejną, istotną przesłanką w aspekcie zadań i oczekiwań wobec pomocy społecznej. W procesie oceny umiejętności i radzenia sobie poszczególnych osób, przede wszystkim na rynku pracy, wykształcenie odgrywa niebagatelną rolę. Im bowiem dana osoba jest lepiej wykształcona, tym łatwiej potrafi się przystosować do rynku pracy, tym mniejsze prawdopodobieństwo korzystania przez nią z pomocy społecznej. Strukturę wykształcenia mieszkańców powiatu przedstawia poniższy wykres.

Ludność powiatu w wieku 13 lat i więcej według poziomu wykształcenia w 2011 r.

Na podstawie danych Narodowego Spisu Powszechnego 2011.

Ludność powiatu w wieku 13 lat i więcej według poziomu wykształcenia w 2002 r.

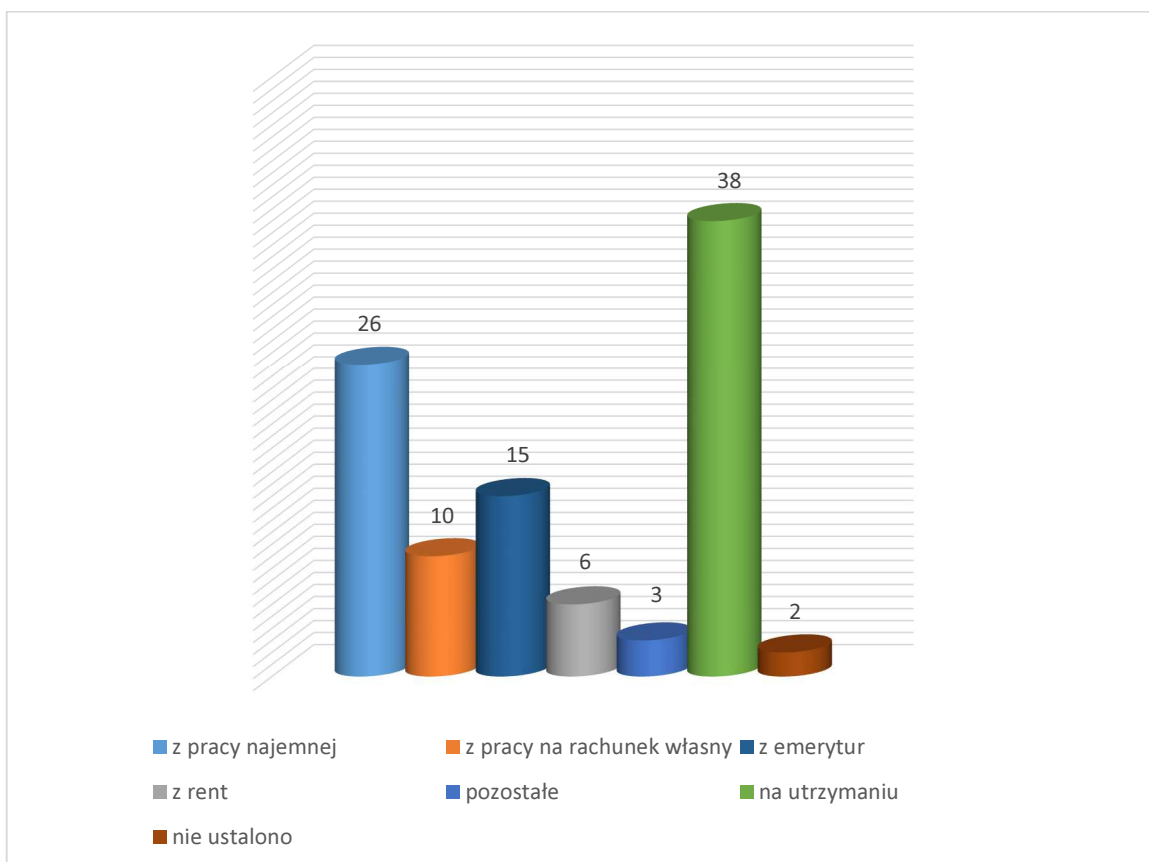

Na podstawie danych Narodowego Spisu Powszechnego 2002.

Analizując strukturę wykształcenia ludności powiatu w wieku 13 lat i więcej, należy stwierdzić, iż największe grupy stanowiły osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym (28,2%) podstawowym ukończonym (27%) - w tym osoby kontynuujące naukę oraz policealnym i średnim (25,7%). Porównując z wynikami Narodowego Spisu Powszechnego z 2002 roku obserwować można stały wzrost poziomu wykształcenia populacji powiatu konińskiego. Odsetek osób z wykształceniem wyższym wzrósł z 4,2% do 10,5%. Również o prawie 4% wzrosła liczba osób legitymujących się wykształceniem średnim (ogólnokształcącym i zawodowym) oraz policealnym. Udział osób z wykształceniem zasadniczym zawodowym nieznacznie się obniżył (0,8%) w dalszym ciągu jednak osoby te stanowią dominującą grupę.

Wykształcenie ludności jest bezpośrednio związane z jej cechami społeczno-zawodowymi, wpływa na procesy demograficzne, a także na aktywność zawodową ludności i źródła jej utrzymania.

Ludność powiatu według głównego źródła utrzymania w 2011 roku

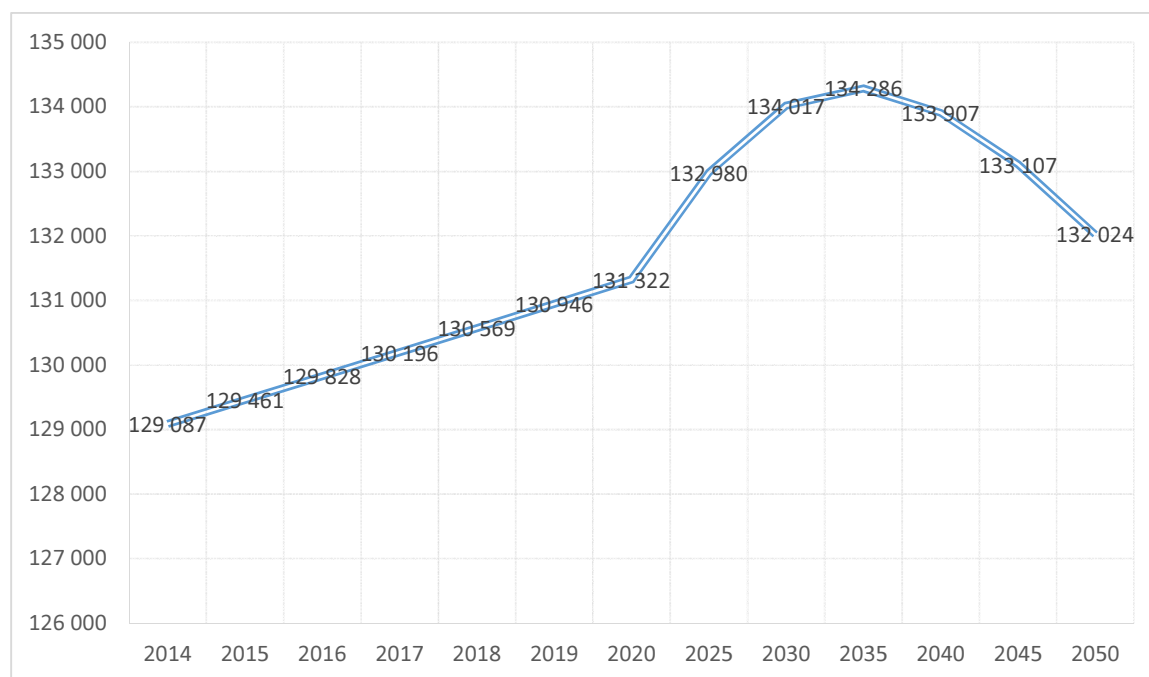
Na podstawie danych Narodowego Spisu Powszechnego 2011.

W 2011 roku spośród mieszkańców powiatu konińskiego 60% posiadało własne źródło utrzymania. Dla 26% osób była to praca najemna, 10% populacji utrzymywało się z prowadzenia własnej działalności gospodarczej, ponad 1/5 mieszkańców (21%) utrzymywało się ze świadczeń społecznych: 15% z emerytury, 6% z renty. 38% mieszkańców pozostawało na utrzymaniu innych osób, dla 2% populacji nie ustalono źródła utrzymania.

2.3.1 Prognoza do 2050 roku

Zgodnie z prognozami GUS do roku 2050, opracowanymi na podstawie stanów ludności według płci, wieku i miejsca zamieszkania w dniu 31.12.2013 roku, liczba ludności powiatu konińskiego w latach 2014 – 2035 będzie systematycznie wzrastać. Następnie od roku 2035 zauważy się spadek liczby mieszkańców powiatu.

Prognozowana liczba ludności powiatu konińskiego do roku 2050.

Na podstawie danych GUS.

Prognozowana liczba ludności powiatu konińskiego z uwzględnieniem podziału ze względu na płeć i miejsce zamieszkania.

	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Miasta	Wieś
2013	128 698	63 932	64 766	17 918	110 780
2014	129 087	64 152	64 935	17 965	111 122
2015	129 461	64 364	65 097	18 013	111 448
2016	129 828	64 571	65 257	18 058	111 770
2017	130 196	64 778	65 418	18 103	112 093
2018	130 569	64 986	65 583	18 146	112 423
2019	130 946	65 193	65 753	18 185	112 761
2020	131 322	65 399	65 923	18 221	113 101
2025	132 980	66 264	66 716	18 340	114 640
2030	134 017	66 732	67 285	18 370	115 647
2035	134 286	66 779	67 507	18 336	115 950
2040	133 907	66 528	67 379	18 236	115 671
2045	133 107	66 125	66 982	18 074	115 033
2050	132 024	65 639	66 385	17 865	114 159

Na podstawie danych GUS.

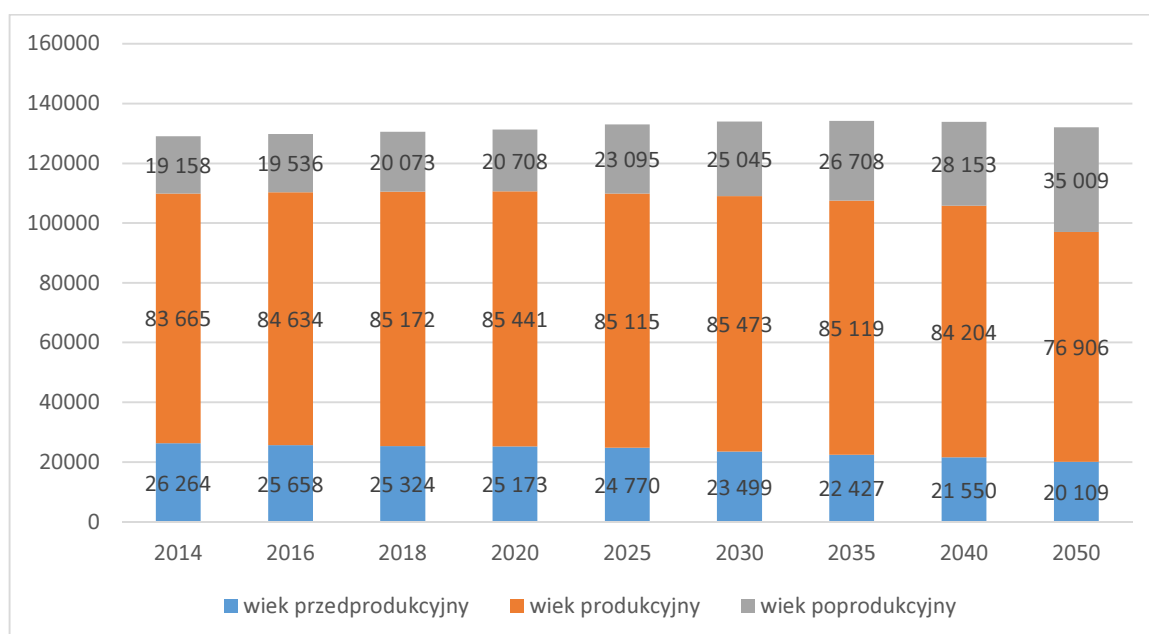
Maksymalną wartość liczba ludności osiągnie w roku 2035, prognozuje się, iż na terenie powiatu konińskiego zamieszkiwać będzie 134.286 osób. Według stanu na koniec 2013 roku – powiat zamieszkiwało 128 698 osób do 2035 roku przybędzie więc około 5,5 tysiąca mieszkańców. Wzrost liczby ludności będzie względnie równy dla kobiet i mężczyzn. Czynnikiem różnicującym jest miejsce zamieszkania. W prognozowanym okresie liczba mieszkańców miast będzie względnie taka sama (liczba ludności na koniec 2013 roku – 17.918 osób, maksymalna prognozowana liczba ludności 18.370 osób w 2030 roku, minimalna 17.865 w roku 2050). Wzrost demograficzny w głównej mierze dotyczyć będzie mieszkańców wsi. Na koniec 2013 roku tereny wiejskie powiatu konińskiego zamieszkiwało 110 780 osób, od roku 2014 do 2035 prognozuje się systematyczny wzrost ludności na terenach wiejskich, który osiągnie maksymalną wartość - 115 950 osób.

Prognozowana liczba ludności powiatu konińskiego z uwzględnieniem podziału na wiek.

	Ogółem	Wiek przedprodukcyjny	Wiek produkcyjny	Wiek poprodukcyjny
2013	128 698	26 690	83 043	18 965
2014	129 087	26 264	83 665	19 158
2015	129 461	25 950	84 159	19 352
2016	129 828	25 658	84 634	19 536
2017	130 196	25 466	84 965	19 765
2018	130 569	25 324	85 172	20 073
2019	130 946	25 199	85 338	20 409
2020	131 322	25 173	85 441	20 708
2025	132 980	24 770	85 115	23 095
2030	134 017	23 499	85 473	25 045
2035	134 286	22 427	85 119	26 708
2040	133 907	21 550	84 204	28 153
2045	133 107	20 685	80 991	31 431
2050	132 024	20 109	76 906	35 009

Na podstawie danych GUS.

Prognozowana liczba ludności powiatu konińskiego z uwzględnieniem podziału na wiek.

Na podstawie danych GUS.

Zgodnie z prognozami GUS na lata 2014-2050 liczba osób w wieku przedprodukcyjnym, tj. w wieku 0 – 17 lat, będzie regularnie maleć. Z obecnego poziomu 26 690 osób ma zmniejszyć się o około 1/5 do poziomu 20.109 osób. W okresie objętym prognozą zwiększyć ma się niemalże dwukrotnie z liczbą osób w wieku poprodukcyjnym – powyżej 67 roku życia. Na koniec 2013 roku powiat koniński zamieszkiwało 18.965 seniorów, przewiduje się, iż w roku 2050 będzie ich 35.009. Liczba osób w wieku produkcyjnym w początkowym okresie prognozy, tj. do roku 2030 będzie nieznacznie wzrastać. Po roku 2030 ma zacząć spadać, osiągając minimalną wartość w roku 2050 – 76.906 osób, przy czym ponad połowa osób grupy (39.080) będzie w wieku niemobilnym (w wieku od 45 roku życia do wieku emerytalnego). W roku 2013 z grupy 83.043 osób w wieku produkcyjnym ok. 65% stanowiły osoby w wieku mobilnym.

Prognozowane trendy w demografii wskazują na starzenie się społeczeństwa. W okresie objętym prognozą zmniejszy się liczba osób w wieku przedprodukcyjnym, niemalże podwoi liczba osób w wieku produkcyjnym. Liczba osób w wieku produkcyjnym będzie względnie stała, jednakże wewnątrz tej grupy zaobserwuje się zmianę dotyczącą struktury wiekowej, wskazującą na dalsze zwiększanie się osób w wieku poprodukcyjnym w populacji.

Powyższa analiza wskazuje na potrzebę uwzględnienia następujących działań w programach dotyczących polityki społecznej:

- zapewnienia opieki społecznej i zdrowotnej dla zwiększającej się grupy seniorów,
- promocji profilaktyki zdrowia,
- wsparcie osób zagrożonych niepełnosprawnością oraz przewlekłą chorobą,
- aktywizacji osób zagrożonych wykluczeniem społecznym,
- zahamowania migracji zarobkowych i stworzenia warunków do rozwoju miejsc pracy,
- dostosowania oferty oświatowej w kontekście stałego zmniejszania się grupy osób w wieku szkolnym.

2.4. OŚWIATA

W roku 2014 Powiat Koniński był organem prowadzącym szkoły oraz placówki oświatowe:

- Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Sompolnie,
- Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Kleczewie,
- Zespół Szkół Ekonomiczno – Usługowych im. Fryderyka Chopina w Żychlinie,
- Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy im. Piotra Janaszka w Rychwale,
- Powiatowa Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Ślesinie.

W roku szkolnym 2013/2014 szkoły ponadgimnazjalne prowadzone przez Powiat Koniński kształciły w ramach 3 liceów ogólnokształcących dla młodzieży, 3 liceów ogólnokształcących dla dorosłych, 3 techników (2 dla młodzieży i 1 dla dorosłych) oraz 2 szkół zasadniczych zawodowych. W swojej ofercie Zespoły Szkół miały ponadto kształcenie w formie szkoły policealnej oraz 2 techników uzupełniających dla dorosłych.

Uczniowie Zespołów Szkół w powiecie konińskim korzystali z oferty edukacji ogólnokształcącej. Ponadto ponadgimnazjalna oferta edukacyjna obejmowała 12 zawodów technikalnych, wśród nich ekonomia, organizacja reklamy, ochrona środowiska, żywienie i usługi gastronomiczne, rolnictwo, handel, żywienie i gospodarstwo domowe, hotelarstwo, obsługa turystyczna, agrobiznes, rachunkowość, bezpieczeństwo i higiena pracy. W zasadniczych szkołach zawodowych uczniowie mogli zdobyć kwalifikacje w ponad 15 zawodach.

W roku szkolnym 2013/2014 do szkół prowadzonych przez Powiat Koniński uczęszczało łącznie 1156 uczniów i słuchaczy. Naukę w szkołach ponadgimnazjalnych ukończyło 244 uczniów i słuchaczy, w tym: 83 absolwentów z Zespołu Szkół Ekonomiczno-Usługowych w Żychlinie, 121 absolwentów z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Kleczewie oraz 40 absolwentów z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Sompolnie.

W szkołach prowadzonych przez Powiat pracowało 191 nauczycieli. Struktura zatrudnienia nauczycieli według stopni awansu zawodowego w roku szkolnym 2013/2014 przedstawiała się następująco:

- stażyści – 8 osób;

- kontraktowi – 35 osób;
- mianowani – 56 osób;
- dyplomowani – 92 osób.

Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Rychwale

Specjalny Ośrodek Szkolno – Wychowawczy im. Piotra Janaszka w Rychwale, którego podmiotem prowadzącym jest Powiat Koniński, jest publiczną placówką oświatowo – wychowawczą dla dzieci i młodzieży z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym, znacznym, głębokim oraz z niepełnosprawnościami sprzężonymi. Ośrodek zapewnia warunki do funkcjonowania następujących struktur organizacyjnych:

- Przedszkole Specjalne,
- Oddziały Rewalidacyjno – Wychowawcze,
- Szkoła Podstawowa Specjalna
- Gimnazjum Specjalne
- Zasadnicza Szkoła Zawodowa Specjalna,
- Szkoła Przystosowująca do Pracy
- Internat,
- Oddział zamiejscowy w DPS w Ślesinie dla wszystkich poziomów edukacyjnych,
- Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka.

Ośrodek tworzy właściwe warunki edukacyjne, wychowawcze, zdrowotne i materialne, umożliwiające wychowankom prawidłowy przebieg procesów rozwoju, rewalidacji, rehabilitacji i integracji. Nadrzędnym celem placówki jest wdrażanie wychowanków do samodzielnego funkcjonowania w środowisku i społeczeństwie zgodnie z obowiązującymi normami oraz ich rozwój: zaradność, samodzielność i użyteczność życiową. Ośrodek umożliwia:

- udział w indywidualnych lub grupowych zajęciach specjalistycznych w zakresie terapii: pedagogicznej, rewalidacyjnej, logopedycznej, psychologicznej, gimnastyki korekcyjnej, rehabilitacji ruchowej, terapii EEG – biofeedback, integracji sensorycznej, arteterapii, muzykoterapii, terapii neurotaktylnej, terapii autyzmu i zaburzeń ze spektrum autyzmu, alternatywnej wspomagającej komunikacji (ACC Makaton)
- udział w zajęciach sportowych, turystycznych, rekreacyjnych i kulturalno – oświatowych.

Ośrodek prowadzony jest dla dzieci i młodzieży od chwili wykrycia dysfunkcji do 25 roku życia, które z racji swojej niepełnosprawności nie mogą uczęszczać do szkół w miejscach zamieszkania. Dzieci i młodzież przyjmowani są do placówki na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, wydanego przez poradnię psychologiczno – pedagogiczną oraz na wniosek rodzica (opiekuna prawnego). Rekrutacja trwa cały rok szkolny.

Powiatowa Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Ślesinie.

Celem Poradni jest udzielanie dzieciom i młodzieży pomocy psychologiczno-pedagogicznej w tym pomocy logopedycznej, pomocy w wyborze kierunku kształcenia i zawodu, a także udzielanie rodzicom i nauczycielom pomocy psychologiczno-pedagogicznej związanej z wychowaniem i kształceniem dzieci i młodzieży.

Wsparcie oraz pomoc specjalistyczna przeznaczona jest dla dzieci uczących się w szkołach mających swoją siedzibę na terenie powiatu konińskiego oraz dla dzieci zamieszkałych na terenie powiatu konińskiego, nieuczęszczających do szkoły czy placówki. Teren działania Poradni obejmuje wszystkie znajdujące się w powiecie gminy, przy czym mieszkańcy gmin Ślesin, Skulsk, Sompolno, Wierzbinek, Kleczew, Wilczyn pomoc otrzymują w Poradni w Ślesinie, natomiast mieszkańców gmin: Golina, Grodziec, Kazimierz Biskupi, Kramsk, Krzymów, Rychwał, Rzgów i Stare Miasto obsługuje utworzona w 2001 roku Filia Poradni w Koninie. Jednostka merytorycznie podlega Kuratorium Oświaty, organizacyjnie – Starostwu Powiatowemu.

Celem działania Poradni jest udzielanie wszechstronnej pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Wsparciem mogą być objęte dzieci i młodzież od urodzenia do 25 roku życia. Udzielana pomoc jest nieodpłatna. Poradnia ze względu na swój powiatowy zasięg realizuje wszystkie zadania statutowe, do których należą:

- 1) diagnozowanie poziomu rozwoju, potrzeb i możliwości oraz zaburzeń rozwojowych i zachowań dysfunkcyjnych dzieci i młodzieży, w tym predyspozycji i uzdolnień, przyczyn niepowodzeń edukacyjnych, specyficznych trudności w uczeniu się oraz wyjaśnienie mechanizmów ich funkcjonowania w odniesieniu do zgłaszanego problemu ze wskazaniem sposobu rozwiązania tego problemu;
- 2) wspomaganie dzieci i młodzieży adekwatnie do ich potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych, w tym zwłaszcza dzieci

i młodzieży szczególnie uzdolnionych, niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie lub zagrożonych niedostosowaniem społecznym, ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, z zaburzeniami komunikacji językowej, z chorobami przewlekłymi;

3) prowadzenie terapii dzieci i młodzieży w zależności od rozpoznanych potrzeb, w tym dzieci i młodzieży z zaburzeniami rozwojowymi, z zachowaniami dysfunkcyjnymi, niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie lub zagrożonych niedostosowaniem społecznym, oraz ich rodzin;

4) pomoc dzieciom i młodzieży w wyborze kierunku kształcenia i zawodu oraz planowaniu kształcenia i kariery zawodowej a także wspieranie nauczycieli przedszkoli, szkół i placówek w planowaniu i realizacji zadań z zakresu doradztwa edukacyjno – zawodowego;

5) wspomaganie dzieci i młodzieży z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanymi z wcześniejszym kształceniem za granicą;

6) pomoc rodzicom (opiekunom prawnym) i nauczycielom w rozpoznawaniu i rozwijaniu zainteresowań i uzdolnień dzieci i młodzieży;

7) podejmowanie działań z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży, w tym udzielanie pomocy psychologiczno – pedagogicznej dzieciom i młodzieży z grup ryzyka oraz ich rodzicom (opiekunom prawnym);

8) udzielanie nauczycielom, wychowawcom lub specjalistom pomocy w rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży, w tym w rozpoznawaniu ryzyka wystąpienia specyficznych trudności w uczeniu się u uczniów klas I-III szkoły podstawowej;

9) współpraca z przedszkolami, szkołami i placówkami przy opracowywaniu i realizowaniu indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych oraz indywidualnych programów zajęć rewalidacyjno-wychowawczych

10) współpraca w udzielaniu i organizowaniu przez przedszkola, szkoły i placówki pomocy psychologiczno-pedagogicznej;

11) współpraca, na pisemny wniosek dyrektora przedszkola, szkoły lub placówki lub rodzica (opiekuna prawnego) dziecka niepełnosprawnego albo pełnoletniego ucznia niepełnosprawnego, w określeniu niezbędnych do nauki warunków, sprzętu specjalistycznego i środków dydaktycznych, w tym wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne,

odpowiednich ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne dziecka niepełnosprawnego albo pełnoletniego ucznia niepełnosprawnego;

12) wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji rodziny;

13) wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji przedszkola, szkoły lub placówki, w tym udzielanie nauczycielom merytorycznego wsparcia w rozwiązywaniu problemów dydaktyczno-wychowawczych;

14) prowadzenie edukacji dotyczącej ochrony zdrowia psychicznego wśród dzieci i młodzieży, rodziców (opiekunów prawnych) i nauczycieli;

15) udzielanie, we współpracy z placówkami doskonalenia nauczycieli i bibliotekami pedagogicznymi, wsparcia merytorycznego nauczycielom, wychowawcom i specjalistom udzielającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolach, szkołach i placówkach.

Poradnia realizuje zadania w szczególności poprzez:

- diagnozowanie – są to przeważnie badania psychologiczne, pedagogiczne, logopedyczne, po których wydaje się opinię lub orzeczenie określające dalszą drogę pomocy dla dziecka,
- opiniowanie,
- działalność orzeczniczą,
- działalność terapeutyczną (logopedyczną, pedagogiczną, psychologiczną),
- warsztaty i prelekcje dla dzieci, młodzieży, rodziców,
- udział w zebraniach Rad Pedagogicznych,
- organizację współpracy i samokształcenia nauczycieli,
- prowadzenie grup wsparcia,
- prowadzenie mediacji,
- interwencje kryzysową,
- działalność profilaktyczną,
- poradnictwo dla dzieci, młodzieży, rodziców, nauczycieli,
- konsultacje,
- działalność informacyjno – szkoleniową.

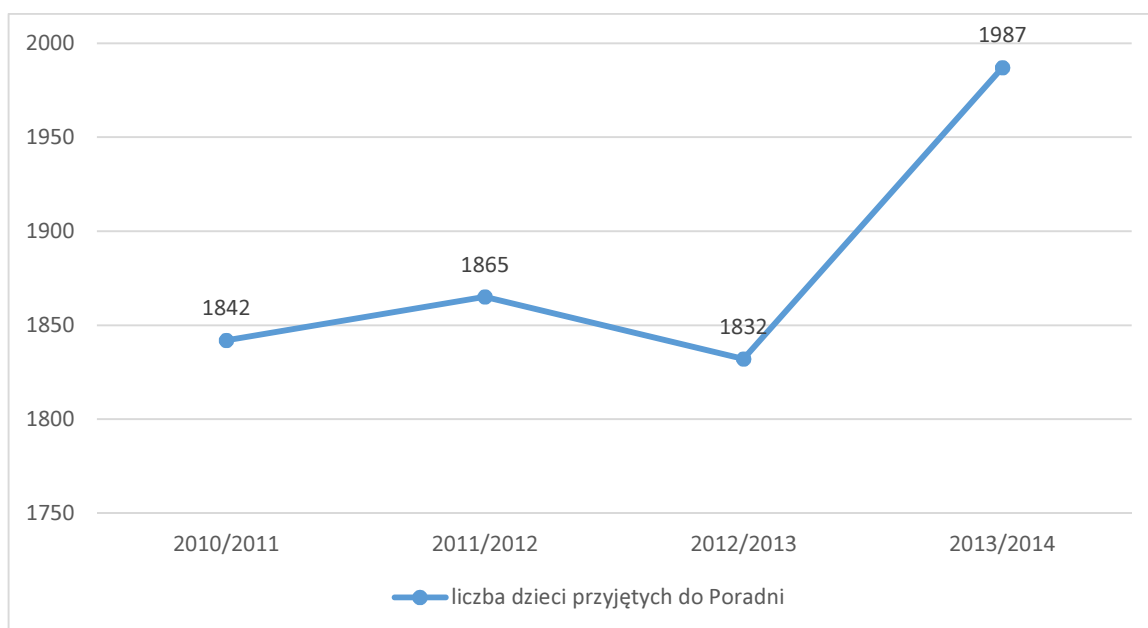
W roku szkolnym 2013/2014 roku Powiatowa Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Ślesinie przyjęła 1987 dzieci.

Analiza liczby dzieci i młodzieży objętej opieką Poradni oraz przyjętych w latach szkolnych 2010 do 2014

Lata szkolne	Liczba dzieci i młodzieży powiatu konińskiego objętych opieką Poradni	Liczba dzieci przyjętych do Poradni
2010/2011	25618	1842
2011/2012	25383	1865
2012/2013	25078	1832
2013/2014	24726	1987

Na podstawie danych Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ślesinie.

Liczba dzieci przyjętych do Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Koninie w latach 2010 – 2014.

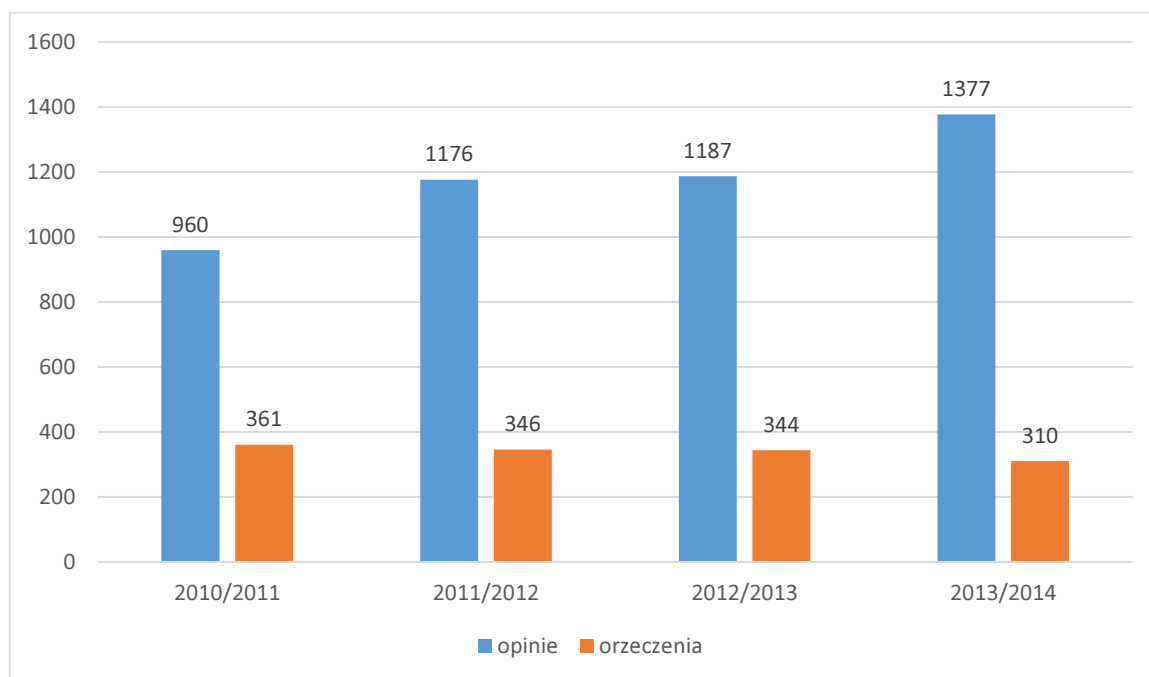
Na podstawie danych Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ślesinie.

W latach 2010 – 2014 obserwujemy stałą tendencję wzrostu liczby dzieci i młodzieży korzystającej z pomocy Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej. Wzrost liczby przyjętych dzieci obserwowalny jest pomimo malejącej liczby dzieci we wszystkich szkołach i placówkach oświatowych na terenie powiatu konińskiego oraz przejęcia przez przedszkola i szkoły zadania realizowanego wcześniej przez poradnię tj. prowadzenie badań przesiewowych.

W roku szkolnym 2013/2014 ogółem wykonano 3234 diagnoz, zrealizowano łącznie 3201 badań w tym:

- psychologicznych: 1129 (8-dzieci do 3 r. ż, 336 w wieku przedszkolnym, 575 uczniów szkoły podstawowej, 195 uczniów gimnazjum, 15 uczniów szkół ponadgimnazjalnych);
- pedagogicznych: 1204 (5- dzieci do 3r. ż, 361 w wieku przedszkolnym, 620 uczniów szkół podstawowych, 201 uczniów gimnazjum, 17 uczniów szkół ponadgimnazjalnych);
- logopedycznych: 873 (14-dzieci do 3 r. ż., 599 w wieku przedszkolnym, 235 uczniów szkoły podstawowej, 22 uczniów gimnazjum, 3 uczniów szkół ponadgimnazjalnych);
- z zakresu doradztwa zawodowego 28 (uczniowie gimnazjum).

Liczba opinii i orzeczeń wydanych przez Powiatową Poradnię Psychologiczno – Pedagogiczną w Ślesinie.

Na podstawie danych Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ślesinie.

W poszczególnych latach analizowanego okresu obserwujemy wzrost liczby opinii wydawanych przez Powiatową Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną. W roku szkolnym 2010/2011 Poradnia wydała 960 opinii, w roku szkolnym 2013/2014 natomiast 1377. Opinie Poradni są formą pomocy udzielanej dzieciom i młodzieży. Dotyczą one wczesnego

wspomagania dziecka, dostosowania wymagań edukacyjnych, objęcia dziecka pomocą psychologiczną w przedszkolu, szkole czy placówce oświatowej.

W analizowanym okresie obserwujemy nieznaczny spadek wydawanych przez Poradnię orzeczeń. Spośród orzeczeń wydawanych przez Poradnię wymienić można orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, orzeczenia o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych czy orzeczenie o potrzebie indywidualnego przygotowania przedszkolnego. W Powiatowej Poradni Psychologiczno –Pedagogicznej działają zespoły orzekające, wydające dla uczniów niepełnosprawnych orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego.

Orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego w latach 2010 – 2014 ze względu na potrzeby dzieci.

Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, wydane dla dzieci	2010/ 2011	2011/ 2012	2012/ 2013	2013/ 2014
niesłyszących i słabo słyszących	20	19	21	19
niewidomych i słabo widzących	18	24	18	23
z niepełnosprawnością ruchową	21	19	14	11
z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim	77	79	78	90
z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym	42	35	18	21
z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera	10	4	5	8
z niepełnosprawnościami sprzężonymi	31	33	40	24
zagrożonych niedostosowaniem społecznym	1	3	0	6
niedostosowanych społecznie	0	0	2	0
z zaburzeniami zachowania	9	0	0	0
zagrożonych uzależnieniem	0	0	0	0
Łącznie	229	216	196	202

Na podstawie danych Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ślesinie.

2.5. Ochrona zdrowia

W latach 2007 – 2012 w obszarze ochrony zdrowia uwidoczniły się trendy wskazujące na zmniejszanie się liczby wykwalifikowanego personelu medycznego, co może wskazywać na zmniejszenie możliwości dostępu do usług podstawowej opieki medycznej.

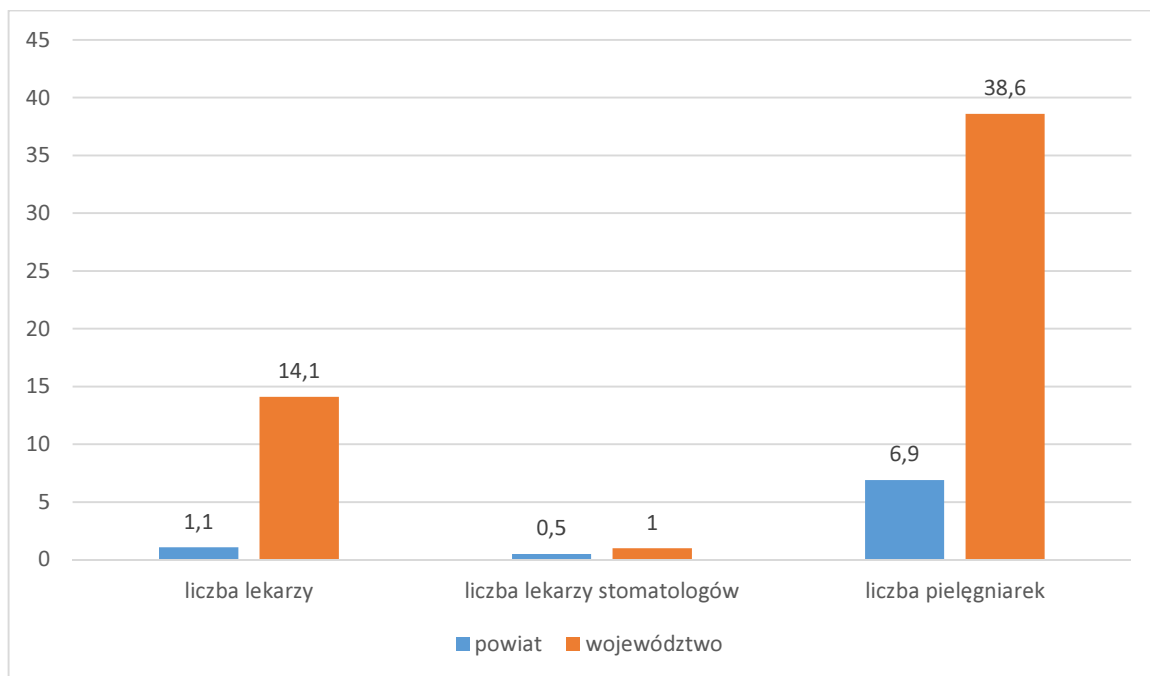
Kadra medyczna powiatu konińskiego wg podstawowego miejsca pracy

	2007	2008	2009	2010	2011
Liczba lekarzy	44	38	13	18	14
Liczba lekarzy na 10 tys. osób	3,5	3,0	1,0	1,4	1,1
Liczba lekarzy stomatologów	13	15	18	18	6
Liczba lekarzy stomatologów na 10 tys. osób	1,0	1,2	1,4	1,4	0,5
Liczba pielęgniarek	97	87	59	83	88
Liczba pielęgniarek na 10 tys. osób	7,8	6,9	4,7	6,5	6,9

Na podstawie Planu Rozwoju Lokalnego Powiatu Konińskiego.

Pomniejszenie kadry lekarskiej widoczne jest zarówno w liczbach bezwzględnych jak i w liczbie na 10 tysięcy ludności. W stosunku do 2007 roku liczba – wg podstawowego miejsca pracy - lekarzy, lekarzy stomatologów i pielęgniarek na koniec 2011 roku zmalała odpowiednio o 30, 7 i 9 osób. Zmniejszenie dostępności do usług medycznych rekompensowane jest z kolei przez zatrudnianie personelu medycznego w kilku placówkach naraz oraz systematyczny rozwój prywatnych praktyk lekarskich.

Liczba personelu medycznego w roku 2011, w powiecie konińskim oraz województwie wielkopolskim, w przeliczeniu na 10 tys. osób.

Na podstawie Planu Rozwoju Lokalnego Powiatu Konińskiego.

Na koniec 2011 r. wskaźniki pokazujące ilość lekarzy stomatologów i pielęgniarek z podstawowego personelu medycznego przypadających na 10.000 mieszkańców były w powiecie niższe niż średnie wojewódzkie.

W analizowanym okresie zmianie uległa również liczba placówek opieki zdrowotnej.

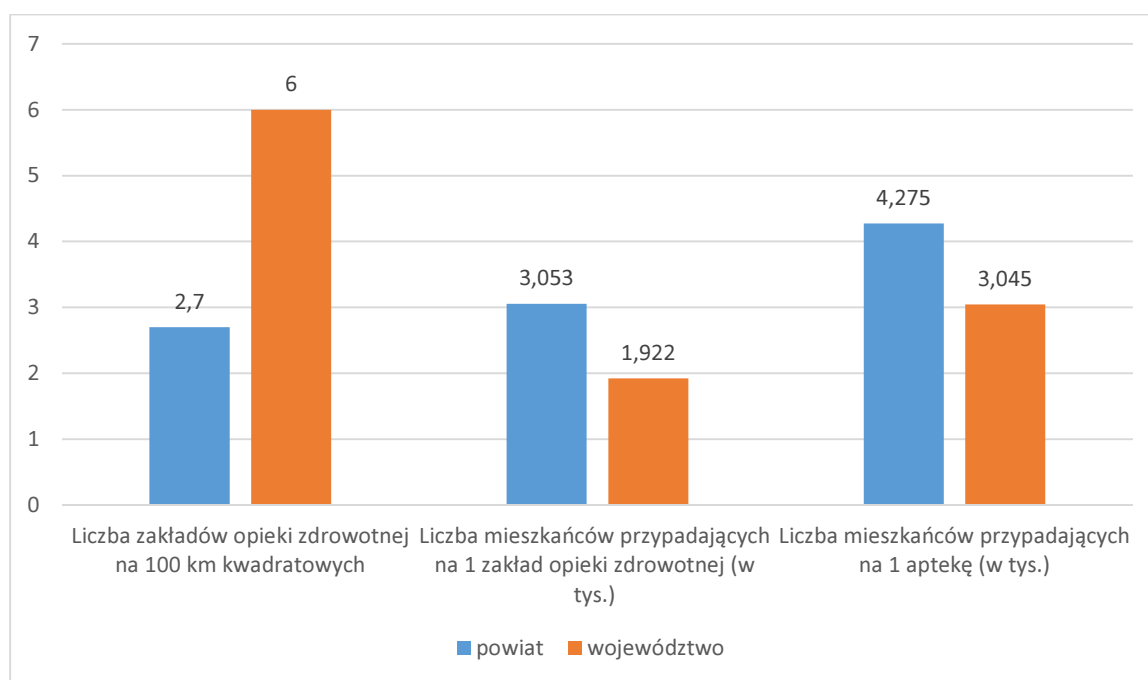
Placówki służby zdrowia na terenie powiatu konińskiego

	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Zakłady opieki zdrowotnej	39	39	40	43	44	42
Ilość zakładów na 100 km ²	2,5	2,5	2,5	2,7	2,8	2,7
Ilość ludności na 1 zakład	3198	3216	3149	2963	2906	3053
Apteki	25	24	23	25	30	30
Punkty apteczne	8	9	8	6	6	6
Ilość ludności na 1 aptekę	4988	5225	5477	5096	4262	4275
Praktyki lekarskie	27	17	18	19	19	19

Na podstawie Planu Rozwoju Lokalnego Powiatu Konińskiego.

W omawianym okresie liczba zakładów opieki zdrowotnej zwiększyła się z 39 w 2007 roku do 42 placówek w roku 2012. W niewielkim stopniu zmalał wskaźnik ludności przypadającej na 1 zakład, z 3198 do 3053, wskazując na nieznaczną poprawę w dostępie do zakładów opieki zdrowotnej. Nadal jednak utrzymuje się on na dość wysokim poziomie. W latach 2007 – 2012 znacząco poprawiła się dostępność do aptek i punktów aptecznych. Liczba aptek zwiększyła się o 20% (z 25 w roku 2007 do 30 w roku 2012) a liczba ludności przypadająca na jedną aptekę spadła z 4988 na 4275.

Dostęp do służby zdrowia w roku 2012, w powiecie konińskim oraz województwie wielkopolskim.

Na podstawie Planu Rozwoju Lokalnego Powiatu Konińskiego.

Powyższe dane wskazują, iż w Powiecie Konińskim, na tle średniej dla Województwa Wielkopolskiego, dostęp do usług medycznych był trudniejszy.

2.6. RYNEK PRACY

Rynek pracy w Polsce w ciągu ostatnich lat ulegał istotnym modyfikacjom. Kształtowanie się sytuacji na rynku pracy w dużej mierze zależne jest od otoczenia makroekonomicznego.

Sytuacja na konińskim rynku pracy nie jest najlepsza, wciąż borykamy się z wysokim poziomem bezrobocia, co oczywiście wpływa na finansową stronę życia mieszkańców regionu.

Stopa bezrobocia w Polsce, województwie wielkopolskim oraz w powiecie konińskim (w%)

Wyszczególnienie	Stopa bezrobocia w końcu grudnia 2008 r.	Stopa bezrobocia w końcu listopada 2014 r.	Wzrost/spadek w stosunku do stanu z końca grudnia 2008r.
Polska	9,5	11,4	1,9
Wielkopolska	6,4	7,7	1,3
Powiat koniński	13,3	17,1	2,8

Na podstawie danych PUP w Koninie.

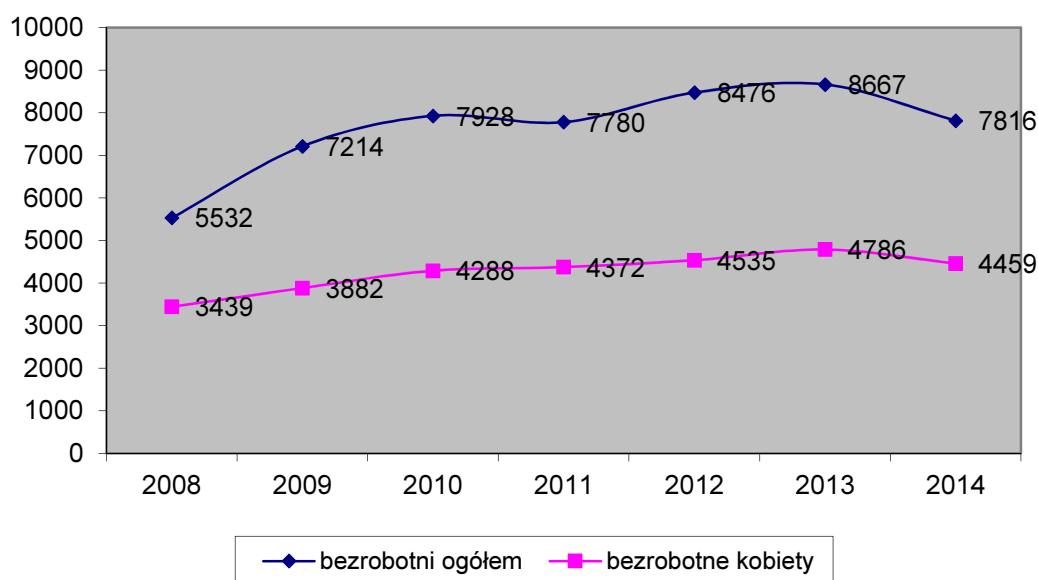
Jak wynika z danych zawartych w powyższej tabeli na koniec listopada 2014r. (najbardziej aktualne dane w podziale dla powiatów), w porównaniu do grudnia 2008 , stopa bezrobocia w powiecie konińskim wzrosła 2,8 pkt procentowe. W tym samym okresie stopa bezrobocia dla Polski i województwa wielkopolskiego wzrosła odpowiednio o 1,9 pkt. i 1,3 pkt. procentowego. Na przestrzeni lat 2008 – 2012 powiat koniński plasował się na 3 pozycji w województwie wielkopolskim pod względem wielkości stopy bezrobocia, w 2013 roku na 2 pozycji, a w końcu listopada 2014 roku na 1.

Trendy w liczbie osób bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Koninie mają wyraźnie charakter sezonowy i należą do czynników obrazujących stan gospodarki.

Rok 2008 był kolejnym z rzędu rokiem kiedy poziom bezrobocia w powiecie konińskim małał. Warto podkreślić, iż na przestrzeni ostatniego 15 - lecia najniższe wartości liczby bezrobotnych

osiągnięto w roku 2008 – 5 532 osoby. Kolejne lata, to okresy wzrostów poziomu bezrobocia. Wyjątek stanowi tylko rok 2011, w którym miał miejsce spadek liczby bezrobotnych (3,4% w stosunku do roku poprzedniego) . Mimo, iż w 2014 roku liczba bezrobotnych stopniowo zmniejszała się, to w porównaniu z końcem 2008 roku notuje się wzrost bezrobocia o ponad 41%. Tak więc obecnej sytuacji na rynku pracy nie można uznać jeszcze za stabilną. Ponadto spadki w poziomach bezrobocia tak jak i w latach poprzednich spowodowane są sezonowością w zatrudnieniu oraz uruchomieniem znacznych środków na aktywizację osób bezrobotnych a nie polepszeniem koniunktury gospodarczej.

Bezrobotni w powiecie konińskim z końcem lat 2008 – 2014

Na podstawie danych PUP w Koninie.

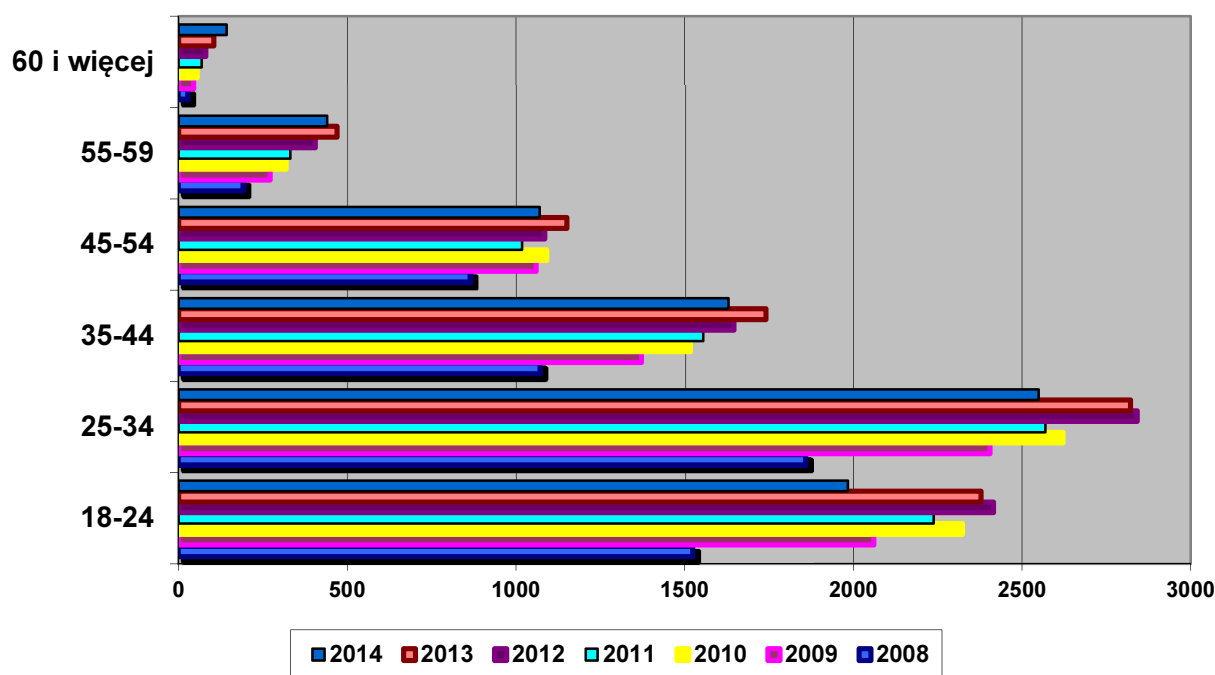
Wśród osób bezrobotnych w powiecie konińskim dominują kobiety, których odsetek oscyluje w granicach 50% - 60% ogółu zarejestrowanych w Urzędzie. Na przestrzeni lat 2008-2014 największy odsetek bezrobotnych kobiet – 62,2% odnotowano w 2008 roku, najmniejszy zaś – 53,5% w 2012 roku.

Bezrobotne kobiety mimo, iż zazwyczaj lepiej wykształcone, mają trudniejszą sytuację na rynku pracy, ponieważ w świadomości części pracodawców wciąż pokutuje przekonanie o większej dyspozycyjności mężczyzn. Negatywnie na rynek pracy kobiet wpływa również specyfika przemysłowa regionu konińskiego, w której zatrudnienie łatwiej mogą znaleźć mężczyźni.

Na koniec 2014 roku w PUP w Koninie zarejestrowanych było 681 osób pobierających zasiłek dla bezrobotnych. Osoby te stanowiły zaledwie 8,7% ogółu bezrobotnych z terenu powiatu konińskiego. W porównaniu z rokiem 2008 udział bezrobotnych z prawem do zasiłku spadł aż o 10 pkt. procentowych.

Na konińskim rynku pracy zarysowuje się widoczna przewaga osób bezrobotnych w młodym wieku. W całej populacji dwie najmłodsze grupy bezrobotnych: osoby w wieku 18-24 i 25-34 lata są grupami najliczniejszymi. W roku 2008 udział osób młodych w ogólnej liczbie bezrobotnych kształtował się na poziomie 61,1%, natomiast w 2014 odsetek ten stanowił 58% (tj. najniższym w omawianym okresie).

Bezrobotni w powiecie konińskim według wieku w końcu lat 2008 – 2014

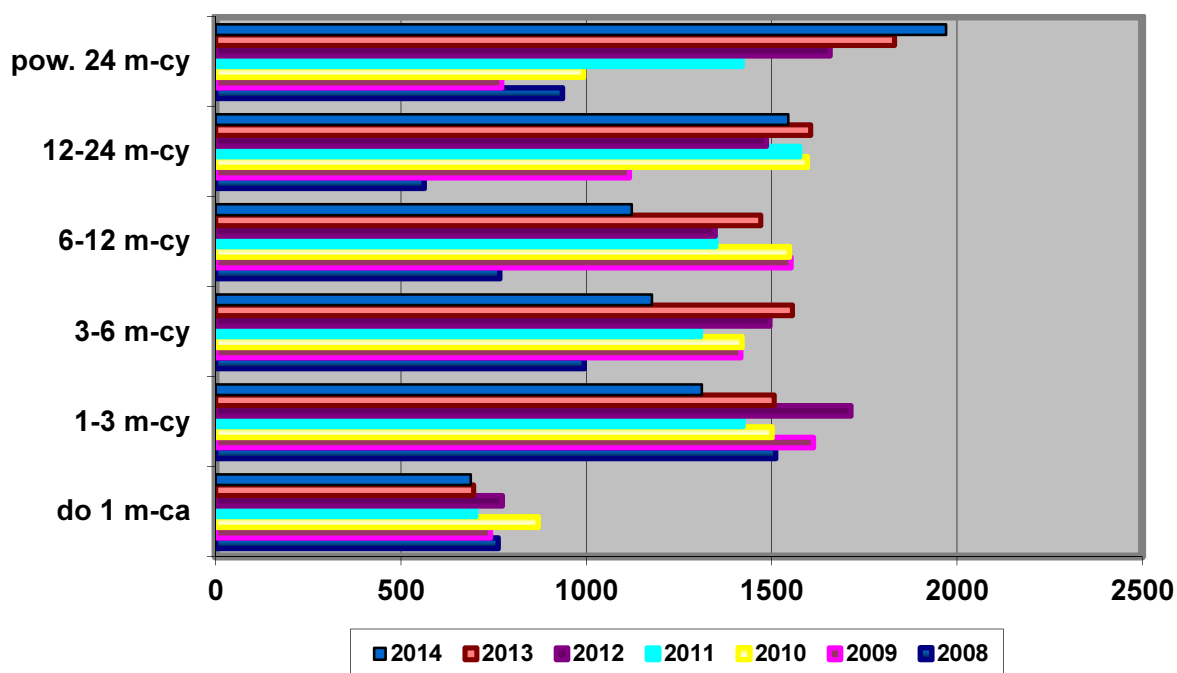

Na podstawie danych PUP w Koninie.

Jedną z cech charakteryzujących strukturę bezrobocia jest czas pozostawania bez pracy osób bezrobotnych. Wydłużający się czas pozostawania bez zatrudnienia wpływa destabilizująco na aktywną postawę osób bezrobotnych. W powiecie konińskim prawie co 4 bezrobotny poszukuje pracy ponad 24 miesiące (jest to najliczniejsza grupa w strukturze bezrobotnych – 1 971os.).

Na przestrzeni lat 2008 – 2014 największy udział bezrobotnych pozostających bez pracy powyżej 24 miesięcy odnotowano w 2014r. 25,2% najmniejszy zaś w 2009r. 10,7%.

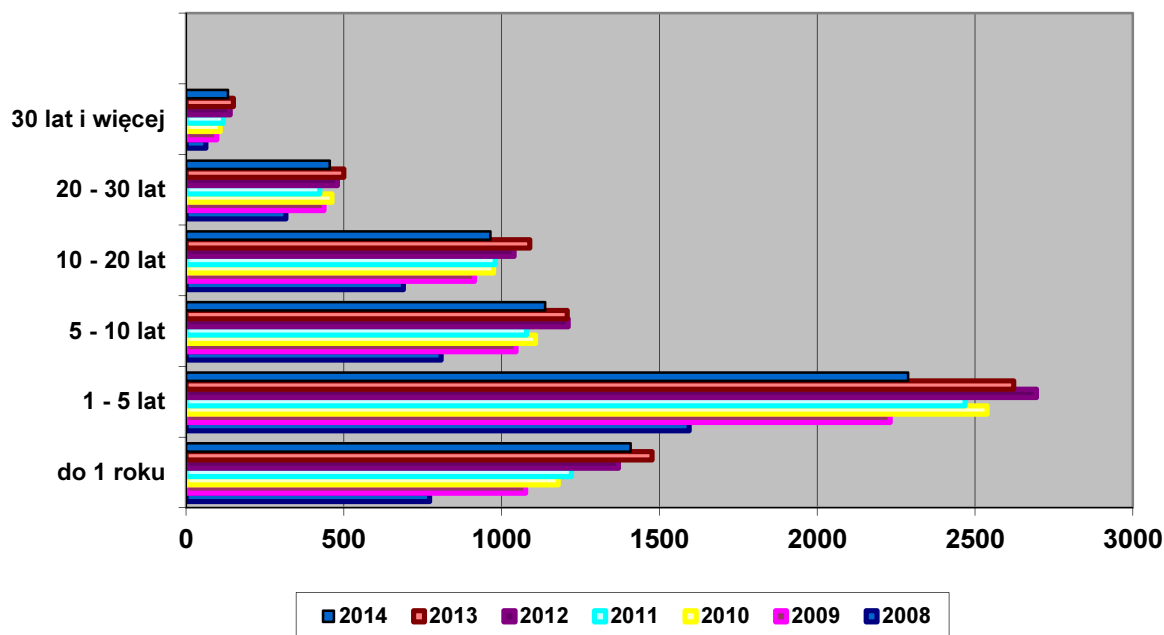
Bezrobotni w powiecie konińskim według czasu pozostawania bez pracy w końcu lat 2008 – 2014

Na podstawie danych PUP w Koninie.

Staż pracy osób bezrobotnych to kolejna cecha charakteryzująca strukturę bezrobocia. Analizując dane zawarte na wykresie 4, obrazującym staż pracy bezrobotnych zamieszkałych na terenie powiatu konińskiego w latach 2008 - 2014 należy zauważyć, że w analizowanym okresie największą grupę stanowiły osoby posiadające staż pracy ogółem od 1 do 5 lat. Najwyższy poziom wskaźnika określającego udział bezrobotnych ze stażem 1-5 lat w ogólnej liczbie bezrobotnych odnotowano w roku 2010 a najniższy w 2008.

Bezrobotni w powiecie konińskim według stażu pracy z końcem lat 2008 – 2014

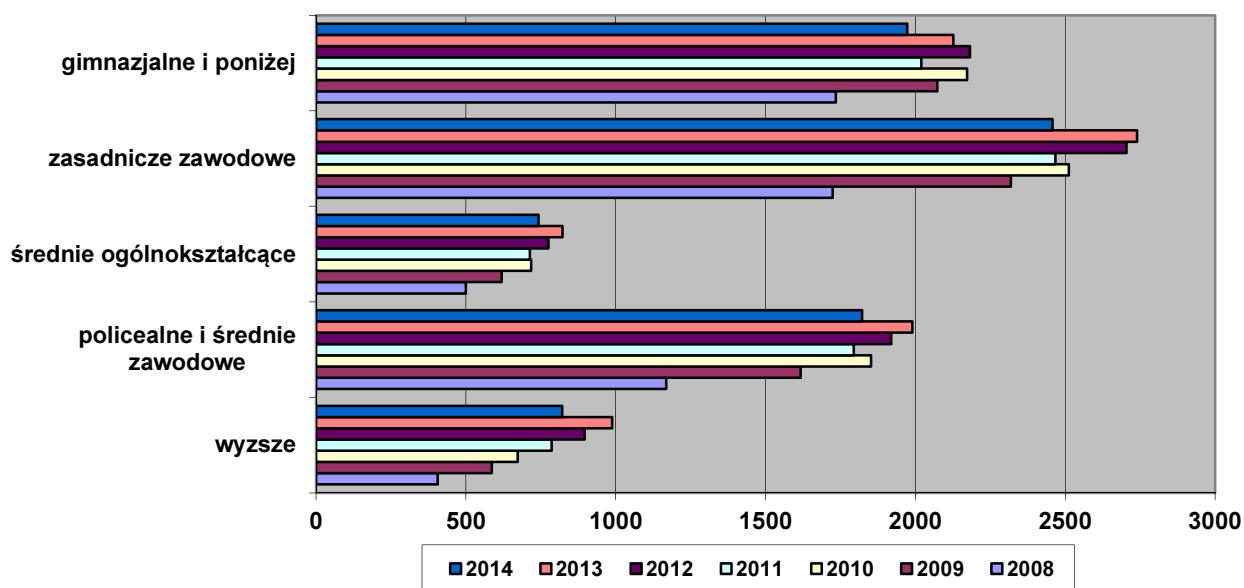

Na podstawie danych PUP w Koninie.

Jednymi z podstawowych kryteriów, które mają duże znaczenie dla pracodawców w procesie zatrudniania pozostają wiedza, umiejętności oraz poziom wykształcenia.

Niestety jednak od wielu lat cechą bezrobocia w powiecie konińskim, pozostaje niski poziom wykształcenia osób bezrobotnych. Na koniec grudnia 2014r. do grupy osób legitymujących się wykształceniem zasadniczym zawodowym bądź gimnazjalnym i poniżej mogliśmy zaliczyć co 2 osobę bezrobotną. Największy udział tych grup bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych notowaliśmy w roku 2008 (62,5%) zaś najniższy w 2013r. (56,1%).

Bezrobotni według wykształcenia z końcem lat 2008 – 2014

Na podstawie danych PUP w Koninie.

Bezrobotni wg gmin na koniec grudnia 2014 r.

Wyszczególnienie	Liczba bezrobotnych ogółem	% udział w ogólnej populacji bezrobotnych	Liczba bezrobotnych kobiet	Liczba bezrobotnych z prawem do zasiłku	% stosunek liczby bezrobotnych do liczby mieszkańców ¹
Gminy miejsko - wiejskie					
Golina	825	10,6	445	69	6,9
Kleczew	602	7,7	346	67	6,1
Rychwał	385	4,9	201	33	4,6
Sompolno	697	8,9	415	63	6,6
Ślesin	851	10,9	529	91	6,1

¹ Liczba mieszkańców wg stanu na koniec grudnia 2014 r.

<i>Gminy wiejskie</i>					
Grodziec	269	3,4	148	27	5,1
Kazimierz Biskupi	602	7,7	343	48	5,3
Kramsk	798	10,2	450	80	7,3
Krzymów	450	5,8	257	38	5,8
Rzgów	368	4,7	211	19	5,2
Skulsk	431	5,5	262	30	7,0
Stare Miasto	555	7,1	301	67	4,8
Wierzbinek	508	6,5	280	22	6,7
Wilczyn	475	6,1	271	27	7,5
<i>Powiat koniński</i>					
Ogółem powiat	7816	100,0	4459	681	6,1

Na podstawie danych PUP w Koninie.

Analizując dane zawarte w powyższej tabeli, należy zauważyć, że najwyższy udział bezrobotnych w ogólnej liczbie mieszkańców wystąpił w gminie Wilczyn (7,5%) oraz w gminie Kramsk (7,3%), najmniejszy zaś w gminie Rychwał (4,6%) oraz gminie Stare Miasto (4,8%). Wartość omawianego wskaźnika dla powiatu wynosiła 6,1 %.

2.7. PROBLEMY SPOŁECZNE Z PERSPEKTYWY OŚRODKÓW POMOCY SPOŁECZNEJ

System pomocy społecznej jako jeden z elementów zabezpieczenia społecznego polityki społecznej państwa ma za zadanie wspieranie osób i rodzin, które z przyczyn obiektywnych nie są w stanie zaspokoić swoich elementarnych potrzeb życiowych. Według ustawy o pomocy społecznej pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości (art. 2. 1).

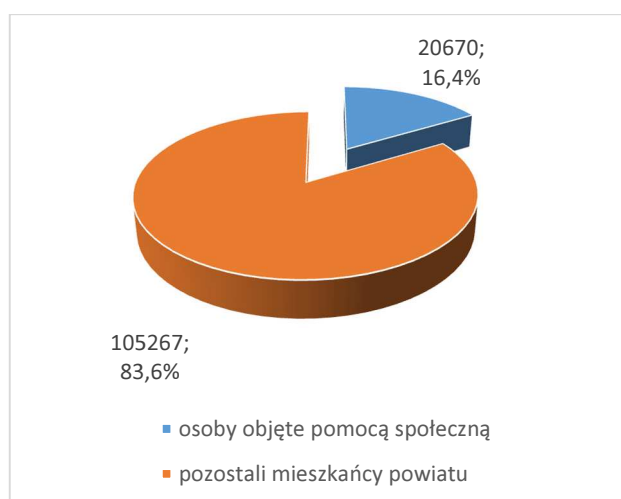
Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka (art. 3. 1). Ustawa o pomocy społecznej stwierdza, że udziela się pomocy osobom i rodzinom w szczególności z powodu: 1) ubóstwa; 2) sieroctwa; 3) bezdomności; 4) bezrobocia; 5) niepełnosprawności; 6) długotrwałej lub ciężkiej choroby; 7) przemocy w rodzinie; 8) potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności; 9) bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych; 10) potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi; 11) trudności w integracji osób, które otrzymały status uchodźcy; 12) trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego; 13) alkoholizmu lub narkomanii; 14) zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej; 15) klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Za realizację zadań z zakresu pomocy społecznej na terenie poszczególnych gmin powiatu konińskiego odpowiedzialnych jest 14 ośrodków pomocy społecznej, w tym 5 w gminach miejsko-wiejskich i 9 w gminach wiejskich. Do ich podstawowych obowiązków należy: prowadzenie diagnostyki jednostkowej i środowiskowej, bezpośrednie i pośrednie udzielanie świadczeń (w tym organizowanie opieki i usług domowych), współpraca z organizacjami i instytucjami, a zwłaszcza z samorządem lokalnym oraz aktywizowanie środowiska lokalnego.

Decydujący wpływ na korzystanie z systemu pomocy społecznej w Polsce mają regulacje prawne zawarte w ustawie o pomocy społecznej oraz innych aktach normatywnych. Podstawową przesłanką przyznania świadczeń jest kryterium dochodowe osoby i rodziny. Od 1 października 2012 roku kryterium to ustalono na poziomie 542 zł miesięcznie

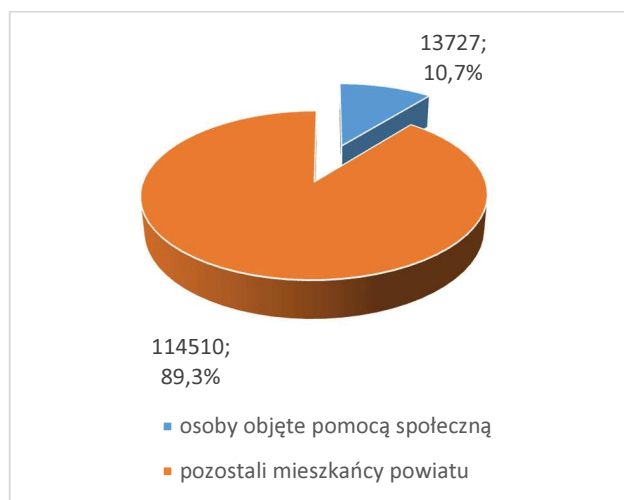
w przypadku osoby samotnie gospodarującej i 456 zł na osobę w rodzinie. Niski poziom kwot uprawniających do przyznania świadczeń zawęża liczbę uprawnionych i może istotnie wypaczać skalę występującego ubóstwa. Można stwierdzić, że obecnie ubóstwo nie wynika jedynie z krótkotrwałego pogorszenia się sytuacji rodzin, ale nabiera cech trwałości, przyczyniając się do długotrwałego pozbawienia możliwości korzystania z dóbr i usług, a tym samym prowadzi do wykluczenia społecznego. Na syndrom głębokiego ubóstwa składa się bezrobocie połączone z niskim poziomem wykształcenia głowy gospodarstwa domowego, wielodzietność oraz fakt zamieszkania w małych ośrodkach miejskich oraz na wsi, szczególnie na obszarach dotkniętych bezrobociem strukturalnym. Utrwalanie się zjawiska ubóstwa w ostatnich latach dokonywało się przy poprawie przeciętnej sytuacji materialnej ogółu społeczeństwa, co świadczy o rosnących w społeczeństwie nierównościach w sytuacji dochodowej i poziomie życia.

Liczba osób korzystających z systemu pomocy społecznej w 2007 roku a ludność powiatu.

Na podstawie danych Ośrodków Pomocy Społecznej, GUS.

Liczba osób korzystających z systemu pomocy społecznej w 2013 roku a ludność powiatu.

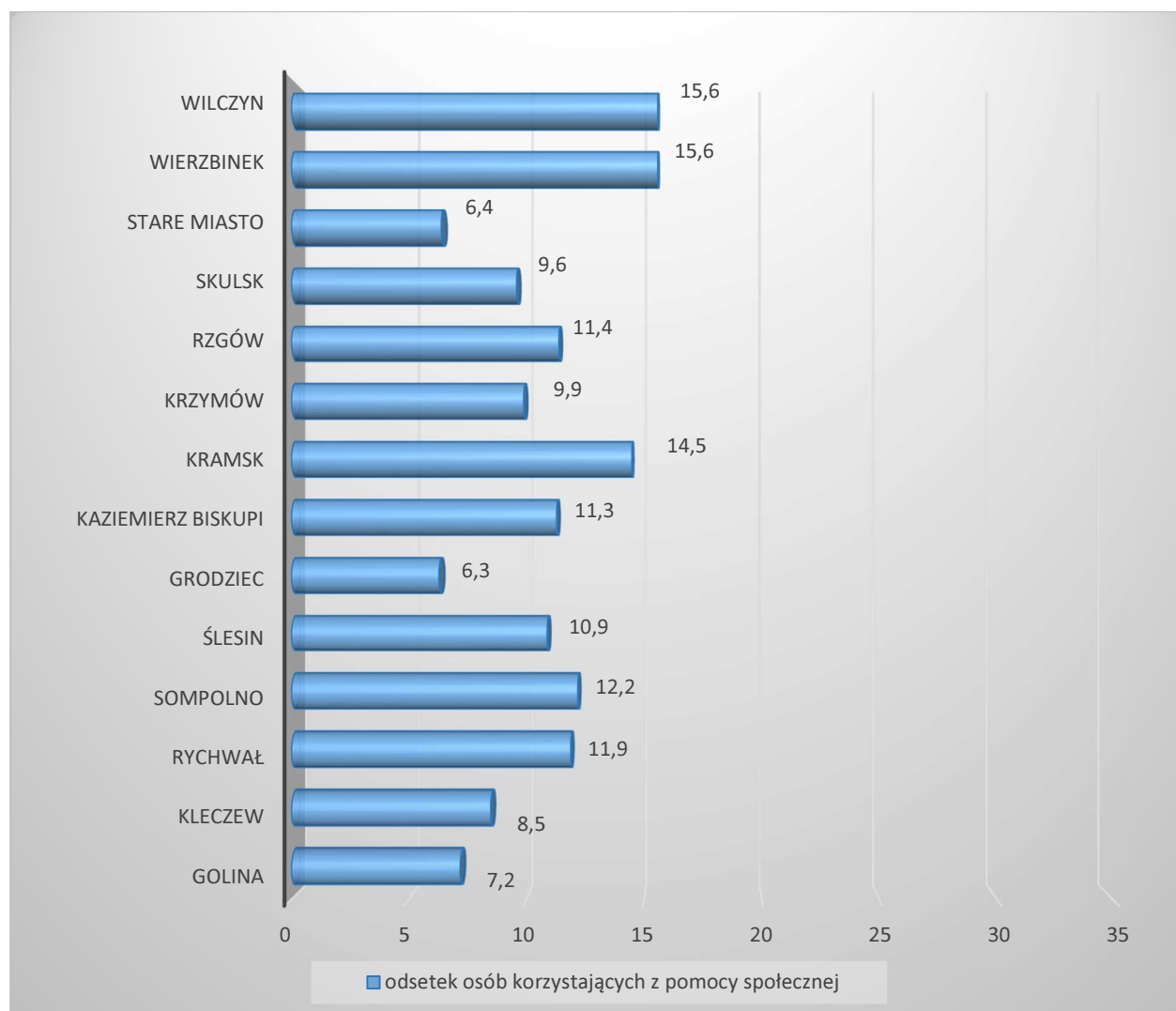

Na podstawie danych Ośrodków Pomocy Społecznej, GUS.

W 2013 roku spośród 128.698 mieszkańców powiatu 13.727 osób objętych było pomocą społeczną. Jest to rzeczywista liczba osób objętych pomocą społeczną, bez względu na rodzaj i formę, zarówno wynikającej z zadań własnych gminy, jak i zadań zleconych. Liczba ta obejmuje również członków rodzin osób, którym decyzją administracyjną przyznano wsparcie. Porównując ze stanem z roku 2007 należy stwierdzić, iż liczba osób objętych pomocą społeczną zmalała z 16,4% do 10,7% (13.727 osób w rodzinach w roku 2013 do 20.670).

Porównując dane dotyczące liczby beneficjentów pomocy społecznej (z uwzględnieniem członków rodzin osób, którym decyzją administracyjną przyznano wsparcie) z ogólną liczbą mieszkańców poszczególnych gmin, uzyskać można syntetyczny wskaźnik przedstawiający dysproporcje w statusie społeczno-materialnym mieszkańców.

Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w 2013 roku w poszczególnych gminach powiatu konińskiego (dane w %).

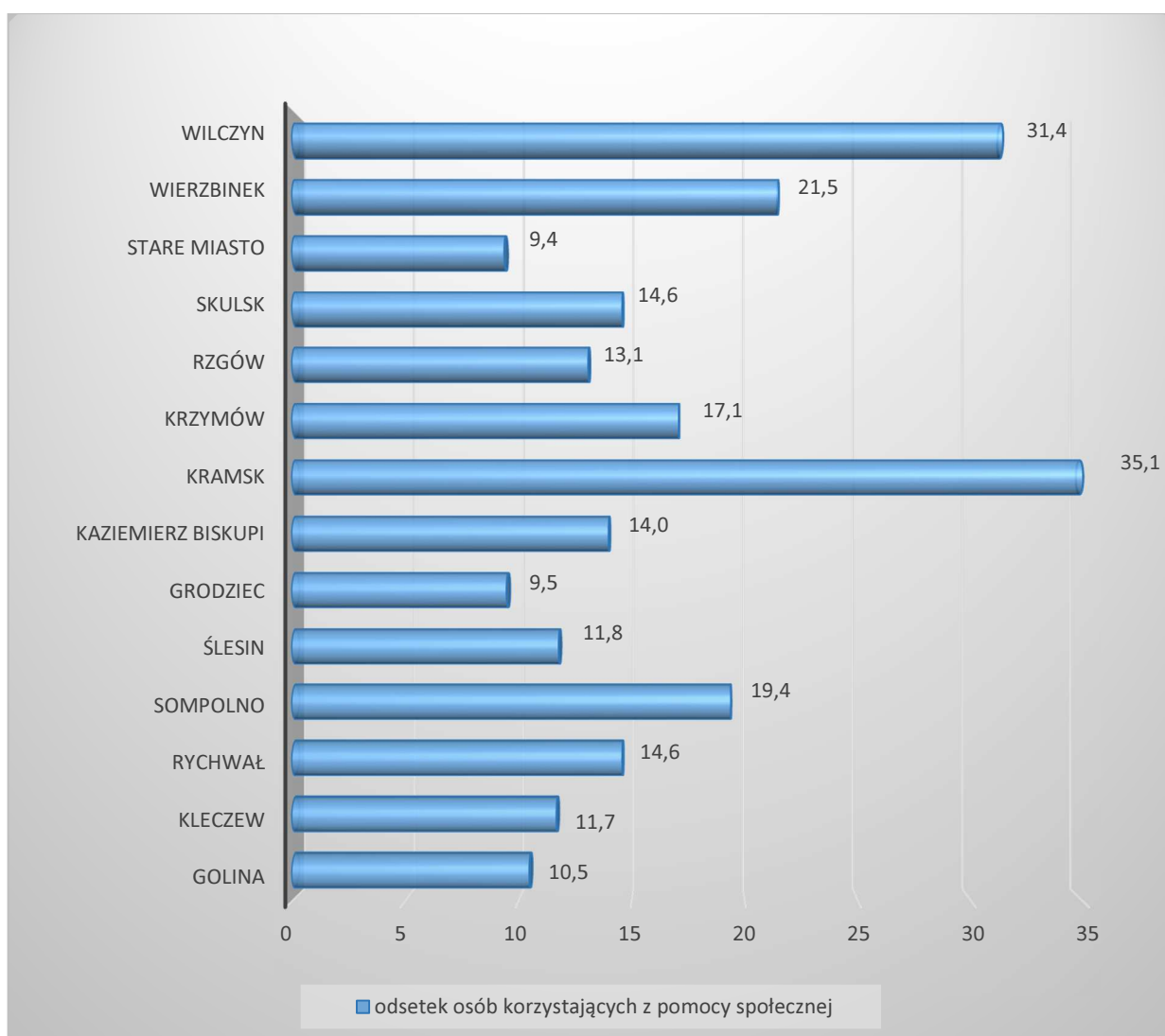

Na podstawie danych Ośrodków Pomocy Społecznej.

Dokonując analizy ilościowej beneficjentów pomocy społecznej w poszczególnych gminach powiatu konińskiego, należy zwrócić uwagę na nieznaczne różnice w odniesieniu do poszczególnych gmin, wartości skrajne mieściły się pomiędzy 6,3 % a 15,6%. Najniższy odsetek beneficjentów zanotowano w 2007 roku w gminie Grodziec (6,3%), Stare Miasto (6,4%) oraz Golina (7,2%). Najwyższy natomiast w gminach Wilczyn i Wierzbiniek (15,6%) oraz Kramsk (14,5%). Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej dla powiatu konińskiego to 10,7%.

Na wysokość odsetek osób korzystających z pomocy społecznej wpływ ma szereg czynników, wśród których wymienić można: stopę bezrobocia, poziom wykształcenia, stopień zamożności mieszkańców gminy, rozwój infrastruktury drogowej czy położenie w bliskości dużych ośrodków miejskich.

Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w 2007 roku w poszczególnych gminach powiatu konińskiego (dane w %).

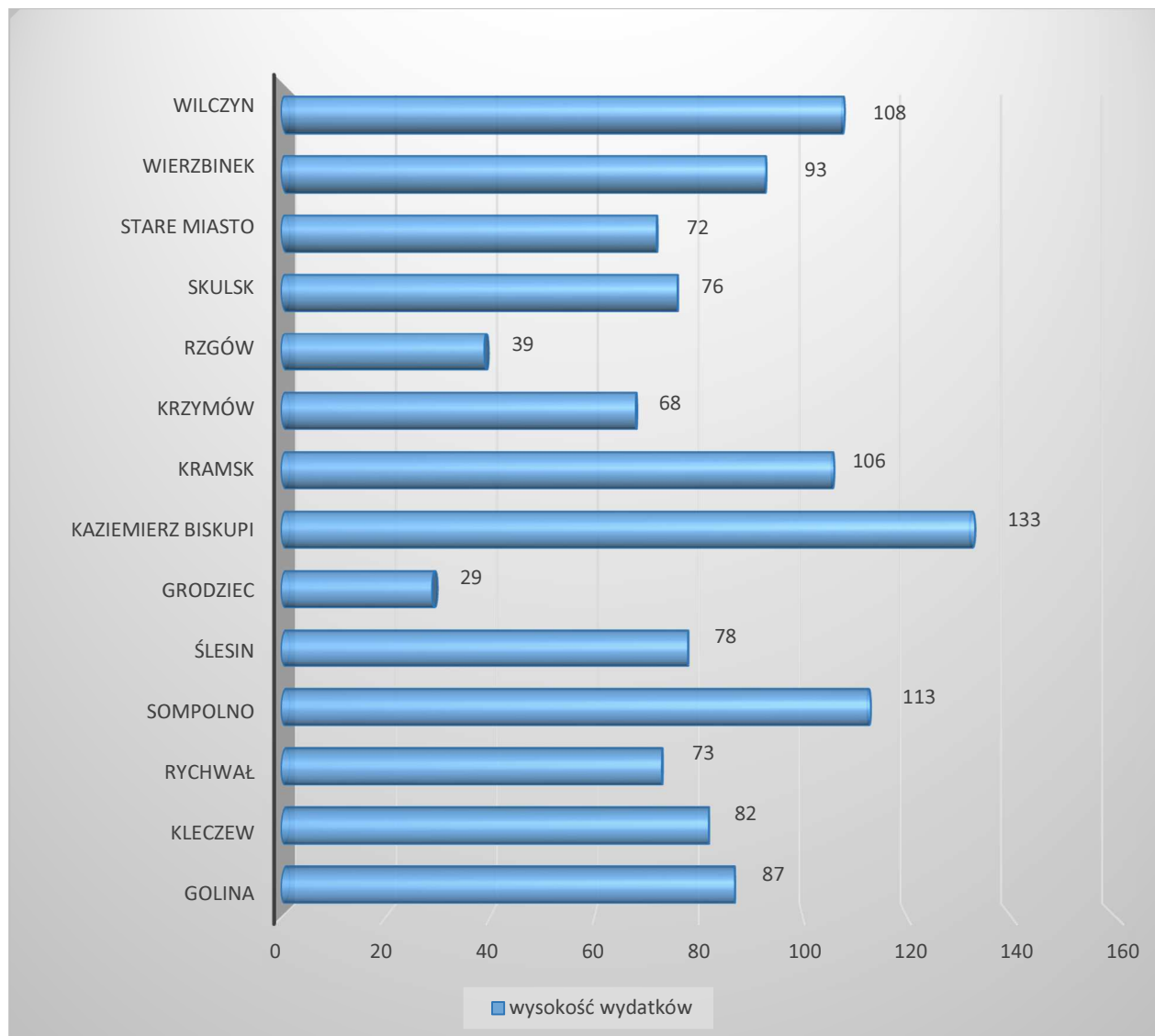
Na podstawie danych Ośrodków Pomocy Społecznej.

Porównując stan obecny z sytuacją w roku 2007 zauważyć można następujące tendencje:

- odsetek osób korzystających z pomocy społecznej zmniejszył się. Średnia dla powiatu konińskiego w roku 2007 wynosiła 16,4% (20.670 osób w rodzinach) w roku 2013 10,7% populacji powiatu konińskiego korzystało z pomocy Ośrodków Pomocy Społecznej.
- zmniejszyły się rozbieżności pomiędzy gminami w zakresie procentowego udziału osób objętych pomocą społeczną w populacji gminy. W roku 2007 wartości skrajne wynosiły 9,4% oraz 35,1%, w roku 2013 odpowiednio 6,3% i 15,6%.
- najmniejszy procent osób korzystających z pomocy społecznej odnotowano w latach 2007 i 2013 w gminach Golina, Grodziec, Stare Miasto, największy w gminach Kramsk, Wierzbiniek, Wilczyn.

Uwzględniając wydatki na zadania własne pochodzące z budżetu gminy, kwoty na zadania zlecone uzyskane z budżetu państwa, a następnie przeliczając wartości na jednego mieszkańca uzyskaliśmy odmienne dane dla poszczególnych gmin powiatu w zakresie wydatkowania środków na system pomocy społecznej.

Wysokość wydatków na pomoc społeczną w 2013 roku w poszczególnych gminach powiatu konińskiego w przeliczeniu na 1 mieszkańca (dane w złotych)

Na podstawie danych Ośrodków Pomocy Społecznej.

Prezentowane w zestawieniu kwoty były w obrębie powiatu mocno zróżnicowane – od wartości najniższych w przypadku gmin Grodziec (29 zł) i Rzgów (39 zł), po najwyższe, gdzie wysokość środków finansowych przypadających na jednego mieszkańca wynosiła 133 zł (w gminie Kazimierz Biskupi). Ośrodki Pomocy Społecznej wydawały średnio 83 zł w przeliczeniu na statystycznego mieszkańca.

Jak już stwierdzono, wysokość nakładów finansowych pozostających w dyspozycji ośrodków pomocy społecznej była zróżnicowana. Wielkość środków budżetowych przeznaczonych na system pomocy społecznej stanowi wypadkową różnych czynników - częściowo jest odzwierciedleniem istniejącego ubóstwa mieszkańców i związanych z nim realnych potrzeb, a częściowo wynika z zamożności samej jednostki samorządu terytorialnego, która może wyasygnować mniej lub więcej pieniędzy na system pomocy.

Najczęściej udzielaną formą pomocy są świadczenia pieniężne. Analizując możliwości przyznawania przez ośrodki pomocy społecznej świadczeń finansowych, należy wskazać na podstawowe zasiłki, którymi obecnie są: zasiłek stały, zasiłek okresowy, zasiłek celowy, specjalny zasiłek celowy, składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Większość świadczeń jest przyznawana w drodze decyzji administracyjnej. Beneficjenci niezadowoleni z uzyskanej pomocy mają prawo odwołać się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, które, w trybie administracyjnym, może decyzję Ośrodka Pomocy Społecznej utrzymać w mocy, uchylić w części lub całości albo przekazać do ponownego rozpoznania.

Obraz pojawiających się w poszczególnych gminach kwestii społecznych przedstawiają poniższe tabelaryczne zestawienia, które odzwierciedlają najpoważniejsze determinanty istniejącej w 2013 r. sytuacji społecznej. Zestawienia sporządzono jednolicie dla każdej gminy powiatu konińskiego.

Gmina Ślesin

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	13.497	1.019	467	1.597	11,8	846.088	63	5
2013	13.990	772	547	1.467	10,9	1.096.194	78	7

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ślesinie.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	bezrobocie	835	1.	bezrobocie	832
2.	bezzradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	681	2.	bezzradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	357
3.	niepełnosprawność	330	3.	potrzeba ochrony macierzyństwa	333
4.	ubóstwo	172	4.	długotrwała lub ciężka choroba	327
5.	długotrwała lub ciężka choroba	124	5.	niepełnosprawność	295
6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	101	6.	ubóstwo	101
7.	przemoc w rodzinie	32	7.	alkoholizm	52
8.	sytuacja kryzysowa	21	8.	zdarzenie losowe	18
9.	alkoholizm	11	9.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	16
10.	zdarzenie losowe	6	10.	bezzdomność	8
11.	bezzdomność	4	11.	przemoc w rodzinie	3
12.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	4	12.	sytuacja kryzysowa	1

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ślesinie.

Najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Ślesin w 2007 i 2013 roku były bezrobocie oraz bezzradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych. Obserwuje się również wysoki udział niepełnosprawności oraz długotrwałej lub ciężkiej choroby wśród przyczyn udzielania pomocy.

Gmina Kramsk

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	10.306	972	952	3.616	35,1	817.641	79	5
2013	10.800	763	478	1.568	14,5	1.148.637	106	6

Dane Gminny Ośrodka Pomocy Społecznej w Kramsku.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	ubóstwo	1593	1.	bezrobocie	908
2.	bezrobocie	856	2.	potrzeba ochrony macierzyństwa	464
3.	bezzradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	856	3.	długotrwała lub ciężka choroba	293
4.	niepełnosprawność	212	4.	niepełnosprawność	225
5.	długotrwała lub ciężka choroba	154	5.	bezzradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	185
6.	alkoholizm	142	6.	ubóstwo	85
7.	przemoc w rodzinie	68	7.	przemoc w rodzinie	14
8.	klęska żywiołową lub ekologiczną	6	8.	sieroctwo	11
9.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	5	9.	alkoholizm	9
10.	sieroctwo	2	10.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	9
			11.	zdarzenie losowe	4
			12.	bezdomność	2

Dane Gminny Ośrodka Pomocy Społecznej w Kramsku.

Najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Kramsk w 2013 roku były bezrobocie i potrzeba ochrony macierzyństwa. Podobnie jak w gminie Ślesin, obserwuje się wysoką pozycję niepełnosprawności oraz długotrwałej lub ciężkiej choroby wśród przyczyn udzielania pomocy. Zauważyć można również drastyczny spadek ubóstwa jako przyczyny udzielonej pomocy.

Gmina Krzymów

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	7.213	421	315	1.234	17,1	350.797	49	4
2013	7.752	446	251	769	9,9	527.691	68	4

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzymowie.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2007
1.	długotrwała lub ciężka choroba	499	1.	długotrwała lub ciężka choroba	348
2.	niepełnosprawność	368	2.	niepełnosprawność	265
3.	bezrobocie	330	3.	bezrobocie	190
4.	potrzeba ochrony macierzyństwa	269	4.	potrzeba ochrony macierzyństwa	188
5.	alkoholizm	158	5.	alkoholizm	136
6.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	105	6.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	89
7.	ubóstwo	18	7.	przemoc w rodzinie	38

8.	przemoc w rodzinie	16	8.	sytuacja kryzysowa	24
9.	zdarzenie losowe	9	9.	ubóstwo	19
10.	bezdomność	1	10.	zdarzenie losowe	13
11.	narkomania	1	11.	bezdomność	2
			12.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	1

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzymowie.

Podstawowymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Krzymów zarówno w 2007 jak i 2013 roku były długotrwała lub ciężka choroba, niepełnosprawność oraz bezrobocie.

Gmina Wierzbinek

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	7.970	728	442	1.711	21,5	802.681	101	4
2013	7.548	622	334	1.180	15,6	705.426	93	4

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wierzbinku.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	bezrobocie	989	1.	bezrobocie	703
2.	ubóstwo	846	2.	długotrwała lub ciężka choroba	442

3.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	820	3.	potrzeba ochrony macierzyństwa	397
4.	potrzeba ochrony macierzyństwa	245	4.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	395
5.	długotrwała lub ciężka choroba	206	5.	niepełnosprawność	165
6.	niepełnosprawność	166	6.	alkoholizm	138
7.	alkoholizm	116	7.	ubóstwo	81
8.	przemoc w rodzinie	17	8.	przemoc w rodzinie	30
9.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	4	9.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	7
10.	zdarzenie losowe	2	10.	zdarzenie losowe	1
11.	bezdomność	1			

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wierzbinku.

Omawiając zestawienie, należy stwierdzić, iż najczęstszym powodem przyznawania pomocy społecznej w gminie Wierzbinek w 2007 i 2013 roku było bezrobocie. W roku 2013 do najczęstszych przyczyn należały również długotrwała lub ciężka choroba oraz przyczyny związane z pełnieniem funkcji opiekuńczo – wychowawczych: potrzeba ochrony macierzyństwa oraz bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych.

Gmina Grodziec

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	5.477	236	143	507	9,5	200.961	37	3
2013	5.264	162	94	331	6,3	154.375	29	3

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Grodźcu.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	bezrobocie	261	1.	bezzadność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	155
2.	niepełnosprawność	140	2.	ubóstwo	129
3.	bezzadność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	127	3.	bezrobocie	128
4.	ubóstwo	109	4.	niepełnosprawność	112
5.	długotrwała lub ciężka choroba	40	5.	potrzeba ochrony macierzyństwa	111
6.	alkoholizm	18	6.	długotrwała lub ciężka choroba	25
7.	potrzeba ochrony macierzyństwa	17	7.	alkoholizm	4
8.	zdarzenia losowe	1	8.	zdarzenia losowe	4
			9.	bezzadność	4

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Grodźcu.

Najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Grodziec w 2007 roku były: bezrobocie, niepełnosprawność i bezzadność w sprawach opiekuńczo-

wychowawczych. W 2013 r. najczęstszą przyczyną objęcia pomocą społeczną była bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych, ubóstwo oraz bezrobocie.

Gmina Wilczyn

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	6.478	538	471	2.037	31,4	744.113	115	3
2013	6.356	493	308	993	15,6	692.556	108	3

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wilczynie.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	ubóstwo	1.194	1.	bezrobocie	697
2.	bezrobocie	721	2.	ubóstwo	676
3.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	377	3.	niepełnosprawność	251
4.	długotrwała lub ciężka choroba	206	4.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	225
5.	niepełnosprawność	141	5.	długotrwała lub ciężka choroba	134
6.	przemoc w rodzinie	117	6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	108
7.	alkoholizm	114	7.	alkoholizm	79
8.	bezdomyłość	7	8.	bezdomyłość	7
9.	brak umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży z placówek opiekuńczo-wychowawczych	4	9.	sytuacja kryzysowa	4

			10.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	2
			11.	zdarzenie losowe	1

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wilczynie.

Najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Wilczyn zarówno w roku 2007 jak i 2013 były: ubóstwo i bezrobocie. W roku 2013 liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną z powodu ubóstwa zmalała niemalże o połowę (z 1.194 do 676), najczęstszą przyczyną przyznania pomocy stało się bezrobocie.

Gmina Kazimierz Biskupi

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	10.609	789	437	1.487	14,0	1.063.974	100	4
2013	11.285	716	466	1.276	11,3	1.503.640	133	4

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kazimierzu Biskupim.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	bezrobocie	1.038	1.	bezrobocie	782
2.	bezzadność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	709	2.	ubóstwo	673
3.	długotrwała lub ciężka choroba	551	3.	długotrwała lub ciężka choroba	511

4.	ubóstwo	479	4.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	423
5.	niepełnosprawność	357	5.	niepełnosprawność	400
6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	152	6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	259
7.	alkoholizm	110	7.	alkoholizm	119
8.	narkomania	11	8.	zdarzenia losowe	29
9.	zdarzenia losowe	10	9.	bezdomność	9
10.	sytuacja kryzysowa	9	10.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	8
11.	bezdomność	4	11.	narkomania	6
12.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	1	12.	sytuacja kryzysowa	3
13.	przemoc w rodzinie	1	13.	przemoc w rodzinie	2

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kazimierzu Biskupim.

Głównymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Kazimierz Biskupi w 2013 roku były bezrobocie i ubóstwo. Kolejne miejsca wśród przyczyn udzielenia pomocy były związane ze stanem zdrowia oraz pełnieniem funkcji opiekuńczo – wychowawczych.

Gmina Rzgów

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	6.938	365	208	909	13,1	272.755	39	3
2013	7.156	308	247	816	11,4	280140	39	5

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rzgowie.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	ubóstwo	780	1.	bezrobocie	322
2.	bezrobocie	617	2.	niepełnosprawność	275
3.	bezzadność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	346	3.	potrzeba ochrony macierzyństwa	183
4.	długotrwała lub ciężka choroba	209	4.	długotrwała lub ciężka choroba	136
5.	niepełnosprawność	157	5.	bezzadność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	124
6.	alkoholizm	150	6.	ubóstwo	118
7.	zdarzenia losowe	27	7.	alkoholizm	78
8.	sytuacja kryzysowa	20	8.	zdarzenia losowe	35
9.	sieroctwo	14	9.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	5
10.	bezzadność	8	10.	sytuacja kryzysowa	4
11.	przemoc w rodzinie	3	11.	przemoc w rodzinie	3

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rzgowie.

Najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Rzgów w 2013 roku były bezrobocie, niepełnosprawność i potrzeba ochrony macierzyństwa. W 2007 roku były to: ubóstwo, bezrobocie, a także bezzadność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych.

Gmina Skulsk

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	6.260	342	231	911	14,6	279.505	45	3
2013	6.202	325	187	594	9,6	469.973	76	3

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Skulsku.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody:	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	ubóstwo	880	1.	ubóstwo	520
2.	bezrobocie	590	2.	bezrobocie	394
3.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	275	3.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	234
4.	alkoholizm	121	4.	niepełnosprawność	47
5.	długotrwała lub ciężka choroba	75	5.	długotrwała lub ciężka choroba	31
6.	niepełnosprawność	64	6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	6
7.	potrzeba ochrony macierzyństwa	15	7.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	2
8.	bezdomność	3	8.	bezdomność	1
9.	zdarzenia losowe	2			
10.	narkomania	1			

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Skulsku.

Komentując powyższe zestawienie, należy stwierdzić, iż najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Skulsk w 2007 i w 2013 roku były: ubóstwo i bezrobocie, a także bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych.

Gmina Stare Miasto

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	10.580	511	258	993	9,4	453.229	43	4
2013	11.555	414	223	740	6,4	827.882	72	7

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starym Mieście.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody:	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	ubóstwo	917	1.	ubóstwo	675
2.	bezrobocie	572	2.	bezrobocie	422
3.	potrzeba ochrony macierzyństwa	444	3.	potrzeba ochrony macierzyństwa	272
4.	niepełnosprawność	301	4.	niepełnosprawność	238
5.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	151	5.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	223
6.	długotrwała lub ciężka choroba	125	6.	długotrwała lub ciężka choroba	163
7.	alkoholizm	51	7.	alkoholizm	44
8.	zdarzenia losowe	14	8.	przemoc w rodzinie	7
9.	sieroctwo	9	9.	sieroctwo	7

10.	sytuacja kryzysowa	4	10.	narkomania	7
			11.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	2
			12.	Bezdomność	1

Dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starym Mieście.

Analizując powyższe zestawienie, należy stwierdzić, iż powody przyznawania pomocy społecznej w gminie Stare Miasto nie zmieniła się w większym stopniu. Zarówno w 2007 jak i 2013 roku wśród najczęstszych przyczyn przyznawania pomocy było ubóstwo, bezrobocie i potrzeba ochrony macierzyństwa. Na dalszych pozycjach znalazła się niepełnosprawność, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych, długotrwała lub ciężka choroba, alkoholizm.

Gmina Golina

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	11.593	537	349	1.212	10,5	763.666	66	5
2013	11.843	441	316	852	7,2	1.046.894	88	5

Dane Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Golinie.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody:	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	ubóstwo	1.005	1.	ubóstwo	767

2.	bezrobocie	754	2.	bezrobocie	599
3.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	389	3.	niepełnosprawność	265
4.	niepełnosprawność	188	4.	długotrwała lub ciężka choroba	186
5.	długotrwała lub ciężka choroba	139	5.	potrzeba ochrony macierzyństwa	131
6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	86	6.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	47
7.	alkoholizm	37	7.	alkoholizm	33
8.	narkomania	1	8.	bezdomność	8
9.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	1	9.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	8
10.	narkomania	1	10.	przemoc w rodzinie	2
			11.	narkomania	1
			12.	kłęska żywiołowa lub ekologiczna	1

Dane Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Golinie.

Najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Golina w 2007 i w 2013 roku były: ubóstwo, bezrobocie. W roku 2013 na kolejnych pozycjach znalazły się: niepełnosprawność, długotrwała lub ciężka choroba a także potrzeba ochrony macierzyństwa i bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych.

Gmina Kleczew

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	9.910	884	427	1.156	11,7	593.109	60	3
2013	9.996	601	286	852	8,5	815.521	82	4

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kleczewie.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody:	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	ubóstwo	778	1.	bezrobocie	522
2.	bezrobocie	689	2.	ubóstwo	320
3.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	343	3.	długotrwała lub ciężka choroba	252
4.	długotrwała lub ciężka choroba	324	4.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	56
5.	niepełnosprawność	51	5.	niepełnosprawność	36
6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	5	6.	potrzeba ochrony macierzyństwa	32
7.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	4	7.	bezdomność	9
			8.	sytuacja kryzysowa	4
			9.	trudności w integracji osób, które otrzymały status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą	4
			10.	przemoc w rodzinie	3
			11.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	2
			12.	zdarzenia losowe	1

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kleczewie.

Komentując powyższe zestawienie, należy stwierdzić, iż najczęstszymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Kleczew w zestawionych latach były: bezrobocie, ubóstwo. W roku 2013 bezrobocie stało się najczęstszą przyczyną przyznawania pomocy – stanowiło powód przyznania pomocy obejmującej 522 osoby.

Gmina Rychwał

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	8.445	494	341	1.232	14,6	435.196	52	3
2013	8.397	495	300	1.000	11,9	642.322	76	3

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rychwale.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach)

Lp.	Powody:	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	bezrobocie	698	1.	bezrobocie	451
2.	długotrwała lub ciężka choroba	327	2.	niepełnosprawność	349
3.	niepełnosprawność	263	3.	długotrwała lub ciężka choroba	241
4.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	124	4.	potrzeba ochrony macierzyństwa	114
5.	potrzeba ochrony macierzyństwa	12	5.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	96
6.	alkoholizm	4	6.	alkoholizm	16
7.	zdarzenia losowe	4	7.	zdarzenie losowe	9
8.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	1	8.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	4

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rychwale.

Głównymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Rychwał w roku 2007 oraz 2013 były: bezrobocie, niepełnosprawność i długotrwała lub ciężka choroba bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych.

Gmina Sompolno

Rok	Liczba ludności gminy	Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia	Liczba rodzin objętych pomocą społeczną	Liczba osób w rodzinach objętych pomocą społeczną	Odsetek osób korzystających z pomocy społecznej w ogóle mieszkańców gminy (w %)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną (w zł)	Wysokość wydatków na pomoc społeczną w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	Liczba pracowników socjalnych
2007	10.661	1.091	676	2.068	19,4	1.652.180	155	5
2013	10.554	718	461	1.289	12,2	1.196.765	113	5

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sompolnie.

Powody przyznawania pomocy społecznej w 2007 i 2013 roku (liczba osób w rodzinach).

Lp.	Powody:	Rok 2007	Lp.	Powody	Rok 2013
1.	bezrobocie	1.286	1.	bezrobocie	792
2.	długotrwała lub ciężka choroba	499	2.	długotrwała lub ciężka choroba	423
3.	niepełnosprawność	387	3.	potrzeba ochrony macierzyństwa	315
4.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	316	4.	niepełnosprawność	314
5.	ubóstwo	221	5.	bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	245
6.	alkoholizm	29	6.	ubóstwo	175
7.	potrzeba ochrony macierzyństwa	27	7.	alkoholizm	98
8.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	5	8.	trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	7
9.	zdarzenia losowe	5	9.	zdarzenia losowe	7
10.	bezdomność	1	10.	sytuacja kryzysowa	5
12.	sieroctwo	1	12.	bezdomność	3
			13.	narkomania	1

Dane Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sompolnie.

Podstawowymi powodami przyznawania pomocy społecznej w gminie Sompolno w 2007 i w 2013 roku były: bezrobocie, długotrwała lub ciężka choroba oraz niepełnosprawność.

Najczęstsze powody ubiegania się o pomoc w gminach powiatu konińskiego w 2007 roku (liczba osób w rodzinach)

Gmina	Ubóstwo	Potrzeba ochrony macierzyń-stwa	Bezrobocie	Niepełnosprawność	Długotrwała lub ciężka choroba	Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych	Przemoc w rodzinie	Alkoholizm
Gminy miejsko-wiejskie								
Golina	767	131	599	265	186	47	2	33
Kleczew	320	32	522	36	252	56	3	---
Rychwał	---	114	451	349	241	96	---	16
Sompolno	175	315	792	314	423	245	---	98
Ślesin	101	333	832	295	327	357	3	52
Gminy wiejskie								
Grodziec	129	111	128	112	25	155	---	4
Kazimierz Biskupi	673	259	782	400	511	423	---	119
Kramsk	85	464	908	225	293	185	14	9
Krzymów	19	188	190	265	348	89	38	136
Rzgów	118	183	322	275	136	124	3	78
Skulsk	520	6	394	47	31	234	---	---
Stare Miasto	675	272	422	238	163	223	7	44
Wierzbinek	81	397	703	165	442	395	30	138
Wilczyn	676	108	697	251	134	225	41	79

Powiat koniński								
Razem	4.339	2.913	7.742	3.237	3.512	2.854	141	806

Dane Ośrodków Pomocy Społecznej Powiatu Konińskiego.

Ze zbiorczego zestawienia wynika, że najczęstszymi powodami ubiegania się o świadczenia pomocy społecznej w powiecie konińskim w 2013 roku były:

- bezrobocie (7.742 osób w rodzinach),
- ubóstwo (4.339),
- długotrwała lub ciężka choroba (3.512)
- niepełnosprawność (3.237),
- potrzeba ochrony macierzyństwa (2.913),
- bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych (2.854),
- alkoholizm (806),
- przemoc w rodzinie (141).

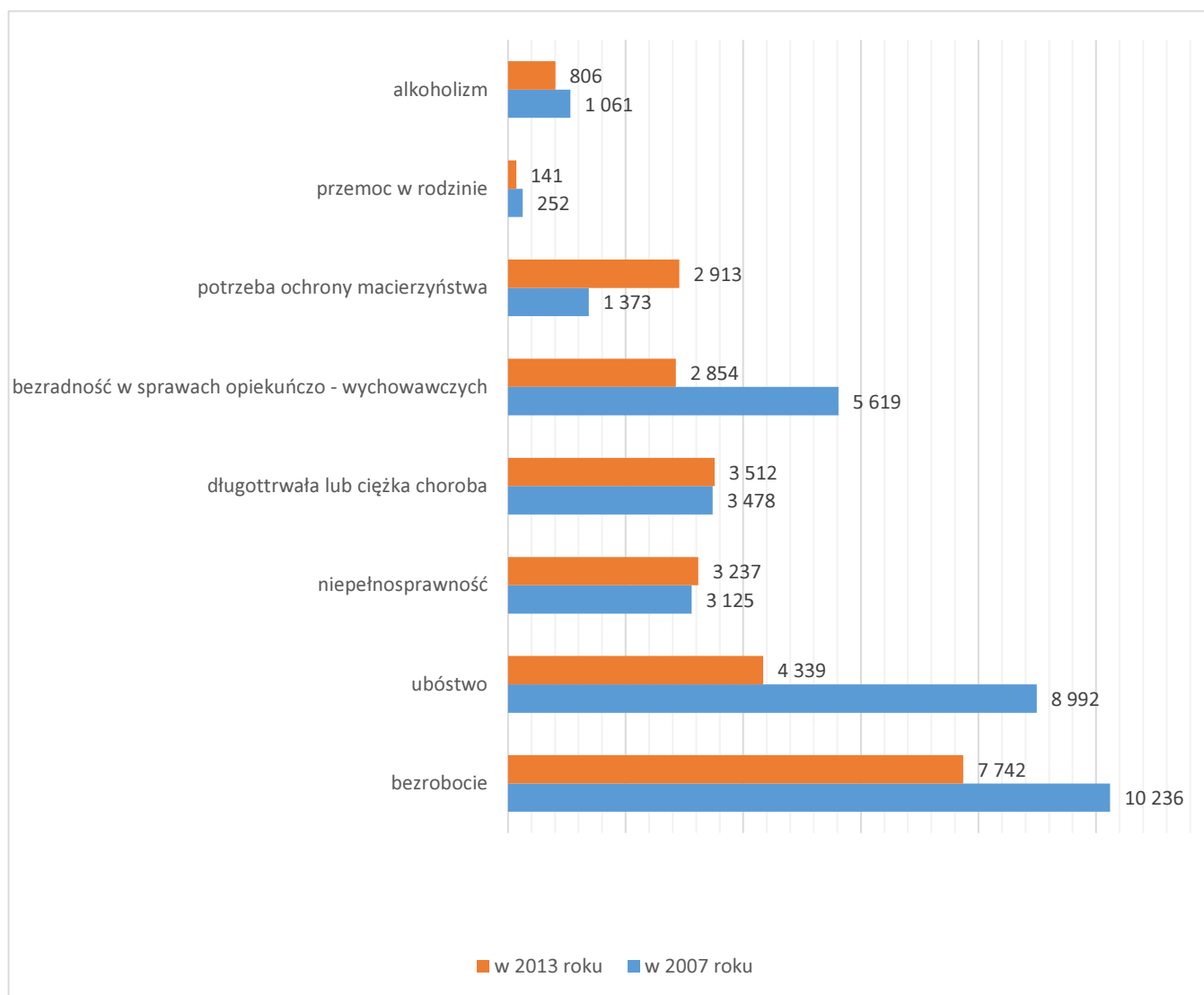
Analizując powyższe zestawienie należy mieć na uwadze, że obrazuje ono główne powody korzystania z pomocy społecznej. Nie jest natomiast fotografią stanu faktycznego w tym zakresie. Wynika to z dobrowolności kwalifikowania świadczeniobiorców do określonych kategorii osób, na co wskazują znaczne rozpiętości w rozmiarach udzielanego wsparcia zarówno w kolejnych latach, jak i w poszczególnych gminach. Charakterystycznym przykładem są tu gmina Rychwał, w której problem ubóstwa w ogóle nie wystąpił, a także gmina Krzymów, w której dotyczył on zaledwie kilkunastu osób, podczas gdy w sąsiednich gminach (Stare Miasto) wspierano z tego powodu setki osób. Pamiętać należy ponadto, iż ww. przyczyny korzystania z pomocy społecznej są ze sobą powiązane, wskazanie najważniejszej z nich według uznania pracowników Ośrodków Pomocy Społecznej.

Uznaniowość kwalifikowania przyczyn udzielania pomocy świadczeniobiorcom pozwala na zbadanie opinii dotyczącej hierarchii ważności problemów społecznych. Stanowi odzwierciedlenie subiektywnej oceny specjalistów pracujących w obszarze pomocy społecznej

co do przyczyn prowadzących do trudnej sytuacji życiowej. Wskazuje również obszary pracy oraz kierunki polityki społecznej.

Najczęstszym powodem przyznawania przez Ośrodki Pomocy Społecznej pomocy w roku 2013 było bezrobocie, na drugim miejscu ubóstwo, kolejne zajęły: długotrwała lub ciężka choroba, niepełnosprawność, potrzeba ochrony macierzyństwa, bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych.

Główne powody przyznania pomocy społecznej w roku 2007 oraz 2013 (osoby w rodzinie).

Dane Ośrodków Pomocy Społecznej Powiatu Konińskiego.

Porównując przyczyny objęcia osób i rodzin pomocą społeczną w latach 2007 i 2013 zauważyć możemy, iż bezrobocie z perspektywy ośrodków pomocy społecznej wciąż stanowi najistotniejszy problem społeczny, powodujący konieczność korzystania z pomocy społecznej. Zauważyć można również znaczący spadek ubóstwa wśród przyczyn objęcia osób pomocą społeczną. W 2007 roku 8.992 osób w rodzinach objętych zostało pomocą z powodu ubóstwa, w roku 2013 było ich 4339.

Zgodnie z prognozami dotyczącymi procesu starzenia się społeczeństwa niepełnosprawność oraz długotrwała lub ciężka choroba stają się coraz powszechniejszym problemem społecznym wśród ludności powiatu konińskiego. W roku 2007 z powodu niepełnosprawności pomocą społeczną objęto 3.125 osób w rodzinach, których ten problem dotyczył, z powodu ciężkiej lub długotrwałej choroby zaś 3.478 osób w rodzinach. W roku 2013 analogicznie z powodu niepełnosprawności pomoc przyznano 3.237 w rodzinach natomiast z powodu ciężkiej lub długotrwałej choroby – 3.512. Udział ww. przyczyn wśród powodów przyznawania pomocy społecznej wzrósł, pomimo ogólnego spadku liczby osób korzystających z pomocy społecznej w populacji powiatu konińskiego. Łącznie niepełnosprawność i ciężka lub długotrwała choroba, a więc przyczyny objęcia pomocą społeczną związane ze stanem zdrowia, stanowią drugą najczęstszą przyczynę objęcia pomocą społeczną (dla 6.749 osób w rodzinach).

Na kolejnych miejscach wśród przyczyn objęcia pomocą społeczną znalazły się: potrzeba ochrony macierzyństwa, bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych oraz przemoc w rodzinie i alkoholizm.

Warto również dodać, że w omawianym okresie wzrosła liczba pracowników socjalnych zatrudnionych przez Ośrodki Pomocy Społecznej. W roku 2007 pracę socjalną realizowało 54 pracowników socjalnych, w roku 2013 – 63 pracowników.

2.8. PROBLEMY SPOŁECZNE Z PERSPEKTYWY POWIATOWEGO CENTRUM POMOCY RODZINIE

Za realizację zadań powiatowych z zakresu pomocy społecznej odpowiedzialne jest Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 12 marca 2004 o pomocy społecznej do jego obowiązków należy **realizacja zadań własnych**:

- 1) opracowanie i realizacja powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, wspierania osób niepełnosprawnych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka – po konsultacji z właściwymi terytorialnie gminami;
- 2) prowadzenie specjalistycznego poradnictwa;
- 3) przyznawanie pomocy pieniężnej na usamodzielnienie oraz na kontynuowanie nauki osobom opuszczającym domy pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz schroniska dla nieletnich, zakłady poprawcze, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, specjalne ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii zapewniające całodobową opiekę lub młodzieżowe ośrodki wychowawcze;
- 4) pomoc w integracji ze środowiskiem osób mających trudności w przystosowaniu się do życia, młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo-wychowawcze typu rodzinnego i socjalizacyjnego, domy pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, rodziny zastępcze oraz schroniska dla nieletnich, zakłady poprawcze, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze lub młodzieżowe ośrodki wychowawcze, mających braki w przystosowaniu się;
- 5) pomoc cudzoziemcom, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy;
- 6) prowadzenie i rozwój infrastruktury domów pomocy społecznej o zasięgu ponadgminnym oraz umieszczanie w nich skierowanych osób;

- 7) prowadzenie mieszkań chronionych dla osób z terenu więcej niż jednej gminy oraz powiatowych ośrodków wsparcia, w tym domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, z wyłączeniem środowiskowych domów samopomocy i innych ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
- 8) prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej;
- 9) udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach;
- 10) szkolenie i doskonalenie zawodowe kadr pomocy społecznej z terenu powiatu;
- 11) doradztwo metodyczne dla kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej z terenu powiatu;
- 12) podejmowanie innych działań wynikających z rozeznanych potrzeb, w tym tworzenie i realizacja programów osłonowych;
- 13) sporządzanie sprawozdawczości oraz przekazywanie jej właściwemu wojewodzie, również w wersji elektronicznej, z zastosowaniem systemu informatycznego;
- 14) sporządzanie oceny w zakresie pomocy społecznej;
- 15) utworzenie i utrzymywanie powiatowego centrum pomocy rodzinie, w tym zapewnienie środków na wynagrodzenia pracowników.

Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy:

- 1) pomoc uchodźcom w zakresie indywidualnego programu integracji oraz opłacanie za te osoby składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia;
- 2) prowadzenie i rozwój infrastruktury ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
- 3) realizacja zadań wynikających z rządowych programów pomocy społecznej, mających na celu ochronę poziomu życia osób, rodzin i grup społecznych oraz rozwój specjalistycznego wsparcia;
- 4) udzielanie cudzoziemcom pomocy w zakresie interwencji kryzysowej.

Z zakresu wsparcia rodziny i systemu pieczy zastępczej powiat realizuje zadania własne:

- 1) opracowanie i realizacja 3-letnich powiatowych programów dotyczących rozwoju pieczy zastępczej, zawierających między innymi coroczny limit rodzin zastępczych zawodowych;
- 2) zapewnienie dzieciom pieczy zastępczej w rodzinach zastępczych, rodzinnych domach dziecka oraz w placówkach opiekuńczo-wychowawczych;
- 3) organizowanie wsparcia osobom usamodzielnianym opuszczającym rodziny zastępcze, rodzinne domy dziecka oraz placówki opiekuńczo-wychowawcze i regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne, przez wspieranie procesu usamodzielnienia;
- 4) tworzenie warunków do powstawania i działania rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka i rodzin pomocowych;
- 5) prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz placówek wsparcia dziennego o zasięgu ponadgminnym;
- 6) organizowanie szkoleń dla rodzin zastępczych, prowadzących rodzinne domy dziecka i dyrektorów placówek opiekuńczo-wychowawczych typu rodzinnego oraz kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, prowadzenia rodzinnego domu dziecka lub pełnienia funkcji dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego;
- 7) organizowanie wsparcia dla rodzinnej pieczy zastępczej, w szczególności przez tworzenie warunków do powstawania:
 - a) grup wsparcia,
 - b) specjalistycznego poradnictwa;
- 8) powoływanie centrów administracyjnych do obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych;
- 9) wyznaczanie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej;
- 10) zapewnienie przeprowadzenia przyjętemu do pieczy zastępczej dziecku niezbędnych badań lekarskich;
- 11) prowadzenie rejestru danych, zakwalifikowanych do pełnienia funkcji lub pełniących funkcję rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej oraz do prowadzenia rodzinnego domu dziecka;
- 12) kompletowanie we współpracy z właściwym ośrodkiem pomocy społecznej dokumentacji związanej z przygotowaniem dziecka do umieszczenia w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka;
- 13) finansowanie:

- a) świadczeń pieniężnych dotyczących dzieci z terenu powiatu, umieszczonych w rodzinach zastępczych, rodzinnych domach dziecka, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych, interwencyjnych ośrodkach preadopcyjnych lub rodzinach pomocowych, na jego terenie lub na terenie innego powiatu,
 - b) pomocy przyznawanej osobom usamodzielnianym opuszczającym rodziny zastępcze, rodzinne domy dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawcze lub regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne,
 - c) szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, prowadzenia rodzinnego domu dziecka lub pełnienia funkcji dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego oraz szkoleń dla rodzin zastępczych, prowadzących rodzinne domy dziecka oraz dyrektorów placówek opiekuńczo-wychowawczych typu rodzinnego;
- 14) sporządzanie sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz przekazywanie ich właściwemu wojewodzie;
- 15) przekazywanie do biura informacji gospodarczej informacji o przypadkach powstania zaległości z tytułu nieponoszenia opłaty, za pobyt dziecka w pieczy zastępczej, za okres dłuższy niż 12 miesięcy.

Do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy:

- 1) realizacja zadań wynikających z rządowych programów wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 2) finansowanie pobytu w pieczy zastępczej małoletnich cudzoziemców przebywających na terenie RP.

Z zakresu **rehabilitacji społecznej**, której celem jest umożliwienie osobom niepełnosprawnym uczestnictwa w życiu społecznym, powiat – za pośrednictwem Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie – realizuje m.in. następujące zadania:

- 1) opracowywanie i realizacja, zgodnych z powiatową strategią dotyczącą rozwiązywania problemów społecznych, powiatowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie:
 - a) rehabilitacji społecznej,

- b) rehabilitacji zawodowej i zatrudniania,
 - c) przestrzegania praw osób niepełnosprawnych;
- 2) współpraca z instytucjami administracji rządowej i samorządowej w opracowywaniu i realizacji programów, o których mowa w pkt 1;
 - 3) podejmowanie działań zmierzających do ograniczania skutków niepełnosprawności;
 - 4) opracowywanie i przedstawianie planów zadań i informacji z prowadzonej działalności oraz ich udostępnianie na potrzeby samorządu województwa;
 - 5) współpraca z organizacjami pozarządowymi i fundacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej tych osób;
 - 6) dofinansowanie:
 - a) uczestnictwa osób niepełnosprawnych i ich opiekunów w turnusach rehabilitacyjnych,
 - b) sportu, kultury, rekreacji i turystyki osób niepełnosprawnych,
 - c) zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze przyznawane osobom niepełnosprawnym na podstawie odrębnych przepisów,
 - d) likwidacji barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych, w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych,
 - e) rehabilitacji dzieci i młodzieży,
 - f) usług tłumacza języka migowego lub tłumacza-przewodnika
 - 7) dofinansowanie kosztów tworzenia i działania warsztatów terapii zajęciowej;
 - 8) pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe dla osób niepełnosprawnych, ich szkolenie oraz przekwalifikowanie;
 - 9) kierowanie osób niepełnosprawnych, które wymagają specjalistycznego programu szkolenia oraz rehabilitacji leczniczej i społecznej, do specjalistycznego ośrodka szkoleniowo-rehabilitacyjnego lub innej placówki szkoleniowej;
 - 10) współpraca z organami rentowymi w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów;
 - 11) doradztwo organizacyjno-prawne i ekonomiczne w zakresie działalności gospodarczej lub rolniczej podejmowanej przez osoby niepełnosprawne;
 - 12) współpraca z właściwym terenowo inspektorem pracy w zakresie oceny i kontroli miejsc pracy osób niepełnosprawnych.

W ramach **rehabilitacji zawodowej i zatrudnienia osób niepełnosprawnych** Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie realizuje następujące zadania:

- zwracanie pracodawcom kosztów poniesionych w związku z przystosowaniem tworzonych lub istniejących miejsc pracy,
- zwracanie pracodawcom kosztów wynagrodzeń osób niepełnosprawnych zatrudnionych na podstawie umów z lat poprzednich,
- udzielanie osobom niepełnosprawnym pożyczek na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub rolniczej.

W zakresie **przeciwdziałania przemocy i pomocy ofiarom przemocy** Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie realizuje następujące zadania

- opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach interwencji kryzysowej;
- tworzenie i prowadzenie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- opracowywanie i realizacja programów oddziaływań korekcyjnoedukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

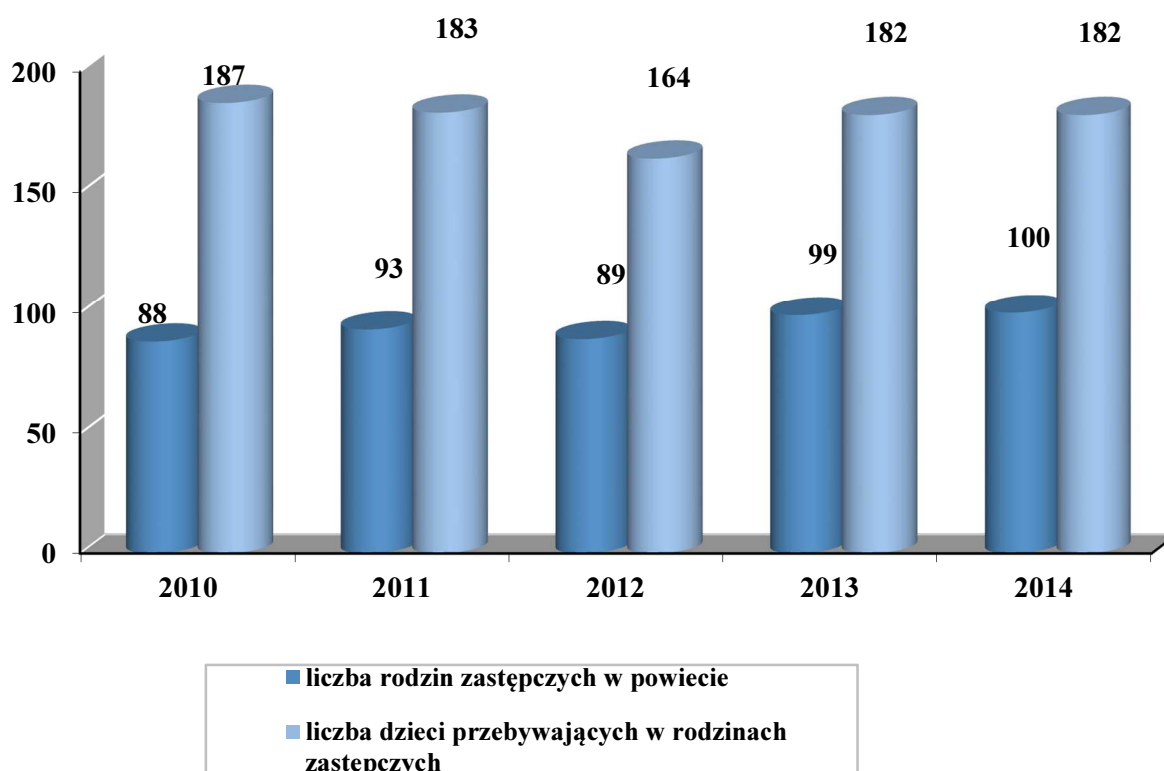
2.8.1. Kwestia pieczy zastępczej

Znaczącą część klientów lokalnego systemu pomocy dziecku i rodzinie stanowią rodziny z trudnościami opiekuńczo-wychowawczymi. Najczęściej niezaradność rodziny w opiece i wychowaniu własnych dzieci łączy się z innymi dysfunkcjami, takimi jak: uzależnienie od środków psychoaktywnych, przemoc domowa, zaburzenia równowagi systemu rodzinnego w sytuacjach kryzysowych, problemy w pełnieniu ról rodzicielskich, małżeńskich, zawodowych, wyrażające się m.in. w postaci niedojrzałości emocjonalnej, problemach we współżyciu z ludźmi, trudnościach adaptacyjnych, niezaradności w prowadzeniu gospodarstwa domowego. Problemy wychowawcze w środowisku rodzinnym, szkolnym ujawniają się w postaci zachowań buntowniczych, agresywnych, konfliktowych, łamania przez dzieci i młodzież panujących obyczajów, norm, wartości.

Zespół Kuratorów Rodzinnych Sądu Rejonowego w Koninie w odniesieniu do mieszkańców 12 gmin powiatu konińskiego (gminy Sompolno oraz Wierzbinek pozostają pod jurysdykcją Sądu Rejonowego w Kole) prowadził w 2014 roku 129 spraw opiekuńczych, w których przyczyną interwencji sądu było zazwyczaj niewłaściwe wywiązywanie się z obowiązków rodzicielskich, 269 spraw o ustanowienie nadzoru nad leczeniem odwykowym i 67 spraw dotyczących nadzoru nad nieletnim z uwagi na popełniony czyn karalny bądź przejawy demoralizacji i społecznego niedostosowania.

Dzieci, których bezpieczeństwo jest zagrożone, które zostały pozbawione, trwale lub przejściowo, szans wychowywania we własnej rodzinie, mają prawo do wzrastania w środowisku zastępczym. Jedną z najbardziej dogodnych form opieki zastępczej nad dzieckiem jest rodzina zastępcza. **Rodzina zastępcza** to taka rodzina, która na podstawie postanowienia sądu, tymczasowo lub stale, opiekuje się i wychowuje dzieci, które zostały osierocone, odrzucone lub których rodzice nie są w stanie zapewnić im bezpieczeństwa i opieki. W 2014 roku 42 małoletnich z rodzin biologicznych umieszczonych zostało w rodzinach zastępczych.

Rodziny zastępcze na terenie powiatu konińskiego w latach 2010-2014

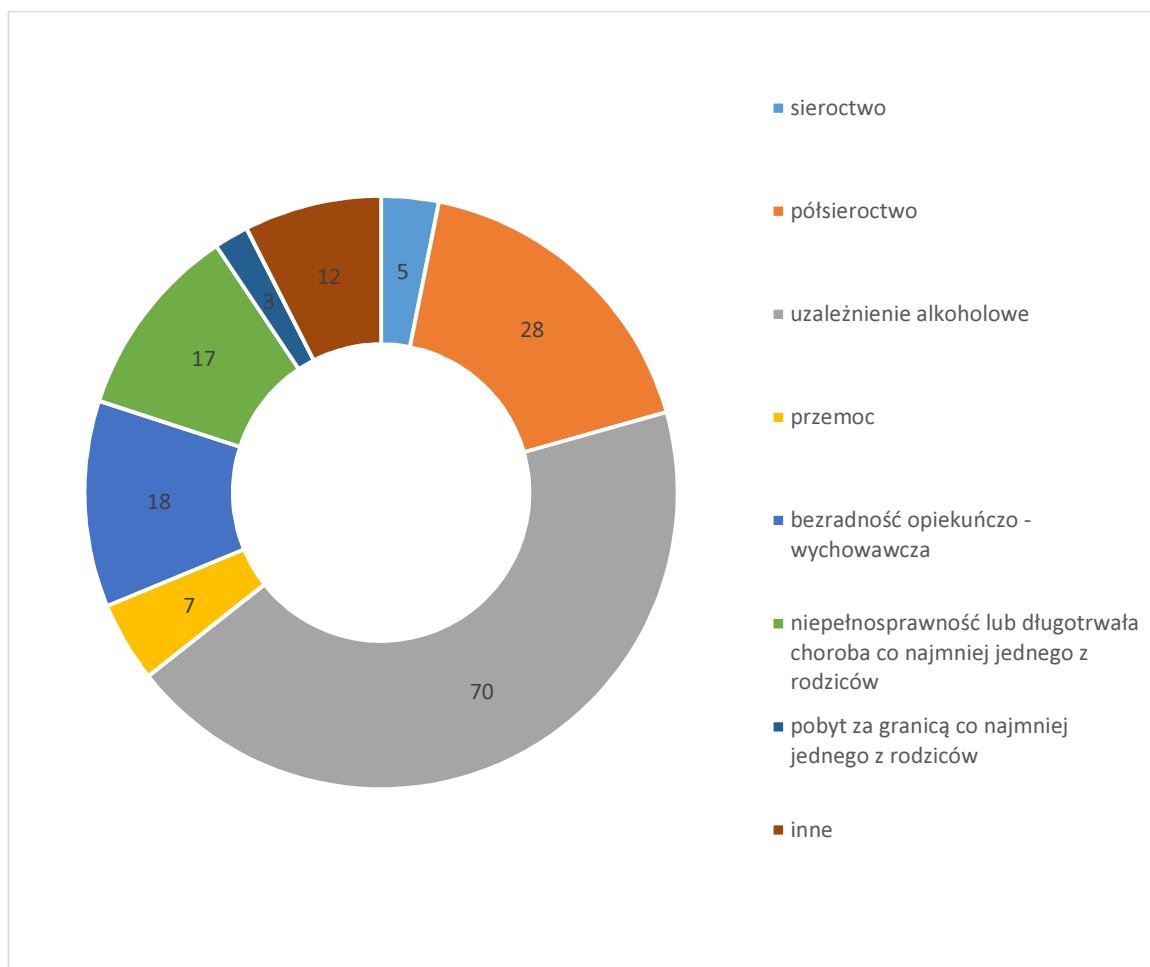

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Powyższy wykres obrazuje łączną liczbę rodzin zastępczych oraz dzieci w nich przebywających, w przeciągu poszczególnych lat. Na względnie niezmiennym poziomie pozostawała liczba dzieci przebywających w rodzinach zastępczych: w 2010 roku w pieczy zastępczej przebywało 187 osób, w roku 2014 natomiast 182 osoby. W powiecie konińskim na przestrzeni lat 2010-2014 liczba rodzin zastępczych systematycznie rosła, z 88 rodzin zastępczych w 2010 roku do poziomu 100 rodzin w roku 2014. Tendencja ta wynika z polityki prowadzonej przez powiat, akcentującej rodzinne formy pieczy zastępczej jako wydajniejsze opiekuńczo, bardziej przyjazne dla dziecka, w porównaniu do form instytucjonalnych. Założenie to przekłada się na działania zmierzające do rozwoju systemu rodzinnych form zastępczych: promocję rodzicielstwa zastępczego, pozyskiwanie, szkolenie i kwalifikowanie kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, zapewnienie istniejącym rodzinom odpowiedniego wsparcia. Za promocją i rozwojem rodzinnych form pieczy zastępczej przemawiają również aspekty finansowe – miesięczny koszt pobytu dziecka w palcówce jest kilkakrotnie wyższy od kosztu pobytu w rodzinie zastępczej.

Na terenie powiatu nie występują placówki opiekuńczo – wychowawcze. Na przestrzeni lat 2010 – 2014 dzieci pochodzących z terenu powiatu konińskiego nie umieszczano w instytucjonalnych formach pieczy zastępczej. W przypadkach uzasadnionych sytuacją rodzinną dzieci z powiatu konińskiego umieszczane były również w rodzinach zastępczych znajdujących się na terenie innych powiatów.

Przyczyna umieszczenia w pieczy zastępczej, stan na dzień 31.12.2014 roku

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Zdecydowanie najczęstszą przyczyną dysfunkcji opiekuńczo – wychowawczej rodziny prowadzącą do ingerencji i umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej jest uzależnienie od alkoholu rodziców. Niemalże połowa umieszczeń dzieci w pieczy zastępczej spowodowana jest uzależnieniem alkoholowym rodziców. Drugą najczęstszą przyczyną jest pólsieroctwo,

wśród kolejnych wymienić można bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych, niepełnosprawność lub choroba co najmniej jednego z rodziców, przemoc.

Do roku 2012 kwestia rodzinnej i instytucjonalnej pieczy zastępczej regulowana była ustawą o pomocy społecznej. Od roku 2012 natomiast kwestie pieczy zastępczej porządkuje ustawa z dnia 9 czerwca 2011 roku, o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Ustawa określa zasady i formy wspierania rodzin przeżywających trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych, zadania administracji publicznej w zakresie organizacji, zasad finansowania, systemu pieczy zastępczej, formy i zasady sprawowania pieczy zastępczej. Przedstawia również zadania w zakresie postępowania adopcyjnego.

Ustawa wyróżnia instytucjonalne oraz rodzinne formy pieczy zastępczej. Wśród form rodzinnych wymienić można rodziny zastępcze spokrewnione niezawodowe, zawodowe oraz rodzinne domy dziecka. Rodzinę spokrewnioną tworzą najbliżsi krewni małoletniego: wstępni lub rodzeństwo. Rodzinę zastępczą niezawodową osoby spokrewnione w dalszym stopniu lub niespokrewnione z dzieckiem. Kandydaci do pełnienia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej zobowiązani są do odbycia odpowiednich szkoleń. Rodziny zastępcze zawodowe tworzą osoby przygotowane do profesjonalnej opieki nad dziećmi, wykonujące usługę na podstawie umowy zawartej ze starostą. Wśród rodzin zastępczych zawodowych ustawa wyróżnia rodziny zastępcze zawodowe pełniące funkcję pogotowia rodzinnego (pracująca interwencyjnie dzieckiem pozbawionym opieki) oraz rodziny zastępcze zawodowe specjalistyczne (przygotowane do pracy z dziećmi niepełnosprawnymi, małoletnimi matkami z dziećmi lub dziećmi umieszczonymi na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich).

Rodzaje rodzin zastępczych w powiecie, stan na dzień 31.12.2014 roku

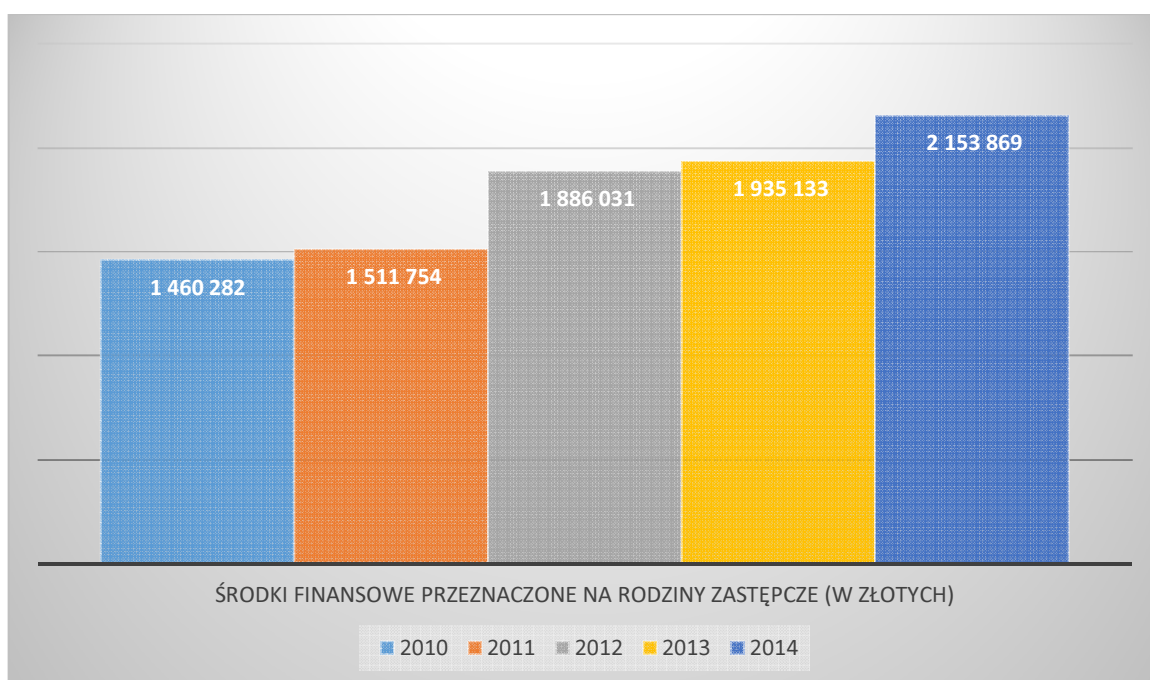
Rodzaj pieczy zastępczej	Liczba rodzin	Liczba dzieci
Rodzina zastępcza spokrewniona	54	74
Rodzina zastępcza niezawodowa	28	38
Rodzina zastępcza zawodowa	8	31
Rodzina zastępcza zawodowa pełniąca funkcję pogotowia rodzinnego	4	14

Rodzina zastępcza zawodowa specjalistyczna	1	3
łącznie	95	160

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Na dzień 31 grudnia 2014 roku na terenie powiatu funkcjonowało 95 rodzin zastępczych opiekujących się 160 dziećmi. Ponad połowę rodzin zastępczych tworzyły osoby najbliższe rodzeństwo lub wstępni, sprawujące pieczę w ramach rodziny zastępczej spokrewnionej. W rodzinach tych przebywały 74 osoby. Rodzin zastępczych niezawodowych na terenie powiatu było 28, co stanowi niemalże 30% ogólnej liczby rodzin zastępczych. Profesjonalne usługi świadczyło 13 rodzin zastępczych zawodowych, a wśród nich 4 rodziny pełniące funkcję pogotowia rodzinnego oraz 1 rodzina specjalistyczna pracująca z dziećmi niepełnosprawnymi.

Środki finansowe przeznaczone na rodziny zastępcze w powiecie – dane za lata 2010-2014

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Środki finansowe, przeznaczone na rodziny zastępcze, w perspektywie lat 2010 – 2014 systematycznie rosły. Powyższy wykres ilustruje środki przeznaczone na pokrycie kosztów pobytu dzieci w rodzinach zastępczych oraz świadczenia przyznawane rodzinom zastępczym z wynagrodzeniami dla rodzin zastępczych zawodowych łącznie. W roku 2010

na wykonywanie zadań z zakresu pieczy zastępczej przeznaczono 1.460.282 zł, w roku 2014 2.153.869 zł. Na znaczny wzrost wydatków, widoczny szczególnie pomiędzy rokiem 2011 a 2012, wpływ miała zmiana zasad finansowania zadań z zakresu pieczy zastępczej ujęta w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przewiduje kontynuację pomocy dla osób, które po osiągnięciu pełnoletności opuszczają pieczę zastępczą. Celem pomocy jest wsparcie w procesie uzyskania pełnej samodzielności i rozpoczęcia samodzielnego życia. Zgodnie z ustawą wsparcie ta przybiera formy pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, zatrudnienia oraz pomocy finansowej na kontynuowanie nauki, usamodzielnienie oraz zagospodarowanie.

Usamodzielniani wychowankowie pieczy zastępczej.

Wyszczególnienie	2012		2013		2014	
	z rodzin zastępczych	z placówek (w tym SOSW)	z rodzin zastępczych	z placówek (w tym SOSW)	z rodzin zastępczych	z placówek (w tym SOSW)
Liczba wychowanków usamodzielnianych ogółem	64	7	57	7	60	7
w tym w poszczególnych kategoriach wydanych decyzji:						
pomoc na kontynuowanie nauki	57	6	53	7	53	4
pomoc na usamodzielnienie	12	3	15	2	14	2
pomoc na zagospodarowanie	7	2	7	3	17	3
ogólna kwota przyznanych świadczeń	397.263,75		381.464,10		341.415,54	

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Wielkość środków przeznaczanych na wspomaganie wychowanków usamodzielnianych w latach 2012-2014 ulegała zmniejszeniu. W roku 2012 była najwyższa i wyniosła 397.263,75 zł, w roku następnym spadła do poziomu 381.464,10 zł, a w roku 2014

środki finansowe przeznaczone na pomoc dla usamodzielnianych wychowanków pieczy zastępczej osiągnęły poziom 341.415,54 zł.

W omawianym okresie nieznacznie zmieniła się również liczba usamodzielnianych wychowanków. W roku 2012 było ich łącznie 71, w tym 64 wychowanków z rodzin zastępczych i 7 z placówek, w roku 2014 łącznie 67 wychowanków w tym 60 rodzinnej pieczy zastępczej.

Zadania dotyczące naboru, szkoleń, kwalifikacji czy podnoszenia kwalifikacji rodzin zastępczych realizuje Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie. Natomiast zadania w zakresie pozyskiwania i szkolenia rodzin adopcyjnych należą do wyłącznej kompetencji ośrodków adaptacyjno-opiekuńczych. Na zlecenie powiatu konińskiego realizuje je **Ośrodek Adopcyjno – Opiekuńczy Towarzystwa Przyjaciół Dzieci** poprzez:

- pozyskiwanie kandydatów gotowych przysposobić dziecko,
- badania psychologiczne i pedagogiczne kandydatów,
- szkolenia i kwalifikowanie kandydatów,
- dokonywanie okresowej oceny sytuacji dzieci w placówkach rodzinnych,
- realizowanie adopcji dzieci z powiatu konińskiego.

2.8.2. Kwestia niepełnosprawności i osób starszych

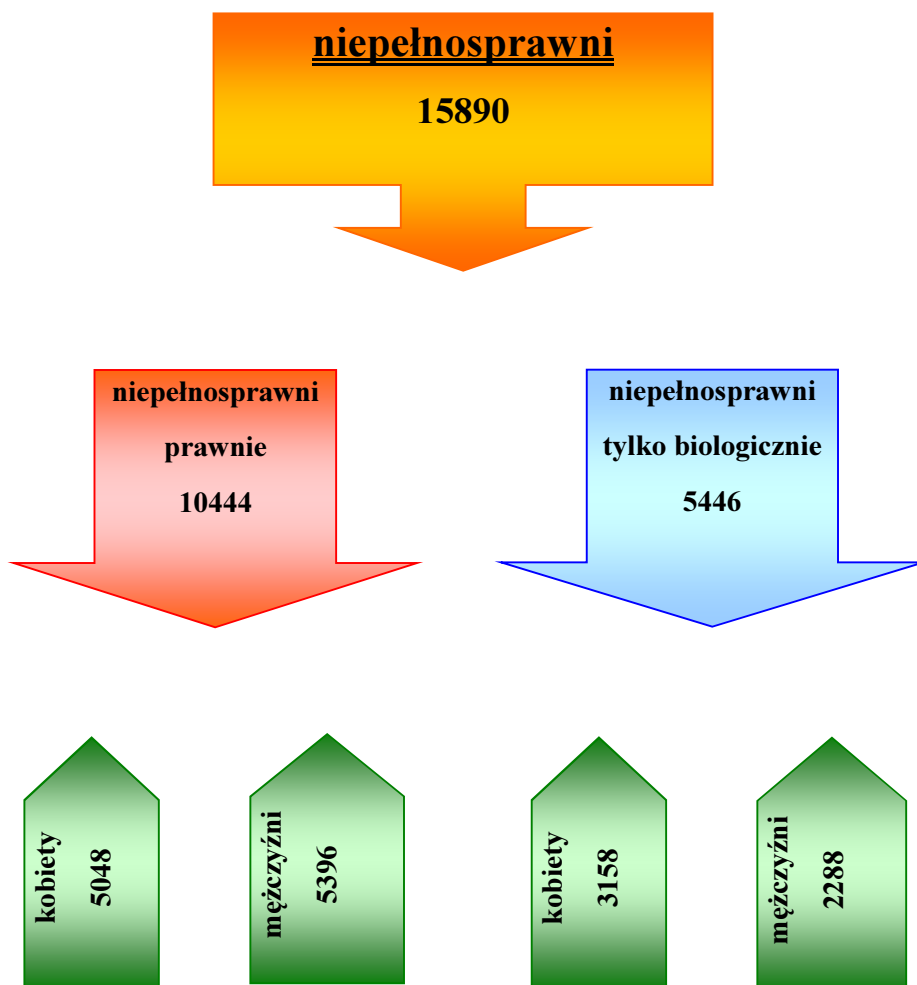
W rozumieniu ustawy o pomocy społecznej niepełnosprawność oznacza stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy, powodujący trwale lub okresowe utrudnienie, ograniczenie bądź uniemożliwienie samodzielnej egzystencji. Tymczasem obecnie niepełnosprawność jest również rozumiana jako wynik barier społecznych, ekonomicznych oraz fizycznych, jakie jednostka napotyka w środowisku zamieszkania. Życie rodzin, w których znajdują się osoby niepełnosprawne, jest dostosowane i podporządkowane potrzebom tychże osób niepełnosprawnych. Są zdecydowanie bardziej narażone na wykluczenie społeczne poprzez ograniczony dostęp do dóbr kulturalnych, oświaty czy też rekreacji. W związku z tym polityka społeczna powinna promować aktywne działania na wszystkich szczeblach życia społecznego oraz aktywnie wspierać wszelkie działania na rzecz równouprawnienia osób niepełnosprawnych, a także przeciwdziałać ich dyskryminacji i tworzyć mechanizmy wyrównujące szanse życiowe oraz warunki do korzystania z przysługujących im praw. Zwłaszcza, że wszelkie statystyki demograficzne wyraźnie wskazują, iż społeczeństwo będzie się starzało w wyniku ciągłego rozwoju i podnoszenia poziomu życia mieszkańców jak i w związku z rozwojem medycyny. Należy więc stworzyć kompleksowy system wsparcia zarówno dla osób niepełnosprawnych jak i ich rodzin, aby mimo wynikających z niepełnosprawności ograniczeń, mogli swobodnie funkcjonować w społeczeństwie i dążyć do samorozwoju.

W spisach powszechnych ludności, które są najpełniejszym badaniem pozwalającym ustalić zarówno liczbę osób niepełnosprawnych, jaki i opisać szczegółową charakterystykę tej grupy, przyjmuje się, że osobą niepełnosprawną jest taka osoba, która posiada odpowiednie orzeczenie wydane przez organ do tego uprawniony lub osoba, która takiego orzeczenia nie posiada, lecz odczuwa ograniczenie sprawności w wykonywaniu czynności podstawowych dla swojego wieku (zabawa, nauka, praca, samoobsługa). Zbiorowość osób niepełnosprawnych dzieli się na 2 podstawowe grupy:

- osoby niepełnosprawne prawnie, tj. takie, które posiadają odpowiednie, aktualne orzeczenie wydane przez organ uprawniony;
- osoby niepełnosprawne tylko biologicznie, tj. takie, które nie posiadają orzeczenia, ale odczuwają całkowicie lub poważnie ograniczoną zdolność do wykonywania czynności podstawowych.

Według Narodowego Spisu Powszechnego z 2011 roku, w Polsce było niemal 4,7 mln osób niepełnosprawnych, co stanowiło **12,2% ogółu ludności**. Poniższe diagram i tabele przedstawiają dane na temat sytuacji osób niepełnosprawnych w powiecie konińskim w 2011 roku.

Osoby niepełnosprawne w powiecie według kategorii niepełnosprawności oraz płci w 2011 roku

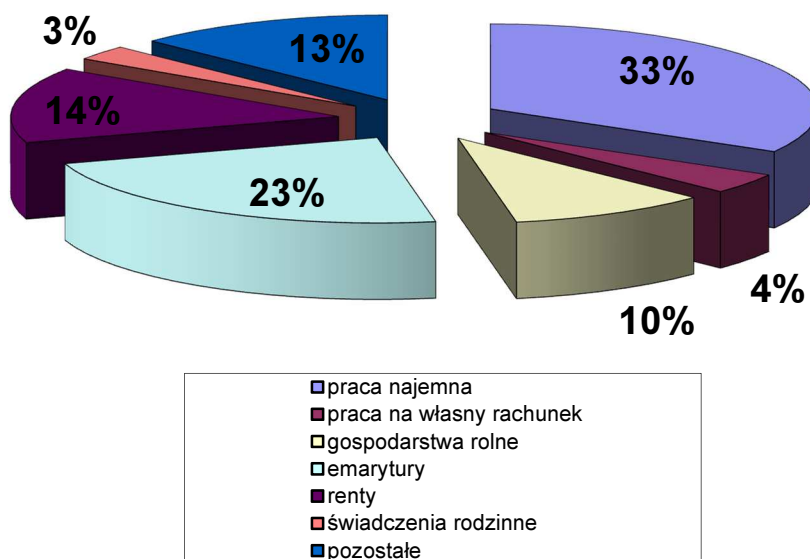
Dane Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2011.

W roku 2011 w powiecie konińskim mieszkało 15.890 osób niepełnosprawnych (7.684 mężczyzn i 8.206 kobiet), co stanowiło **12,5% ogółu mieszkańców powiatu**. Orzeczenie o niepełnosprawności posiadało 10.444 osób. Wśród niepełnosprawnych prawnie (10.444 osób) było 5.048 kobiety i 5.396 mężczyzn, natomiast grupę niepełnosprawnych tylko biologicznie (5446 osób) stanowiło 3.158 kobiet i 2.287 mężczyzn.

Analizując wyniki NSP w 2011 roku należy zauważyć niewielką tendencję wzrostu ogólnej liczby osób niepełnosprawnych w powiecie konińskim 12,5% (wobec 12,2% w 2002), na tle ogólnopolskim 12,2% (wobec 14,3% w 2002r), a także województwa wielkopolskiego 12,4% (wobec 15,7% w 2002). O ile spadła liczba osób z orzeczeniami 10444 (wobec 11399 w roku 2002), co może wynikać z zaostrzenia kryteriów przez instytucje orzekające o niepełnosprawności jak ZUS czy PZOON, o tyle znacząco wzrosła liczba niepełnosprawnych biologicznie 5446 (wobec 3333 w roku 2002). Świadczy to może o tym, iż coraz więcej osób cierpi na schorzenia przewlekłe, które w ich własnej opinii czyni je osobami niepełnosprawnymi z ograniczeniami sprawności na poziomie co najmniej umiarkowanym – 3903 osoby. Pozostałe osoby tj. 1543, oceniały swoje ograniczenia jako poważne lub całkowite.

Jednym z głównych przejawów wykluczenia społecznego osób niepełnosprawnych jest bierność zawodowa. Wykluczenie z dostępu do pracy jest jednocześnie wyeliminowaniem z uczestnictwa w głównym nurcie życia społecznego. Badając źródła dochodów gospodarstw domowych, w których występują osoby niepełnosprawne w roku 2011, w skali całego kraju ponad 40% osób niepełnosprawnych utrzymuje się głównie ze świadczeń społecznych: rent, emerytur i zasiłków Dla ok. 34% tej populacji główne źródło utrzymania stanowi praca.

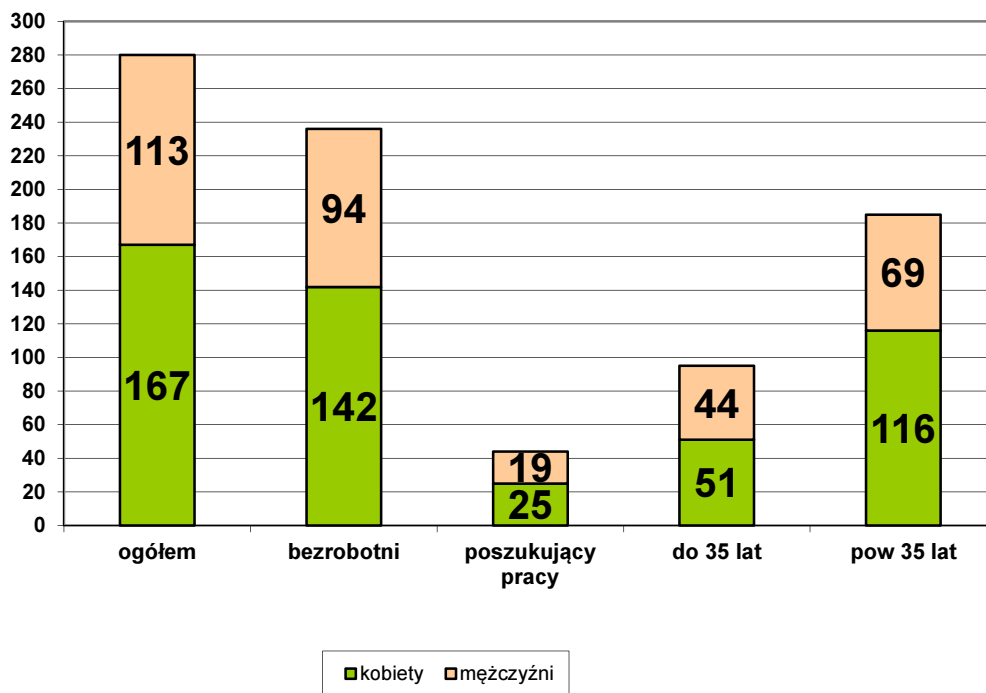
Źródła dochodów osób niepełnosprawnych w 2011 r.

Dane Narodowego Spisu Powszechnego 2011

Według danych Powiatowego Urzędu Pracy w Koninie na grudzień 2014r, wśród 7816 zarejestrowanych osób, było 280 niepełnosprawnych, w tym 236 bezrobotnych. W każdej kategorii przeważają kobiety, zwłaszcza osób powyżej 35 lat. Zamieszczony wykres przedstawia strukturę osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w PUP.

Struktura osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w PUP 2014 rok.

Dane PUP w Koninie

Analizując wykształcenie osób niepełnosprawnych na poziomie województwa wielkopolskiego (na podstawie „Kondycja społeczno-ekonomiczna powiatów wielkopolskich” Pentor dla ROPS w Poznaniu – 2012) zauważa się, że w całej grupie najczęściej badanych posiadało wykształcenie zasadnicze zawodowe (32,3%) oraz średnie-ogólnokształcące lub zawodowe (25,7%). Nieco ponad jedną piątą (21,1%) badanych stanowiły osoby z wykształceniem podstawowym lub niepełnym podstawowym. Najmniej osób niepełnosprawnych posiada wykształcenie gimnazjalne (4,6%) oraz policealne lub pomaturalne (4,0% respondentów).

Osoby z wykształceniem podstawowym/ niepełnym podstawowym stanowią największą grupę wśród niepełnosprawnych uczących się (48,8%) oraz ludzi o obniżonej sprawności pozostających bez pracy (36,4%). Osoby mające stwierdzoną niepełnosprawność umysłową najczęściej kończą edukację na szkole podstawowej albo nawet nie udaje im się zdobyć tego wykształcenia-sytuacja ta dotyczy 41,2% badanych z niepełnosprawnością o takim charakterze.

W subregionie: konińskim, ukończenie zasadniczej szkoły zawodowej występuje częściej niż w całej populacji województwa (38,6%). Niepełnosprawni mający wykształcenie

zasadnicze zawodowe stanowią największą grupę wśród emerytów (40,7%) oraz rencistów (48,5%).

Osoby niepełnosprawne są bardzo zróżnicowaną grupą ludzi, w związku z tym konieczna jest polityka, która będzie respektować tę różnorodność. Szczególnej uwagi wymagają osoby o złożonych i wielorakich potrzebach uzależniających je od pomocy innych oraz ich rodzin. Niepełnosprawni są często gorzej wykształceni, co zdecydowanie utrudnia ich funkcjonowanie na rynku pracy. Rodziny posiadające niepełnosprawne dzieci wymagają wyjątkowej uwagi, gdy chodzi o ich edukację i społeczną integrację oraz możliwości rehabilitacyjne.

Szczególnych wysiłków wymaga rehabilitacja społeczna i zawodowa osób niepełnosprawnych, tj. m.in.: promocja dostępu osób niepełnosprawnych do zatrudnienia oraz budowa systemu wsparcia dla osób chorych psychicznie, których systematycznie przybywa. Wspomniane działania stwarzają możliwość integracji tej grupy osób z pozostałą częścią społeczeństwa. Jednocześnie nadal powinny być konsekwentnie likwidowane bariery architektoniczne, komunikacyjne oraz transportowe, utrudniające osobom niepełnosprawnym funkcjonowanie w społeczeństwie. Ważna rola w tym zakresie przypada Powiatowemu Zespołowi ds. Orzekania o Niepełnosprawności.

Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności działa w ramach porozumienia między powiatami konińskim i tureckim, jednakże pozostaje w strukturze organizacyjnej Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, które prowadzi m.in. jego obsługę finansową. W 2014 r. zawarto 14 umowy cywilnoprawne z lekarzami na opracowanie medyczne wniosków i wydano 3.091 orzeczeń dla osób powyżej 16 roku życia, w tym 2.276 z określeniem stopnia niepełnosprawności oraz 598 orzeczeń dla osób do 16 roku życia, ym 839 o zaliczeniu do osób niepełnosprawnych.

Z zakresu **rehabilitacji społecznej**, której celem jest umożliwienie osobom niepełnosprawnym uczestnictwa w życiu społecznym, powiat – za pośrednictwem Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie – realizuje następujące zadania:

1. Podejmowanie działań zmierzających do ograniczenia skutków niepełnosprawności;
2. Opracowywanie i przedstawianie planów zadań i informacji z prowadzonej działalności oraz ich udostępnianie na potrzeby samorządu województwa,
3. Udzielanie dofinansowania do:

- uczestnictwa osób niepełnosprawnych i ich opiekunów w turnusach rehabilitacyjnych,
- sportu, kultury, rekreacji i turystyki osób niepełnosprawnych,
- zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze przyznawane osobom niepełnosprawnym na podstawie odrębnych przepisów,
- likwidacji barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych, w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych.

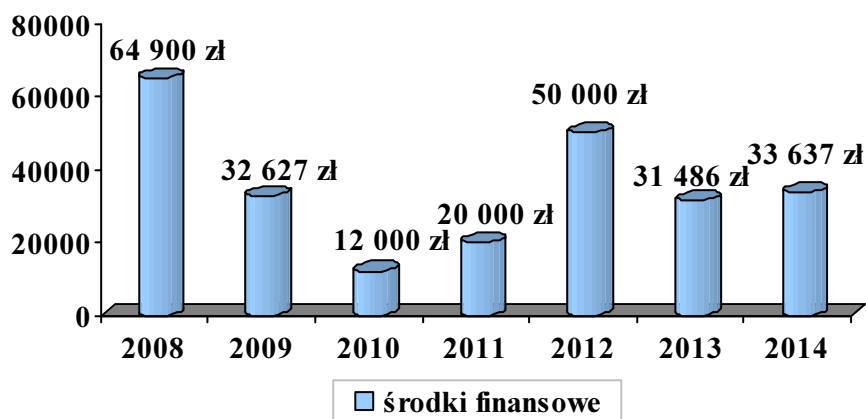
kosztów tworzenia i działania warsztatów terapii zajęciowej.

Rehabilitacja zawodowa, której celem jest ułatwienie osobom niepełnosprawnym uzyskania i utrzymania odpowiedniego zatrudnienia zawodowego poprzez umożliwienie im korzystania z poradnictwa zawodowego i pośrednictwa pracy. Jest zadaniem realizowanym przez powiat ze środków przyznanych przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

W ramach rehabilitacji zawodowej i zatrudnienia osób niepełnosprawnych Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie realizuje następujące zadania:

- zwracanie pracodawcom kosztów poniesionych w związku z przystosowaniem tworzonych lub istniejących miejsc pracy,
- udzielanie osobom niepełnosprawnym jednorazowych świadczeń na podjęcie działalności gospodarczej, rolniczej, albo wniesienie wkładu do spółdzielni socjalnej.

Dofinansowanie rehabilitacji społecznej w zakresie sportu, kultury, turystyki w latach 2008-2014

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Omawiając powyższy wykres, warto zwrócić uwagę na duże zainteresowanie środowisk osób niepełnosprawnych dofinansowaniem sportu, kultury, rekreacji i turystyki. W roku 2008 zrealizowano 13 imprez na rzecz niepełnosprawnych mieszkańców Powiatu. Niestety w roku 2009 nastąpiło załamanie w tej sferze, spowodowane znacznym ograniczeniem środków PFRON. Wprawdzie zainteresowanie organizacji nadal było wysokie, jednak niska pula środków zmusiła do znacznego obniżenia wysokości dofinansowań. Dofinansowano 8 przedsięwzięć. Taka tendencja utrzymała się w 2010 roku kiedy to Rada Powiatu mając na względzie niskie środki uzyskane w ramach algorytmu, przyznała na to zadanie 12.000,00 złotych, na realizację 3 wniosków. Kolejne 2 lata to widoczna tendencja wzrostowa w wydatkach na realizację tego zadania i zauważalna stabilizacja w wysokości udzielonych dotacji, pozwalająca na przyznanie środków każdej organizacji pozarządowej, która złożyła odpowiedni wniosek.

Rehabilitacja społeczna – dane za lata 2008-2014

Rok	2008 r.		2009 r.		2010 r.		2011		2012		2013		2014	
	Dzieci i młodzież	Dorośli	Dzieci i młodzież	Dorośli	Dzieci i młodzież	Dorośli	Dzieci i młodzież	Dorośli	Dzieci i młodzież	Dorośli	Dzieci i młodzież	Dorośli	Dzieci i młodzież	Dorośli
Liczba osób korzystających z turnusów	41	163	34	100	47	22	46	44	29	113	36	50	45	68
Liczba opiekunów	38	59	31	59	44	1	35	20	28	40	30	17	40	30
Środki finansowe przeznaczone na turnusy	29.457	122.811	27.530	80.091	40.655	17.604	31581	32744	27993	105243	34967	48378	45948	66474
dla opiekunów	18.713	28.838	16.731	29.126	25.513	584	16830	10394	18081	25940	19769	11965	27546	19435
Liczba osób korzystających z dofinansowania do sprzętu ortopedycznego i środków pomocniczych	67	386	82	267	63	245	69	256	56	273	57	256	55	271
Środki przeznaczone na dofinansowanie sprzętu ortopedycznego i środków pomocniczych	154.871	379.661	118.635	272.923	104.706	187.969	157807	224653	109319	315369	101859	271634	140740	355215
Liczba osób korzystających z dofinansowania na łamanie barier	23	25	17	23	2	14	3	16	21	39	10	27	10	27

Środki finansowe przeznaczone na łamanie barier	127.363	299.189	50.963	160.424	20.000	136807	25600	87003	54918	192488	26817	144517	21340	145474
Liczba osób korzystających z dofinansowania do sprzętu rehabilitacyjnego	1	16	1	12	7	2	11	9	11	12	4	9	2	12
Środki finansowe przeznaczone na sprzęt rehabilitacyjny	360	15.168	1.980	5.326	5.679	1.800	10093	6443	21258	13967	7649	20152	1558	22363
Warsztaty Terapii Zajęciowej w Sadlnie, Wilczynie, Mielnicy Dużej, Paprotni, Nieborzynie	155		155		155		155		155		155		155	
Środki finansowe na Warsztaty Terapii Zajęciowej	2.125.670		2.293.380		2.293.380		2293380		2530356		2293380		2338380	

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Na przestrzeni lat 2008-2014 wielkość środków finansowych przeznaczanych na rehabilitację społeczną spadała. Rok 2008 był rekordowym pod względem wydatków na wszystkie zadania z zakresu rehabilitacji społecznej i liczby wnioskodawców, którzy skorzystali z tych form wsparcia. W kolejnych latach środki były wyraźnie niższe, związku z powyższym zmieniała się również liczba osób korzystających z tego rodzaju pomocy. Jeśli chodzi o dofinansowanie do zakupu sprzętu ortopedycznego i środków pomocniczych, zarówno w sensie liczby osób korzystających z tego typu pomocy, jak i wysokości nakładów finansowych, kształtują się one na zbliżonym poziomie. Wynika to z faktu, iż przedmioty ortopedyczne są traktowane jako artykuły pierwszej potrzeby, bez których wnioskodawcy nie są w stanie funkcjonować.

W przypadku **Warsztatów Terapii Zajęciowej**, których w omawianym okresie w powiecie konińskim działało pięć, to liczba uczestników nie ulegała zmianom. Należy dodać, że dofinansowanie na ich prowadzenie pochodziło głównie z PFRON. Warsztaty prowadzone były przez Towarzystwo Walki z Kalectwem (w Sadlnie później zmiana lokalizacji na Ignacego oraz w Nieborzynie), Stowarzyszenie na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym (w Wilczynie), Fundację Mielnica (w Mielnicy Dużej), Gminę Krzymów (w Paprotni).

W ramach rehabilitacji zawodowej i zatrudnienia osób niepełnosprawnych Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie realizuje następujące zadania:

Rehabilitacja zawodowa – dane za lata 2008-2014

Rok	2008 r.		2009 r.		2010 r.		2011		2012		2013		2014	
	Liczba wniosków	Kwota	Liczba wniosków	Kwota	Liczba wniosków	Kwota	Liczba wniosków	Kwota	Liczba wniosków	Kwota	Liczba wniosków	Kwota	Liczba wniosków	Kwota
Tworzenie stanowisk pracy	8	256.806	3	60.000	1	20.000	0	0	1	10000	1	7000	0	0
Rozpoczęcie działalności gospodarczej	1	35.000	4	98.982	7	118.000	2	30000	1	40000	1	15000	2	40000
Zwrot kosztów wynagrodzeń	3	23.385	20	12.794	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

W latach 2008-2014 dofinansowano w sumie 14 wniosków o przystosowanie tworzonych lub istniejących stanowisk pracy w kwocie 353.806,00 zł. Działalność gospodarczą rozpoczęło 18 wnioskodawców, których wsparto na łączną kwotę 376.982,00 zł. Począwszy od 2010r. zwrot kosztów wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników zaczął być realizowany przez System Obsługi Dofinansowań przy centrali PFRON. Ma to bezpośrednie przełożenie w liczbie wniosków o dofinansowanie do kosztów tworzenia nowych stanowisk. Dowodzi to tego, iż najistotniejszym bodźcem do zatrudniania osób niepełnosprawnych są zwroty stałych kosztów pracodawców, jakimi są pensje.

Począwszy od 2008 do 2010 roku dostrzegane jest zjawisko zwiększenia zainteresowania kwestią podejmowania działalności gospodarczej przez osoby niepełnosprawne. Wynika to z preferencyjnych warunków udzielania takiej pomocy. Jest to bowiem bezzwrotna dotacja, a nie jak dotychczas oprocentowana pożyczka. W kolejnych latach liczba beneficjentów zmniejszyła się w związku z realizacją przez ARR w Koninie projektów ze wsparciem UE, skierowanych do osób niepełnosprawnych., w których Powiat Koniński był partnerem.

Omawiając problemy rehabilitacji zawodowej, należy również dodać, że PUP w Koninie prowadził szkolenia zawodowe osób niepełnosprawnych - w latach 2008-2014 przeszkolono 38 osób, na co wydatkowano 24.150 zł.

Powiat w latach 2011-2012 ogłaszał konkursy dla organizacji pozarządowych na prowadzenie rehabilitacji dla dzieci i młodzieży. Przeznaczono na ten cel 85000,00 zł dla 5 organizacji

Powiat koniński w ramach programu Wyrównywanie Różnic Między Regionami pozyskał środki na dofinansowanie do zakupu 10 busów dostosowanych do przewozu osób niepełnosprawnych łącznej kwocie 789796,00 zł oraz .na likwidację barier architektonicznych w 2 placówkach edukacyjnych w kwocie 147150,00 zł.

W latach 2013 – 2014 na podstawie uchwały Zarządu Powiatu Konińskiego Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie realizowało program „**Aktywny Samorząd**”. Celem głównym programu jest zmniejszanie barier jakie napotykają osoby niepełnosprawne w życiu społecznym i zawodowym oraz dostępie do edukacji. Program skierowany jest do osób niepełnosprawnych aktywnych zawodowo, które uczą się i pracują, bądź aktywnie poszukują pracy. Beneficjentami programu są osoby niepełnosprawne kształcące się na poziomie wyższym bądź osoby mające wszczęty przewód doktorski oraz rozwijające się zawodowo

poprzez zwiększanie swoich kompetencji, podnoszenie kwalifikacji zawodowych, udział w kursach i szkoleniach oraz projektach aktywizujących zawodowo. Dodatkowym kryterium dla beneficjentów programu jest działalność społeczna na rzecz organizacji i środowiska osób niepełnosprawnych.

Program składa się z 2 modułów. Moduł I dotyczy likwidacji barier utrudniających aktywizację społeczną i zawodową. W ramach modułu I program zakłada następujące obszary działań i zadania do realizacji:

1) Obszar A – likwidacja bariery transportowej:

- Zadanie 1 - pomoc w zakupie i montażu oprzyrządowania do posiadanego samochodu,
- Zadanie 2 – pomoc w uzyskaniu prawa jazdy kategorii B,

2) Obszar B – likwidacja barier w dostępie do uczestniczenia w społeczeństwie informacyjnym:

- Zadanie 1 – pomoc w zakupie sprzętu elektronicznego lub jego elementów oraz oprogramowania,
- Zadanie 2 – dofinansowanie szkoleń w zakresie obsługi nabytego w ramach programu sprzętu elektronicznego i oprogramowania.

3) Obszar C – likwidacja barier w poruszaniu się:

- Zadanie 1 - pomoc w zakupie wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym,
- Zadanie 2 – pomoc w utrzymaniu sprawności technicznej posiadanego wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym,
- Zadanie 3 – pomoc w zakupie protezy kończyny, w której zastosowano nowoczesne rozwiązania techniczne, tj. protezy co najmniej na III poziomie jakości
- Zadanie 4 – pomoc w utrzymaniu sprawności technicznej posiadanej protezy kończyny(co najmniej na III poziomie jakości),

4) Obszar D – pomoc w utrzymaniu aktywności zawodowej poprzez zapewnienie opieki dla osoby zależnej.

Moduł II programu określa pomoc w uzyskaniu wykształcenia na poziomie wyższym, jest to program przeznaczony dla studentów. By mogli ubiegać się o dofinansowanie musieli spełniać następujące warunki:

- Posiadać orzeczenie o niepełnosprawności w znacznym bądź umiarkowanym stopniu
- Uczyć się w szkole wyższej, szkole policealnej lub kolegium lub mieć otwarty przewód doktorski poza studiami doktoranckimi

Środki finansowe przyznane w ramach programu Aktywny Samorząd w latach 2013 – 2014.

rok	2013			2014		
ilość	wniosków		środków	wniosków		środków
zadania	165	118	313904,02	174	140	483604,00
Moduł I	złożonych		dofinansowanych	złożonych		dofinansowanych
A1	2	0	0,00	1	0	0,00
A2	0	0	0,00	1	1	1746,00
B1	22	7	37654,00	21	11	59010,00
B2	0	0	0,00	4	3	6000,00
C1	13	4	57997,00	23	9	113930,00
C2	7	3	5933,00	4	0	0,00
C3	4	0	0,00	3	1	28060,00
C4	0	0	0,00	0	0	0,00
D	3	2	978,02	1	1	443,00
Moduł II	114	102	211342,00	121	114	274415,00
zwrot	6444,00			6426,00		
realizacja	97,37%			98,51%		

W roku 2014 na 174 złożone wnioski 140 zostało pozytywnie rozpatrzonych. Łączna kwota dofinansowania wyniosła 483.604 zł. W ramach programu udzielono pomocy:

- 1 osobie w uzyskaniu prawa jazdy,
- 11 osobom w zakupie sprzętu elektronicznego, oraz 3 osobom w dofinansowaniu szkoleń w zakresie obsługi nabytego w programie sprzętu,
- 9 osobom w zakupie wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym, 1 osobie w zakupie protezy kończyny,
- 1 osobie w utrzymaniu aktywności zawodowej poprzez zapewnienie opieki dla osoby zależnej,
- 114 osobom w zakresie uzyskania wykształcenia na poziomie wyższym.

Osoby wymagające całodobowej opieki, które nie są w stanie samodzielnie funkcjonować w środowisku z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, mogą korzystać z **domów pomocy społecznej**. W latach 2011-2014 do domów pomocy społecznej znajdujących się na terenie innych powiatów skierowano łącznie 37 osób pochodzących

z terenu powiatu konińskiego. Szczegółowe dane, w rozbięciu na kategorie, zawiera poniższe zestawienie.

Mieszkańcy powiatu przebywający w Domach Pomocy Społecznej w latach 2011-2014

	2011	2012	2013	2014
Liczba osób z terenu powiatu skierowanych do DPS ogółem	9	6	12	10
w tym do Domów Pomocy Społecznej według kategorii:				
• osób w podeszłym wieku	1	0	0	0
• osób przewlekle somatycznie chorych	5	3	9	8
• osób przewlekle psychicznie chorych	3	3	1	2
• dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie	0	0	0	0
• dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie	0	0	2	0
• osób niepełnosprawnych fizycznie	0	0	0	0
Mieszkańcy Domu Pomocy Społecznej ogółem oraz mieszkańcy powiatu przebywający w DPS na terenie innych powiatów	109	106	112	110

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Analizując powyższe zestawienie, należy zwrócić uwagę na stabilizację liczby osób przebywających w DPS-ach, jak i liczby nowych pensjonariuszy. Dodać należy, że okres oczekiwania na miejsce w DPS na przestrzeni lat 2011-2013 wyniósł średnio około pół roku, w 2014 r. wynosił około 1,5 roku.

Dom Pomocy Społecznej w Ślesinie jest jednostką organizacyjną powiatu, jest placówką przeznaczoną dla 100 osób dorosłych oraz dzieci i młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie. W 2014 r. przebywało w nim 97 osób z upośledzeniem umysłowym oraz 3 osoby somatycznie przewlekle chore. Struktura wiekowa mieszkańców jest bardzo zróżnicowana, 96 osób pomiędzy 19 a 80 rokiem życia oraz 4 osoby powyżej 80 lat. W latach 1995-2007 placówka była modernizowana i rozbudowywana. W 2009 r. Dom osiągnął obowiązujące standardy. Dom prowadzi szeroką działalność na rzecz integracji (rehabilitacja społeczna)

poprzez udział mieszkańców w różnych imprezach sportowych i kulturalnych o charakterze lokalnym i ponadlokalnym.

Środowiskowe domy samopomocy są placówkami typu dziennego, oferującymi wsparcie osobom niepełnosprawnym intelektualnie oraz osobom przewlekle psychicznie chorym. Pomoc oferowana przez środowiskowe domy samopomocy ma na celu przygotowanie uczestników do życia w społeczeństwie, sprawnego funkcjonowania w środowisku oraz budowania sieci oparcia społecznego. Mieszkańcy powiatu konińskiego mogą poszukiwać pomocy w 3 środowiskowych domach samopomocy.

Środowiskowy Dom Samopomocy w Ślesinie, dla którego podmiotem prowadzącym jest powiat koniński, dysponuje 35 miejscami pobytu dziennego dla osób psychicznie chorych. Z kolei Środowiskowy Dom Samopomocy im. Doktora Piotra Janaszka w Koninie prowadzony jest przez Fundację „Mielnica”. Opiekę znajduje w nim 35 osób z upośledzeniem umysłowym. Środowiskowy Dom Samopomocy w Głębockim jest natomiast ośrodkiem wsparcia i pobytu dla 30 osób niepełnosprawnych intelektualnie, prowadzonym przez Stowarzyszenie na rzecz Osób Niepełnosprawnych „Radość” w Głębockim.

Na miejsca w Środowiskowych Domach Samopomocy (ŚDS im. Doktora Piotra Janaszka w Koninie, ŚDS w Głębockim, ŚDS w Ślesinie), które dysponują w sumie 100 miejscami w roku 2014 nie czekała żadna osoba.

Rada Seniorów Powiatu Konińskiego została powołana Uchwałą Nr 252/2012 Zarządu Powiatu Konińskiego w dniu 12 grudnia 2012 r. W skład Rady weszło 14 przedstawicieli gmin, wytypowanych przez samorządy gminne, 2 radnych powiatu oraz przedstawiciel Starosty Konińskiego. Ostatecznie skład osobowy Rady Seniorów został określony Uchwałą Nr 270/2013 Zarządu Powiatu Konińskiego z dnia 30 stycznia 2013 r.

Działalność w 2013 roku opierała się głównie na udziale w projekcie „Energia pokoleń – instrumentem aktywnej integracji seniorów” realizowanym przez Stowarzyszenie Profilaktyki, Edukacji, Promocji Zdrowia i Rehabilitacji w Koninie we współpracy z Starostwem Powiatowym w Koninie. Celem projektu była poprawa jakości i poziomu życia ponad 500 osób starszych w wieku 60+ dla godnego starzenia się poprzez aktywność społeczną. Rada Seniorów prowadziła działalność w 14 gminach poprzez animatorów w sekcjach: informatycznej, turystyczno – rekreacyjnej, ekonomii na co dzień oraz dziedzictwa kulturowego i kuchni regionalnej.

W 2014 r. Rada działała na podstawie planu pracy, który jednogłośnie zatwierdzili jej członkowie w dniu 14 stycznia 2014 r. Z zadań, jakie seniorzy postawili sobie w 2014 r. do realizacji znalazły się te wydarzenia wynikające z wydarzeń okolicznościowych i ważnych świąt, jak również promujące aktywność i międzypokoleniową integrację Seniorów m.in. pierwsze Powiatowe Obchody Dnia Babci i Dziadka, warsztaty „Zrób to sam” o tematyce wielkanocnej z konkursem na najładniejszą ozdobę wielkanocną, pierwsza edycja „Spaceru z kijkami po zdrowie”. Został również ogłoszony konkurs fotograficzny „Barwy lata w powiecie konińskim” adresowany do osób w wieku emerytalnym zamieszkałych na terenie powiatu konińskiego. Seniorzy zorganizowali również obchody upamiętniające 96 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 r. pod hasłem „Droga do Wolności”.

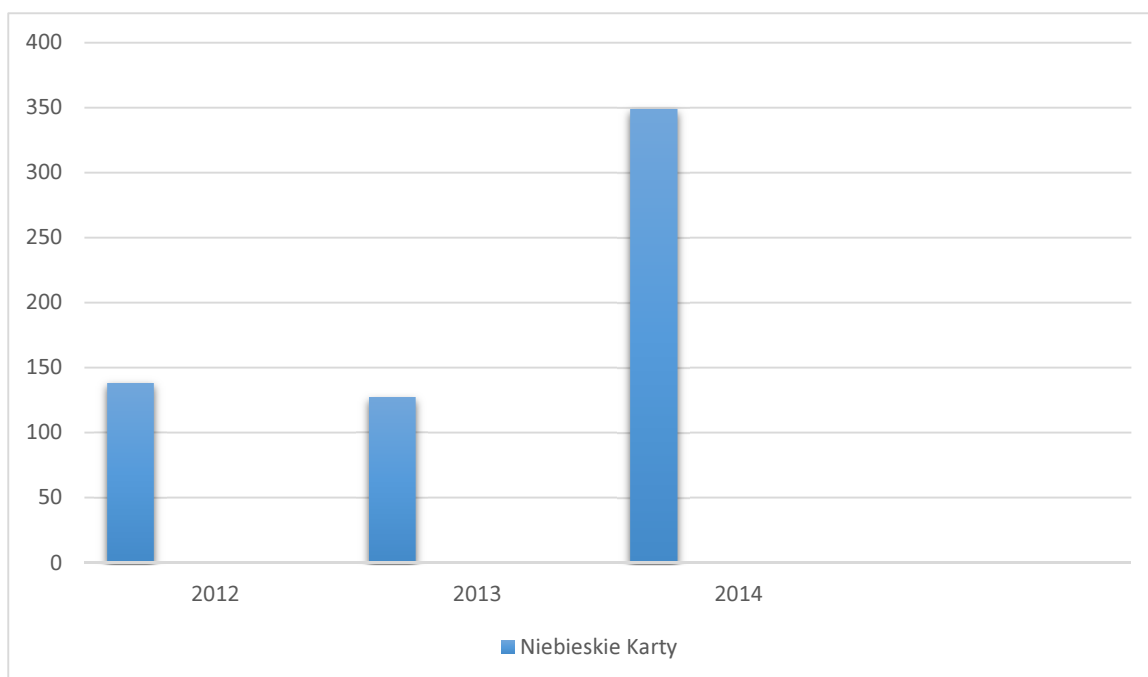
W planie pracy na rok 2015 znalazła się kontynuacja większości wydarzeń, które miały miejsce w roku 2014.

2.8.3. Kwestia przeciwdziałania przemocy, poradnictwa i interwencji kryzysowej.

Działania w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie wpisują się w Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2012-2020. Partnerami programów są między innymi Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Rady Miejskie oraz Gminne gmin powiatu konińskiego, Członkowie Zespołów Interdyscyplinarnych, funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w Koninie, kuratorzy Sądu Rejonowego w Koninie, organizacje pozarządowe.

W rodzinach, w których występuje uzasadnione podejrzenie wystąpienia problemu przemocy domowej wszczynana jest procedura Niebieskiej Karty. Procedura ta może zostać zainicjowana przez Policję, Ośrodek Pomocy Społecznej lub Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Założenie Niebieskiej Karty jest informacją dla służb i opieki społecznej, że w danej rodzinie dochodzi do aktów przemocy.

Niebieskie Karty w latach 2012 – 2014

Dane Komendy Miejskiej Policji w Koninie.

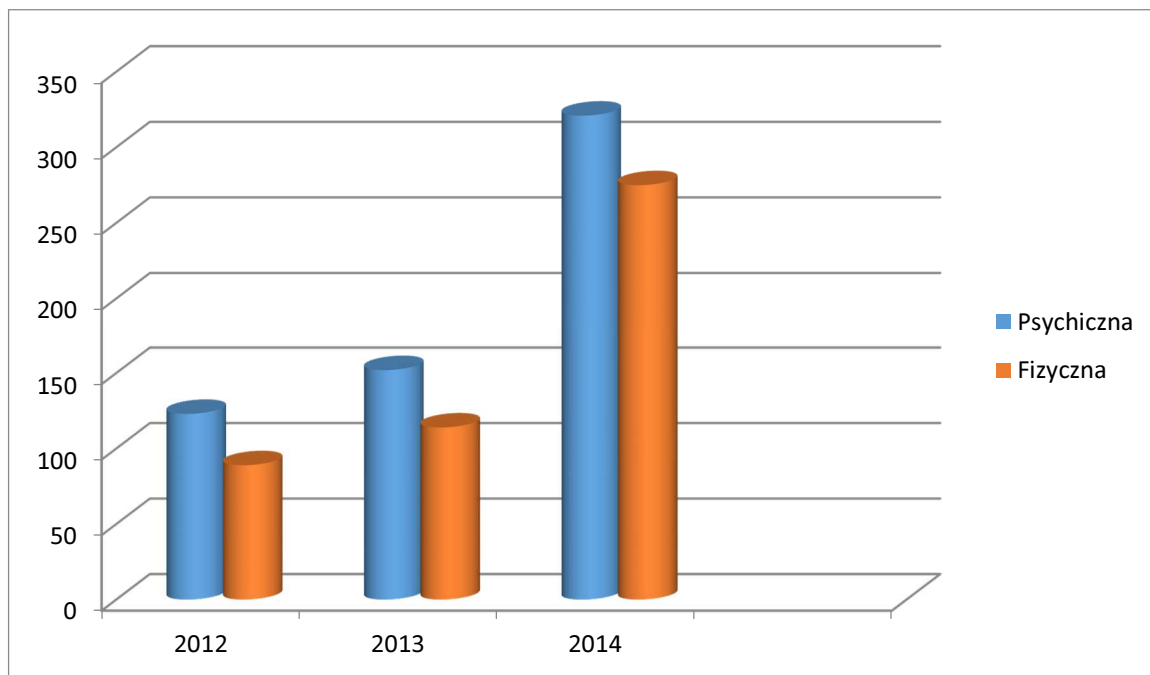
W ciągu 2012 roku funkcjonariusze Policji sporządzili 138 Niebieskich Kart, z czego 113 Kart było wszczynających procedurę. Na terenie miasta Konina sporządzono 90 NK, na terenie wiejskim sporządzono 48 Niebieskich Kart. Dotkniętych przemocą w rodzinie było 33 małoletnich oraz 147 kobiet; 135 kobiet do 65 roku życia oraz 12 kobiet powyżej 66 roku życia.

W roku 2013 zostały sporządzonych 127 Niebieskich Kart, z czego 117 Kart wszczyła procedurę. Na terenie miasta sporządzono 77 NK, na terenie wiejskim sporządzono 50 Niebieskich Kart. Problem przemocy w rodzinie stał się udziałem 89 małoletnich oraz 121 kobiet, w tym 106 kobiet do 65 roku życia.

W przeciągu roku 2014 funkcjonariusze Policji sporządzili 349 Niebieskich Kart, 303 Kart było wszczynających procedurę. Na terenie miasta sporządzono 250 NK, na terenie wiejskim natomiast 99. Dotkniętych przemocą w rodzinie stało się 173 małoletnich oraz 329 kobiet, z czego 299 kobiet do 65 roku życia oraz 30 kobiet w wieku 66 lat i starszych.

W latach 2012 – 2014 funkcjonariusze Policji zatrzymali łącznie 344 mężczyzn oraz 7 kobiet sprawców przemocy, które zostały przewiezione do Izby Wytrzeźwień, policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych do wytrzeźwienia, lub Ośrodka Doradźnej Pomocy Osobom z Problemem Alkoholowym i Przemocą w Rodzinie.

Przemoc fizyczna i psychiczna w latach 2012 – 2014

Dane Komendy Miejskiej Policji w Koninie.

W okresie 2012 – 2014 ofiary przemocy domowej zgłosiły 596 przypadków przemocy psychicznej oraz 478 przypadków przemocy fizycznej. Funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w Koninie w okresie 2012 – 2014 wszczęli 212 postępowań dotyczących znęcania się fizycznego lub psychicznego nad członkiem rodziny. Z tego 93 postępowań skierowano do sądu z aktem oskarżenia.

Ośrodek Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej w Ślesinie został powołany w ramach Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w dniu 01.01.2006 roku. Prowadzi swoją działalność na podstawie ustawy z dnia 12.04 2004 roku o pomocy społecznej, zgodnie z którą do zadań powiatu należy m.in. prowadzenie specjalistycznego poradnictwa rodzinnego i ośrodka interwencji kryzysowej.

Ośrodek w Ślesinie realizuje funkcje:

- 1) diagnostyczno-konsultacyjną poprzez rozpoznawanie sytuacji kryzysowej, jej charakteru, specyfiki oraz związanych z tym ewentualnych zagrożeń;
- 2) terapeutyczną poprzez krótkotrwałe oddziaływania ukierunkowane na poprawę funkcjonowania osób w kryzysie;
- 3) hostelową poprzez zabezpieczenie osobom noclegu w nagłych sytuacjach kryzysowych przez krótki okres czasu. Stałe posiłki, śniadania, obiady, kolacje mieszkaniac domu zapewnia sobie we własnym zakresie. Ośrodek wydaje środki czystości w nagłych sytuacjach kryzysowych.

Realizacja zadań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oparta była o przygotowane i wdrożone następujące dokumenty:

- Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2012-2020 –uchwała Nr XV/102/2012 Rady Powiatu Konińskiego z dnia 16.02.2012 r

- Powiatowy Program Korekcyjno-Edukacyjny dla osób stosujących przemoc w rodzinie na lata 2013-2020- uchwała Nr XXII/185/2012 Rady Powiatu Konińskiego z dnia 29.11.2012 r.

Ośrodek Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej w Ślesinie świadczy pomoc psychologiczną, prawną, doradczą w zakresie problemów rodzinnych i innych.

Poradnictwo specjalistyczne jest czynnością podejmowaną przez doradców – specjalistów pomagającym osobom przeżywającym problemy, celem której jest optymalizacja życia małżeńskiego i rodzinnego. Poradnictwo specjalistyczne dotyczy konsultacji psychologicznych, prawnych oraz poradnictwa rodzinnego. Osoby będące w trudnej sytuacji kryzysowej mogą uzyskać pomoc w Ośrodku, który mieści się w Ślesinie lub poprzez dyżur specjalistów w gminach powiatu konińskiego.

Ośrodek Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej obejmuje swoim zakresem cały powiat koniński. W latach 2010 – 2014 z konsultacji pracowników w Ośrodku Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej w Ślesinie skorzystało 346 osób. Prowadzono konsultacje osobiste, telefoniczne oraz konsultacje internetowe.

Ilość osób korzystających z poradnictwa w Ośrodku w 2014 roku.

Miejsce zamieszkania/gmina	Płeć	
	Kobieta	Mężczyzna
Golina	4	-
Wilczyn	5	-
Kazimierz Biskupi	1	-
Kramsk	4	-
Stare Miasto	1	-
Grodzic	2	-
Ślesin	18	10
Konin	2	-
Rychwał	1	-
Skulsk	5	1
Rzgów	3	-
Kleczew	6	1
Krzymów	-	1
Sompolno	4	1
Wierzbiniek	-	2
Inne(poza powiatem)	3	-
Razem	59	16

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

W roku 2014 r. z konsultacji w Ośrodku Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej w Ślesinie skorzystało 75 osób, w większości kobiety. Były to konsultacje zarówno osobiste jak również telefoniczne. Najczęściej po konsultacje w Ośrodku zgłaszali się mieszkańcy gminy Ślesin.

Konsultacje dotyczyły problemów w zakresie prawa, psychologii, trudności rodzinnych, zjawiska przemocy domowej, problemów uzależnień, spraw socjalno – bytowych oraz problemu niepełnosprawności, anoreksji, bezdomności.

Ilość konsultacji w 2014 roku ze względu na jej temat.

Charakter konsultacji	Ilość osób
Sprawy prawne	10
Problem przemocy w rodzinie	13
Problemy rodzinne	12
Problemy socjalne	3
Konsultacje psychologiczne	9
Zjawisko uzależnienia i współuzależnienia	5
Problem depresji	1
Problemy wychowawcze	8
Problemy osobiste	3
Konsultacje w zakresie mediacji	4
Konsultacje dla pracowników pomocy społecznej, policji i szkół.	6
Inne	1
Razem	75

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

W roku 2014 najwięcej spraw w Ośrodku dotyczyło konsultacji w zakresie przemocy w rodzinie oraz spraw rodzinnych. Nadmienić należy, że poradnictwo w Ośrodku obejmuje również pomoc w tzw. Telefonie zaufania. W roku 2014 przeprowadzono 34 konsultacji

telefonicznych w tym 12 konsultacji dotyczyło przemocy domowej, w latach 2010 – 2014 107 osób skorzystało z interwencyjnych konsultacji telefonicznych.

W ramach współpracy z gminami specjaliści w zakresie psychologii, prawa, terapii uzależnienia oraz poradnictwa rodzinnego odbywali dyżury w gminach powiatu konińskiego. Spotkania w gminach miały na celu moc osobom, które z różnych powodów nie mogą dotrzeć do specjalistów w Ośrodku. W niektórych przypadkach były to wyjazdowe interwencje wymagające szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe. W roku 2014 r. dyżury specjalistów w poszczególnych gminach przedstawiały się następująco:

- prawnik – Kramsk, Wilczyn, Rychwał, Kazimierz Biskupi, Golina, Rzgów, Wierzbinek, Sompolno, Stare Miasto, Kleczew, Krzymów, Ślesin, Skulsk.
- specjalista pracy z rodziną – Kazimierz Biskupi, Kleczew, Sompolno, Rzgów, Golina, Wilczyn, Ślesin, Stare Miasto, Kramsk, Rychwał, Skulsk, Golina, Wierzbinek.
- terapeuta uzależnień – mieszkańcy powiatu konińskiego.
- psycholog – Ślesin, Krzymów, Wilczyn, Kramsk, Kazimierz Biskupi, Rychwał, Kleczew, Golina.

Ilość przeprowadzonych w 2014 konsultacji podczas dyżurów specjalistów w/w gminach.

Gminy	Specjalista		
	Specjalista pracy z rodziną	Specjalista prawa	Specjalista psychologii
Kazimierz Biskupi	10	24	74
Golina	-	15	11
Rzgów	2	11	-
Wierzbinek	1	9	-
Sompolno	1	11	-
Kleczew	3	13	3
Kramsk	-	12	4
Wilczyn	2	11	29
Stare Miasto	1	17	-
Rychwał	1	7	9

Krzymów	5	14	33
Ślesin	-	7	136
Skulsk	-	3	-
Grodziec	2	-	-
Konin (Niebieski Pokój)	-	20	-
Razem	27	174	299

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

Specjaliści z Ośrodka Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej w Ślesinie w gminach powiatu konińskiego podczas swoich dyżurów przeprowadzili w roku 2014 500 konsultacji. Łącznie w latach 2010 – 2014 na terenach gmin powiatu konińskiego przeprowadzono 2.409 specjalistycznych konsultacji.

W ramach działalności Ośrodka **udzielane jest schronienie** dla osób, które znalazły się w sytuacji kryzysowej i nie mogą przebywać dalej w swoim rodzinnym środowisku ze względu na zagrożenie ich życia i zdrowia. W Ośrodku dostępnych jest 12 miejsc hostelowych. W sytuacji „przemocy gorącej”, bądź wystąpienia klęski żywiołowej przyjęcie do Hostelu następuje bez względu na porę dnia czy nocy.

Istotą funkcjonowania ośrodka jest wspólna praca z osobą doznającą przemocy (wyjście z sytuacji kryzysowej) z udziałem psychologa, prawnika, specjalisty pracy z rodziną. Celem nadrzędnym pobytu w Hostelu jest przerwanie czynnej przemocy i dążenie do usamodzielnienia się osób pokrzywdzonych, jednakże gdy zachodzi potrzeba osoby te również po opuszczeniu Hostelu korzystają z dalszego wsparcia pracowników i specjalistów Ośrodka Interwencji Kryzysowej.

W 2014 roku ze schronienia w Hostelu skorzystało 11 osób, w tym 5 małych dzieci. W latach 2010 – 2014 ze schronienia w Hostelu skorzystało 64 osób w tym 32 małych dzieci. Osoby przebywające w Hostelu były mieszkańcami gmin: Sompolno, Grodziec, Krzymów, Wilczyn, Ślesin, Rychwał, Kramsk, Skulsk, Kazimierz Biskupi, Golinie.

Kolejnym zadaniem poza udzielaniem specjalistycznego poradnictwa oraz schronienia osobom w sytuacji kryzysowej są **działania w celu przeciwdziałania przemocy**.

Działania te koncentrują się na udziale pracowników OPRiIK w pracach gminnych zespołów interdyscyplinarnych, których zadaniem jest integrowanie i koordynowanie działań specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Prowadzona jest także praca ze sprawcą przemocy. W roku 2014 Ośrodek Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej realizował program korekcyjno – edukacyjny dla sprawców przemocy. Program obejmował 60 godzin zajęć grupowych i 10 godzin zajęć indywidualnych. W spotkaniu uczestniczyło 7 mężczyzn. Były to osoby skierowane przez Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kleczewie (4 osoby), Gminny Zespół Interdyscyplinarny w Kazimierzu Biskupim (1 osoba), Miejsko-Gminny Zespół Interdyscyplinarny w Ślesinie (2 osoby). W dniu 22.11.2014 roku program ukończyło 5 mężczyzn, (3 - osoby z gminy Kleczew, 1 – osoba z gminy Kazimierz Biskupi, 1 - osoba z gminy Ślesin) 1 mężczyzna będzie uczestniczył w następnej edycji. Programu korekcyjno – edukacyjnego nie ukończył 1 mężczyzna. Po ukończeniu programu zgodnie z założeniami będzie prowadzony tzw. monitoring funkcjonowania u tych osób w rodzinie, którzy ukończyli program. Monitoring będzie prowadzony przez 3 lata.

2.8.4. Program operacyjny kapitał ludzki.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie od dnia 01.04.2008 roku przystąpiło do realizacji projektu systemowego „MOGĘ PRACOWAĆ – wsparcie dla osób zagrożonych wykluczeniem doświadczających szczególnych trudności na rynku pracy” współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego - Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Priorytet VII Promocja integracji społecznej, Działanie 7.1 Rozwój i upowszechnienie aktywnej integracji, Poddziałanie 7.1.2 Rozwój i upowszechnianie aktywnej integracji przez powiatowe centra pomocy rodzinie.

Projekt realizowany jest na podstawie Umowy ramowej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki zawartej pomiędzy Wojewódzkim Urzędem Pracy w Poznaniu a Powiatem Konińskim – Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie w dniu 04.09.2008 roku nr POKL.07.01.02-30-001/08-00 oraz aneksów na kolejne lata realizacji projektu. Projekt do realizacji przyjęty został na podstawie Uchwały nr 195/08 Zarządu Powiatu Konińskiego z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie zatwierdzenia i przystąpienia do realizacji projektu systemowego współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013 pod nazwą „MOGĘ PRACOWAĆ – wsparcie dla osób zagrożonych wykluczeniem doświadczających szczególnych trudności na rynku pracy” oraz udzielenia pełnomocnictwa Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie do realizacji projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013.

W/w projekt ma za zadanie niwelowanie barier, na jakie napotykają osoby ze szczególnymi trudnościami na rynku pracy, zagrożone wykluczeniem społecznym tak z powodów ekonomicznych, jak i możliwości pełnienia ról społecznych. Działania podjęte w projekcie skierowane są do osób, które doświadczają największych trudności na rynku pracy z powodu niepełnosprawności lub braku oparcia w rodzinie: osób niepełnosprawnych i pochodzących z rodzin zastępczych.

Celem głównym projektu jest zwiększenie możliwości dostępu do rynku pracy oraz integracja społeczna osób zagrożonych marginalizacją społeczną i zawodową. Tak sformułowany cel jest zgodny z Powiatowym Planem Rozwoju Lokalnego na lata 2007-2013, Strategią Zatrudnienia dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2007-2013 oraz

Strategią integracji i rozwiązywania problemów społecznych powiatu konińskiego na lata 2008-2013.

Cele szczegółowe:

1. Aktywna integracja i praca socjalna
2. Włączenie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym w działania na rzecz aktywizacji zawodowej
3. Poradnictwo i wsparcie mające na celu podniesienie kompetencji życiowych i umiejętności społecznych
4. Wspieranie aktywności, samodzielności oraz poprawa dostępu do rynku pracy

Działania skierowane do uczestników dostosowane były do ich indywidualnych potrzeb, ustalane przez pracowników socjalnych realizujących kontrakty socjalne i umowy.

Każdy z uczestników projektu objęty był co najmniej trzema instrumentami aktywnej integracji (aktywizacji zdrowotnej, zawodowej, społecznej i edukacyjnej w postaci wsparcia psychologa, doradcy zawodowego i prawnika w formie indywidualnych spotkań lub warsztatów szkoleniowych, udziału w kursach zawodowych, dla ON udział w turnusie rehabilitacyjnym) oraz szeregu zajęć kulturalno-sportowych, środowiskowy, integracyjnych.

Jednym z warunków otrzymania dofinansowania projektu był wkład własny, w ramach którego w latach 2008-2014 sfinansowano część kosztów nauki na poziomie wyższym, pomoc finansowa na kontynuację nauki, pokrycie kosztów utrzymania dzieci w pieczy zastępczej, turnus rehabilitacyjny i zasiłki celowe i okresowe dla klientów OPS z powiatu konińskiego)

W latach 2008-2014 w projekcie rozpoczęło udział 246 kobiet i 156 mężczyzn w tym:

- osoby niepełnosprawne – uczestnicy warsztatów terapii zajęciowej, domu pomocy społecznej i środowiskowych domów samopomocy z terenu powiatu konińskiego (109 kobiet i 103 mężczyzn),
- osoby z rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych, osoby sprawujące pieczę zastępczą i osoby bezrobotne korzystających ze wsparcia ośrodków pomocy społecznej z terenu powiatu konińskiego.

Łącznie w projekcie wzięły udział 424 osoby – mieszkańcy powiatu konińskiego.

W ramach projektu w roku 2008 utworzono Punkt informacyjny dla osób niepełnosprawnych, który umożliwia klientom - osobom niepełnosprawnym dostęp do sieci Internet, w rezultacie pozyskanie informacji o możliwościach pozyskania informacji m.in. o programach PFRON. Doradca ds. osób niepełnosprawnych przyjmuje klientów od poniedziałku do piątku w godzinach 7:30 – 15:30, udzielając informacji w zakresie:

- aktualnych programów PFRON na szczeblu powiatowym i wojewódzkim
- możliwości pobrania odpowiednich, obowiązujących wniosków oraz pomoc w ich wypełnieniu,
- ulg i uprawnień dla osób niepełnosprawnych,
- aktualnych ofert pracy dla osób niepełnosprawnych,
- możliwości wsparcia dla osób niepełnosprawnych w powiecie,

W roku 2011 rozpoczęto prowadzenie rejestru osób korzystających z w/w punktu, których liczba z roku na rok rośnie (2011-796 osób, 2012-1030 osób, 2013-2351 osób, 2014 - 2919 osób)

Projekt systemowy „MOGĘ PRACOWAĆ – wsparcie dla osób zagrożonych wykluczeniem doświadczających szczególnych trudności na rynku pracy” realizowany w latach 2008 – 2014 przez PCPR w Koninie w latach 2008 – 2014.

zadania	kwota poniesionych wydatków
praca socjalna	725.874,48
zasiłki i pomoc w naturze	311.273,64
aktywna integracja	1.632.724,48
zadania o charakterze środowiskowym	168.007,48
zarządzanie projektem	554.608,05
koszty pośrednie	279.497,53
łącznie	3.671.985,39
w tym wkład własny	385.558,47

Dane Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

2.9. ANALIZA SWOT

Bardzo użyteczną metodą przy określaniu priorytetów rozwojowych jest coraz powszechniej stosowana w pracach nad strategią analiza SWOT. Nazwa SWOT jest akronimem angielskich słów Strengths (mocne strony), Weaknesses (słabe strony), Opportunities (szanse w otoczeniu), Threats (zagrożenia w otoczeniu). Analiza SWOT jest efektywną metodą identyfikacji słabych i silnych stron organizacji oraz badania szans i zagrożeń, jakie stoją przed organizacją. Analizę tę można z powodzeniem zastosować do dowolnego przedsięwzięcia, włącznie z programowaniem strategicznym.

Wnikliwe opracowanie SWOT jest istotnym etapem procesu planowania strategicznego. Przy właściwym opracowaniu stanowi punkt wyjściowy dla określania celów strategicznych oraz projektów socjalnych.

Analiza SWOT została przygotowana w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie. Przedstawione poniżej czynniki obejmują:

- **siły** – wewnętrzne uwarunkowania o pozytywnym wpływie na sytuację społeczną,
- **słabości** – wewnętrzne uwarunkowania o negatywnym wpływie na sytuację społeczną,
- **szanse** – zewnętrzne uwarunkowania o pozytywnym wpływie na realizację celów,
- **zagrożenia** – zewnętrzne uwarunkowania o negatywnym wpływie na realizację celów.

Wynik prac obrazują prezentowane poniżej zestawienia. Dodać należy, że w analizie SWOT odniesiono się wyłącznie do kwestii społecznych.

Kwestia niepełnosprawności

Mocne strony

- aktywne funkcjonowanie różnorodnych organizacji pozarządowych w sferze niepełnosprawności,
- współpraca instytucji rządowych z pozarządowymi,
- przepływ informacji między podmiotami pomocowymi,
- wysoki poziom zaangażowania środowiska osób niepełnosprawnych w działalność samopomocową,
- rozpowszechnianie w środowisku pozytywnych wzorców postaw charytatywnych i filantropijnych.

Słabe strony

- niedostateczne rozpoznanie potrzeb osób niepełnosprawnych w kontekście środowiska lokalnego,
- niski poziom wiedzy wśród niepełnosprawnych o przysługujących prawach i uprawnieniach,
- niski poziom wykształcenia osób niepełnosprawnych,
- istnienie barier utrudniających udział osób niepełnosprawnych w życiu społecznym,
- nierównomierna i niewystarczająca oferta pomocy osobom niepełnosprawnym,
- niedostateczna baza rehabilitacyjna,
- niepełne rozpoznanie liczby osób niepełnosprawnych.

Szanse

- posiadanie znaczących środków finansowych przeznaczanych na pomoc dla osób niepełnosprawnych,
- duża liczba miejsc dla osób niepełnosprawnych w WTZ oraz ośrodkach wsparcia,
- wzrastająca społeczna akceptacja osób niepełnosprawnych w środowisku lokalnym,
- edukowanie o rozumieniu potrzeb osób niepełnosprawnych,
- współpraca sektora publicznego z sektorem pozarządowym w dziedzinie pomocy

osobom niepełnosprawnym,

- korzystanie w równym stopniu ze środków pozabudżetowych i pomocowych,
- upowszechnianie w mediach problematyki niepełnosprawności w celu kształtowania pozytywnych postaw,
- stabilna liczba miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych,
- likwidowanie barier architektonicznych w miejscu zamieszkania osób niepełnosprawnych oraz w budynkach użyteczności publicznej.

Zagrożenia

- niesprzyjająca pomocy osobom niepełnosprawnym sytuacja ekonomiczno-gospodarcza kraju,
- wzrastające zapotrzebowanie na placówki opieki stacjonarnej, usługi opiekuńcze i stacjonarne.
- pogorszenie kondycji finansowej gospodarstw domowych z osobami niepełnosprawnymi,
- starzenie się społeczeństwa i wzrost liczby osób niepełnosprawnych biologicznie

Kwestia pieczy zastępczej

Mocne strony

- praca zespołowa,
- szybki przepływ informacji pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w pracę z dzieckiem i rodziną,
- możliwość prowadzenia szkoleń dla kandydatów na rodziny zastępcze,
- posiadanie wykwalifikowanej kadry,

Słabe strony

- ograniczona ilość środków finansowych na realizację zadań z zakresu pieczy zastępczej,
- zagrożenie wypaleniem zawodowym,

Szanse

- otwartość na współpracę różnych podmiotów zajmujących się pracą z dzieckiem i rodziną,
- możliwość podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników w ramach szkoleń finansowanych ze środków UE,
- możliwość pozyskania dodatkowych środków finansowych z funduszy UE,

Zagrożenia

- negatywny obraz rodziny zastępczej pojawiający się w mediach,
- niska liczba zgłaszających się osób chętnych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej,
- częste zmiany prawa z zakresu pieczy zastępczej.

Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie

Mocne strony

- Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu przemocy, nakładająca nowe obowiązki na samorządy,
- Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
- Ośrodek Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej z hostelem dla ofiar przemocy,
- powoływanie lokalnych interdyscyplinarnych zespołów ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- realizacja programów korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc,
- zjawisko coraz bardziej nagłaśniane przez media – edukacja,
- natychmiastowe reagowanie na problem przemocy domowej, na sygnały mogące świadczyć o jej występowaniu,
- zgodność działań z obowiązującymi procedurami,
- wykwalifikowana kadra specjalistycznych placówek,
- wysoki poziom posiadanych kompetencji kadry bezpośrednio pracującej z osobami

dotkniętymi przemocą,

Słabe strony

- zjawisko przemocy silnie zakorzenione w obyczajowości oraz utrwalone i podtrzymywane przez stereotypy,
- brak umiejętności właściwego rozpoznania zjawiska przemocy,
- nieprawidłowa koordynacja działań przez służby i instytucje,
- brak lokalnego spójnego systemu współpracy i przepływu informacji między podmiotami działającymi na rzecz rodzin zagrożonych przemocą,
- brak dostępu do poradnictwa specjalistycznego,
- brak terapii rodzinnej,
- mała liczba organizacji pozarządowych zajmujących się wspieraniem ofiar przemocy, szczególnie działających na terenach wiejskich,

Szanse

- realizacja na poziomie powiatu oraz gmin spójnych systemów profilaktyki mających na celu przeciwdziałanie przemocy w rodzinie
- powszechne uznanie szkodliwości zjawiska przemocy w rodzinie (uwrażliwienie społeczne na występujące akty przemocy),
- rosnący wskaźnik zaufania do instytucji udzielającej pomocy osobom pokrzywdzonym,
- szkolenia dla kadr pomocy społecznej, wymiaru sprawiedliwości, policji, służby zdrowia, placówek oświatowych – z zakresu przeciwdziałania i reagowania na zjawisko przemocy,
- realizacja na poziomie powiatu i gmin spójnych programów działań profilaktycznych na rzecz przeciwdziałania przemocy; współpraca służb i instytucji w tym zakresie
- edukacja społeczna na temat zjawiska przemocy w rodzinie.

Zagrożenia

- nierównomierny układ sytuacji prawnej i socjalno – bytowej sprawców; często jest lepsza niż ofiar,

- zjawisko powodujące duże szkody społeczne, gdyż zaburza funkcjonowanie całych rodzin,
- wypalenie zawodowe kadry pomocy społecznej,
- niskie nakłady finansowe na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie,
- szereg schorzeń psychicznych świadków i ofiar doznanych wskutek przemocy trwający latami,
- lek osób doznających przemocy, że bez sprawcy sobie finansowo i życiowo nie poradzą,
- rozciągnięte w czasie działania od ujawnienia przemocy do trwałej zmiany w sytuacji ofiary,

Edukacja

Mocne strony

- dobrze wyposażona baza szkół ponadgimnazjalnych,
- wykwalifikowana kadra,
- elastyczna oferta edukacyjna,
- współpraca z rodzicami,
- wychodzenie naprzeciw potrzebom społecznym,
- oferta informacyjno – szkoleniowa kierowana do uczniów, rodziców, nauczycieli.

Słabe strony

- sztywność systemu zatrudnienia,
- niedostateczna liczba pomieszczeń do zajęć specjalistycznych,
- niedostępność części placówek do potrzeb uczniów niepełnosprawnych,
- wzrost zapotrzebowania na pomoc psychologiczno – pedagogiczną przy słabej bazie lokalowej.

Szanse

- elastyczność oferty szkół, dopasowanie oferty do potrzeb uczniów,
- współpraca pomiędzy placówkami,

- korzystanie z ofert instytucji wspomagających oświatę,
- współpraca z PUP w zakresie określania zapotrzebowania na kierunki kształcenia,
- promocja i poszerzenie oferty kierunków bezpłatnego kształcenia zawodowego,
- wzrost zapotrzebowania na usługi Powiatowej Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej.

Zagrożenia

- duża konkurencja ze strony szkół na terenie miasta Konina – odpływ uczniów,
- zmniejszająca się subwencja oświatowa przy wzroście kosztów,
- centralizacja systemu płacowego w oświacie,
- zmniejszająca się liczba uczniów – procesy demograficzne.

Rynek pracy

Mocne strony

- skuteczna realizacja programów na rzecz aktywizacji osób bezrobotnych przez Powiatowy Urząd Pracy w Koninie,
- zwiększenie ilości form aktywizacji,
- rosnąca aktywność mieszkańców w podejmowaniu własnej działalności gospodarczej,

Słabe strony

- wysoki poziom bezrobocia
- wysoki odsetek osób długotrwale pozostających bez pracy
- znaczący problem bezrobocia kobiet oraz osób młodych do 30 roku życia,
- niedostosowany do rynku pracy poziom kwalifikacji osób bezrobotnych i zagrożonych bezrobociem,
- sezonowość rynku pracy,
- brak miejsc pracy dla osób o wysokich kwalifikacjach,

Szanse

- możliwość absorpcji środków finansowych na aktywizację zawodową osób bezrobotnych w ramach środków unijnych,

- rozwijający się sektor usługowy z nowymi miejscami pracy,
- zwiększenie atrakcyjności i dostępności terenów inwestycyjnych
- poprawa sytuacji osób długotrwale bezrobotnych, młodzieży i kobiet dzięki aktywnym formom wspierania rynku pracy,
- korzystne położenie (bliskość dużych aglomeracji, położenie w komunikacyjnym centrum Polski, nad rzeką Wartą z portem Żeglugi śródlądowej, przy skrzyżowaniu autostrady A – 2 z drogą krajową nr 25, przy linii kolejowej wschód – zachód)
- atrakcyjne tereny inwestycyjne sąsiadujące z węzłami komunikacyjnymi (autostrada A2)
- znaczne obszary o walorach przyrodniczych i krajobrazowych mogących stworzyć bazę dla rozwijania rekreacji i turystyki i powstawania nowych miejsc pracy,
- Zabytki i obiekty kultu religijnego mogących stworzyć bazę dla rozwijania rekreacji i turystyki i powstawania nowych miejsc pracy,

Zagrożenia

- obecność przemysłu wymagającego restrukturyzacji skutkującej zwolnieniami dużych grup pracowniczych,
- mała ilość inwestycji tworzących nowe miejsca pracy,
- słabość kapitałowa małych i średnich przedsiębiorstw.
- starzenie się ludności i deprecjacja siły roboczej,
- odpływ wykształconej młodzieży, jednokierunkowa migracja do dużych ośrodków miejskich,
- brak korelacji edukacji z rynkiem pracy,
- niedoinwestowanie małych i średnich przedsiębiorstw,
- duże zróżnicowanie zamożności gmin,
- bardzo małe zainteresowanie potencjalnych inwestorów,
- szybki wzrost konkurencyjności sąsiednich regionów.
- niepewność polityki gospodarczej państwa oraz częsta zmiana przepisów prawa

Mocne strony

- dobra współpraca powiatu konińskiego z instytucjami oraz organizacjami pozarządowymi działającymi w sferze dot. zdrowia mieszkańców powiatu,
- rozpowszechnianie w środowisku pozytywnych i prozdrowotnych postaw,

Słabe strony

- Brak stabilizacji gospodarczej i społecznej znacznej części mieszkańców powiatu
- Zwolnienia grupowe w dużych zakładach sektora paliwowo-energetycznego
- Obojętność społeczeństwa na problemy społeczne

Szanse

- Coraz większe znaczenie roli sportu w życiu dzieci, młodzieży i dorosłych
- Propagowanie idei zdrowego stylu życia
- Upowszechnianie problematyki uzależnień i ich skutków w celu kształtowania postaw prozdrowotnych

Zagrożenia

- Emigracja zarobkowa
- Choroby cywilizacyjne
- Starzenie się społeczeństwa powiatu konińskiego

2.10. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH

Zasobami umożliwiającymi rozwiązywanie problemów społecznych określamy instytucje znajdujące się na terenie powiatu lub obejmujące swym zasięgiem działania jej mieszkańców, które funkcjonują w obszarze polityki społecznej i rozwiązują dane problemy. Są to zarówno jednostki samorządowe, jak i niepubliczne, na przykład organizacje pozarządowe.

2.10.1. INSTYTUCJE OFERUJĄCE POMOC I WSPARCIE

Na terenie powiatu konińskiego funkcjonuje szereg jednostek o zasięgu lokalnym i ponadlokalnym, prowadzonych przez samorządy oraz podmioty niepubliczne. Wśród nich należy wymienić: Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie i działające w ramach PCPR: Ośrodek Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej w Ślesinie, Powiatowy Zespół Orzekania o Niepełnosprawności, Powiatowy Urząd Pracy, a także Ośrodki Pomocy Społecznej w gminach miejsko-wiejskich – Golina, Kleczew, Rychwał, Sompolno, Ślesin; w gminach wiejskich – Grodziec, Kazimierz Biskupi, Kramsk, Krzymów, Rzgów, Skulsk, Stare Miasto, Wierzbinek, Wilczyn. Na terenie powiatu funkcjonuje również: 15 rodzin zastępczych zawodowych, dom pomocy społecznej, trzy środowiskowe domy samopomocy, pięć warsztatów terapii zajęciowej, specjalny ośrodek szkolno – wychowawczy, powiatowa poradnia psychologiczno-pedagogiczna, organizacje pozarządowe.

Instytucje oferujące pomoc i wsparcie mieszkańcom powiatu przedstawiamy w formie kart zasobów.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie

62-510 Konin, Aleje 1-go Maja 9.

1. **PODMIOT PROWADZACY:**

Powiat koniński.

2. **CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):**

Realizacja zadań z zakresu pomocy społecznej, pieczy zastępczej, rehabilitacji społecznej, zawodowej osób niepełnosprawnych, przeciwdziałania przemocy.

3. **DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):**

PCPR realizuje następujące formy pomocy:

- pomoc dla rodzin zastępczych,
- pomoc dla pełnoletnich wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych,
- pomoc dla osób niepełnosprawnych, w tym dofinansowanie turnusów rehabilitacyjnych, zaopatrywanie osób niepełnosprawnych w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze, sprzęt rehabilitacyjny,
- usuwanie barier architektonicznych, komunikacyjnych i technicznych,
- rehabilitacja zawodowa osób niepełnosprawnych,
- poradnictwo rodzinne i interwencja kryzysowa,
- szkolenia dla kadry pomocy społecznej oraz rodzin zastępczych,
- orzekanie o niepełnosprawności dzieci i ustalanie stopnia niepełnosprawności dla dorosłych.

Ośrodek Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej w Ślesinie

62-561 Ślesin, ul. Kościelna 46.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

- udzielanie bezpłatnych porad prawnych, psychologicznych, socjalnych,
- prowadzenie poradnictwa rodzinnego,
- udzielanie krótkoterminowego wsparcia dla osób w kryzysie,
- udzielenie wsparcia osobom niepełnosprawnym i ich rodzinom,
- prowadzenie poradnictwa w zakresie niepełnosprawności,
- udzielanie schronienia w hotelu,
- prowadzenie interwencji w terenie,
- udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach obywateli.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki skierowana jest do mieszkańców powiatu konińskiego, które nagle znalazły się w sytuacji kryzysowej, doświadczających przemocy, przeżywających konflikty rodzinne, małżeńskie, które przeżyły katastrofę, gwałt, wypadek, straciły kontrolę nad swoim życiem.

Powiatowy Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Koninie

62-510 Konin, ul. Hurtowa 1.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

- Wydawanie orzeczeń o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności,
- Ustalanie stopnia niepełnosprawności i wskazań dla celów korzystania z ulg i uprawnień na podstawie odrębnych przepisów.
- Wydawanie legitymacji osoby niepełnosprawnej.
- Wydawanie kart parkingowych
- Udzielanie informacji i poradnictwa dot. uprawnień przysługujących osobom niepełnosprawnym.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki skierowana jest do mieszkańców powiatu konińskiego oraz tureckiego.

Rodziny zastępcze zawodowe:

*** Krystyna, Leszek Gralakowie**

62-619 Sadlno, Kryszkowice 58

*** Grażyna, Marek Kamińscy**

62-619 Sadlno, Krzymowo 9A

*** Magdalena, Piotr Łopacińscy**

62-561 Ślesin, Biskupie 12/8

*** Emilia, Błażej Michalakowie**

62-619 Sadlno, Chlebowo 5

*** Anna, Marcin Pacanowscy**

62-590 Golina, Głodowo 8

*** Jadwiga, Mirosław Sobczakowie**

62-513 Krzymów, Nowy Krzymów 14A

*** Elżbieta, Józef Urbaniakowie**

62-571 Stare Miasto, ul. Porzeczkowa 10

*** Barbara, Jacek Walczakowie**

62-619 Sadlno, Kryszkowice 21

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

Zapewnienie dzieciom umieszczonym w rodzinie zastępczej na podstawie postanowienia sądu opieki i wychowania. Dbanie o rozwój emocjonalny dziecka, postępy w nauce, wspieranie rodzin biologicznych.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta skierowana jest do dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej na podstawie postanowienia sądu.

Rodziny zastępcze zawodowe pełniące funkcję pogotowia rodzinnego:

- **Joanna, Maciej Dąbrowscy**
62-580 Grodziec, ul. Wrzosowa 1.
- **Elżbieta, Zygmunt Jarka**
62-561 Ślesin, ul. 20 Stycznia 3.
- **Magdalena, Dariusz Leonczuk**
62-513 Krzymów, Brzeźno, ul. Wiosenna 10.
- **Zofia, Józef Walkowscy**
62-590 Golina, Brzeźniak 1A.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

Pomoc rodzinie i dzieciom z problemami, zapewnienie opieki, dbanie o rozwój emocjonalny dziecka, wspieranie rodziny naturalnej.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta skierowana jest do dzieci zabezpieczonych na podstawie postanowienia sądu oraz rodzin.

Rodzina zastępcza zawodowa specjalistyczna:

Katarzyna, Tomasz Jakubowscy

62-590 Golina, Brzeźniak 52A.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

Zapewnienie dzieciom umieszczonym w rodzinie zastępczej na podstawie postanowienia sądu opieki i wychowania. Dbanie o rozwój emocjonalny dziecka, postępy w nauce, wspieranie rodzin biologicznych, specjalne potrzeby dzieci z niepełnosprawnością.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta skierowana jest do dzieci z niepełnosprawnością, umieszczonych w rodzinie zastępczej na podstawie postanowienia sądu.

Dom Pomocy Społecznej w Ślesinie

62-561 Ślesin, ul. Kościelna 46,

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiat Koniński.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

DPS świadczy usługi bytowe, opiekuńcze, wspomagające i edukacyjne w zakresie i formach wynikających z indywidualnych potrzeb mieszkańców.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki jest skierowana do 100 osób, niepełnosprawnych intelektualnie.

Środowiskowy Dom Samopomocy w Ślesinie

62-561 Ślesin, ul. Kościelna 46.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiat Koniński.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

psychiatryczna opieka zdrowotna oraz rehabilitacja społeczna w formie terapii zajęciowej (zajęcia plastyczne, gospodarstwa domowego, biblioterapia, muzykoterapia, ergoterapia, zajęcia komputerowe, sportowe, rekreacyjne).

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki jest skierowana do 35 osób chorych psychicznie.

Środowiskowy Dom Samopomocy w Głębockim

62-561 Ślesin, Głębockie 26A.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Stowarzyszenie na rzecz Osób Niepełnosprawnych „Radość”.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

ŚDS oferuje rehabilitację społeczną i ruchową, edukację i opiekę, wsparcie psychiczne rodzin, poradnictwo, imprezy kulturalne.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki skierowana jest do 30 osób w wieku od 16 do 48 lat (osób niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu umiarkowanym i znacznym oraz z ograniczoną sprawnością fizyczną). Ponadto prowadzona jest grupa wsparcia dla 20 dzieci w wieku 3-16 lat (niepełnosprawnych z rodzin dysfunkcyjnych).

Środowiskowy Dom Samopomocy im. Doktora Piotra Janaszka w Koninie

62-504 Konin, ul. Zagórska 3a.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Fundacja „Mielnica”

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

- terapie zajęciowe w 5 pracowniach,
- terapie indywidualne i grupowe z zakresu socjoterapii, logopedii, muzykoterapii, psychoterapii i fizjoterapii,
- poradnictwo psychologiczne i pedagogiczne,
- indywidualne zajęcia rozwoju aktywności,
- kółko teatralne,
- zajęcia kulturalne i rekreacyjne oraz turystyczno-krajoznawcze,
- motywowanie do uprawiania sportu,
- uczestnictwo w imprezach okolicznościowych.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki jest skierowana do 35 osób z upośledzeniem umysłowym.

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Ignacewie

62-561 Ślesin, Ignacewo 19.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Oddział Terenowy w Koninie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

- rehabilitacja społeczna,
- rehabilitacja zawodowa,
- rehabilitacja fizyczna.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta skierowana jest do 25 osób z orzeczoną stopniem niepełnosprawności, wskazaniem do terapii w WTZ, powyżej 16 roku życia.

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Mielnicy Dużej

62-560 Skulsk, Mielnica Duża 33a.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Fundacja Mielnica.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

Rehabilitacja zawodowa, ruchowa, lecznicza, psychologiczna i społeczna osób niepełnosprawnych.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta skierowana jest do 30 osób z orzeczoną stopniem niepełnosprawności.

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Nieborzynie

62-541 Budziszław Kościelny, Nieborzyn 40A.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Oddział Terenowy w Koninie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

- rehabilitacja zawodowa, ruchowa i społeczna,
- rozwijanie zaradności osobistej i samodzielności,
- pomoc psychologiczna,
- terapie zajęciowe.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta skierowana jest do osób niepełnosprawnych intelektualnie i ruchowo, łącznie 30 osób.

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Paprotni

62-513 Krzymów, ul. Wrzosowa 10.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Gmina Krzymów.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

Usługi w zakresie rehabilitacji zawodowej, społecznej, medycznej i ruchowej.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta przeznaczona jest do 35 osób niepełnosprawnych ze znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności i wskazaniem do uczestnictwa w WTZ.

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Wilczynie

62-550 Wilczyn, Wilczogóra 155.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób Upośledzonych Umysłowo, Koło w Wilczynie.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

Kompleksowa rehabilitacja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych i terapia zajęciowa, a także poradnictwo i wsparcie rodzin osób niepełnosprawnych.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki skierowana jest do osób niepełnosprawnych i z upośledzeniem umysłowym oraz ich rodzin. W Warsztatach Terapii Zajęciowej uczestniczy 35 osób.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Golinie

62-590 Golina, ul. Kolejowa 25.

1. PODMIOT PROWADZĄCY:

Urząd Miejski w Golinie.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 17 pracowników, w tym kierownika, 5 pracowników socjalnych oraz 5 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kleczewie

62-540 Kleczew, ul. Strażacka 1.

1. PODMIOT PROWADZĄCY:

Urząd Gminy i Miasta w Kleczewie.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 23 pracowników, w tym kierownika, 4 pracowników socjalnych oraz 11 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rychwale

62-570 Rychwał, Plac Wolności 21.

1. PODMIOT PROWADZĄCY:

Urząd Gminy i Miasta w Rychwale.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 9 pracowników, w tym kierownika, 3 pracowników socjalnych oraz 2 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sompolnie

62-610 Sompolno, ul. Gimnazjalna 9.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Miasta w Sompolnie.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 42 pracowników, w tym kierownika 5 pracowników socjalnych, 4 aspirantów pracy socjalnej, 26 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Ślesinie

62-561 Ślesin, ul. Kleczewska 15.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Miasta i Gminy w Ślesinie.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 25 pracowników, w tym: kierownika, 7 pracowników socjalnych, 7 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze, 3 pracowników wykonujących specjalistyczne usługi opiekuńcze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Grodźcu

62-580 Grodziec, ul. Główna 17.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Gminy w Grodźcu.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 6 pracowników, w tym kierownika, 3 pracowników socjalnych oraz 2 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kazimierzu Biskupim

62-530 Kazimierz Biskupi, Plac Wolności 1.

1. PODMIOT PROWADZĄCY:

Urząd Gminy w Kazimierzu Biskupim.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 14 pracowników, w tym kierownika, 4 pracowników socjalnych oraz 8 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kramsku

62-511 Kramsk, ul. Kurpińskiego 6.

1. PODMIOT PROWADZĄCY:

Urząd Gminy w Kramsku.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 10 pracowników, w tym: dyrektora, 6 pracowników socjalnych.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krzymowie

62-513 Krzymów, ul. Kościelna 2.

1. PODMIOT PROWADZĄCY:

Urząd Gminy w Krzymowie.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 11 pracowników, w tym: kierownika 4 pracowników socjalnych, 3 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze, 1 pracownika wykonującego specjalistyczne usługi opiekuńcze.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Rzgowie

62-586 Rzgów, ul. Konińska 8.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Gminy w Rzgowie.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 6 pracowników, w tym kierownika oraz 5 pracowników socjalnych.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Skulsku

62-560 Skulsk, ul. Sikorskiego 6.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Gminy w Skulsku.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 7 pracowników, w tym kierownika, 3 pracowników socjalnych oraz 3 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Starym Mieście

62-571 Stare Miasto, ul. Główna 16.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Gminy w Starym Mieście.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 26 pracowników, w tym kierownika, 7 pracowników socjalnych oraz 14 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wierzbinku

62-619 Sadlno, Wierzbinek 40A.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Gminy w Wierzbinku.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 12 pracowników, w tym kierownika, 4 pracowników socjalnych, 4 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wilczynie

62-550 Wilczyn, ul. Strzełińska 12d.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Urząd Gminy w Wilczynie.

2. KAPITAŁ LUDZKI:

Ośrodek zatrudnia 19 pracowników, w tym kierownika, 3 pracowników socjalnych, 7 pracowników wykonujących usługi opiekuńcze oraz 1 pracownika wykonującego specjalistyczne usługi opiekuńcze.

Powiatowa Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Ślesinie

62-561 Ślesin, ul. Żwirki i Wigury 55.

1. PODMIOT PROWADZĄCY:

Powiat koniński.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

diagnozę psychologiczną, pedagogiczną, logopedyczną, po której wydaje się opinię lub orzeczenie określające dalszą drogę pomocy dla dziecka, terapię zaburzeń emocjonalnych dla dzieci, zachowań dysfunkcyjnych, wspomaganie wszechstronnego rozwoju dzieci i młodzieży, efektywności uczenia się, rozwijanie umiejętności z zakresu komunikacji społecznej, wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji rodziny, pomoc uczniom w wyborze kierunków kształcenia, zawodu i planowaniu kariery zawodowej.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki jest skierowana do dzieci i młodzieży szkolnej i ich rodziców z terenu gmin Ślesin, Skulsk, Sompolno, Wierzbinek, Kleczew, Wilczyn.

Powiatowa Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Ślesinie – Filia w Koninie

62-510 Konin, ul. Poznańska 74.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiat koniński.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

diagnozę psychologiczną, pedagogiczną, logopedyczną, po której wydaje się opinię lub orzeczenie określające dalszą drogę pomocy dla dziecka, terapię zaburzeń emocjonalnych dla dzieci, zachowań dysfunkcyjnych, wspomaganie wszechstronnego rozwoju dzieci i młodzieży, efektywności uczenia się, rozwijanie umiejętności z zakresu komunikacji społecznej, wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji rodziny, pomoc uczniom w wyborze kierunków kształcenia, zawodu i planowaniu kariery zawodowej.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki jest skierowana do dzieci i młodzieży szkolnej i ich rodziców z terenu gmin Golina, Grodziec, Kazimierz Biskupi, Kramsk, Krzymów, Rychwał, Rzgów i Stare Miasto.

Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Rychwale im. Piotra Janaszka

62-570 Rychwał, ul. Konińska 46.

1. PODMIOT PROWADZACY:

Powiat koniński.

2. CO OFERUJE (ZAKRES USŁUG):

Zajęcia dydaktyczne, opiekuńczo-wychowawcze, rewalidacyjne, rewalidacyjno-wychowawcze, logopedyczne.

3. DO KOGO SKIEROWANA JEST OFERTA JEDNOSTKI (KATEGORIE I ILOŚĆ KLIENTÓW):

Oferta jednostki jest skierowana do niepełnosprawnych intelektualnie i ze sprzężoną niepełnosprawnością wychowanków.

2.10.2. ORGANIZACJE POZARZĄDOWE

Rada Powiatu Konińskiego co roku uchwała Program współpracy Powiatu Konińskiego z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego. W Programie na rok 2015 we wstępie podkreśla się, że priorytetem Powiatu Konińskiego jest jak najlepsze zaspokojenie zbiorowych potrzeb wspólnoty, która tworzą jego mieszkańcy. Aktywna współpraca z organizacjami pozarządowymi pozwala na wykorzystanie potencjału, jakim dysponują organizacje, często bardzo silnie związane ze środowiskiem lokalnym i doskonale znające jego potrzeby. Istotnym wymiarem owej współpracy jest umacnianie społecznej świadomości, poczucia odpowiedzialności za siebie i swoje otoczenie, budowanie społeczeństwa obywatelskiego poprzez aktywizację społeczności lokalnej.

Celem głównym Programu jest określenie czytelnych zasad współpracy samorządu powiatowego z organizacjami pozarządowymi oraz tworzenie warunków do zwiększania i rozwijania ich aktywności społecznej, natomiast w celach szczegółowych wymienia się między innymi: budowanie i rozwijanie partnerstwa, zapewnienie organizacjom szansy realizacji zadań publicznych z zapewnieniem środków na ich realizację. Program określa zasady współpracy, która powinna być „pomocnicza, partnerska, zachowująca suwerenność stron, efektywna, konkurencyjnie uczciwa oraz jawna”. W 2015 roku przyjęto priorytetowe obszary m.in.:

1. Wsparcie osób niepełnosprawnych i starszych.
2. Pomoc społeczna, wspieranie rodziny i rozwoju pieczy zastępczej.
3. Ochrona i promocja zdrowia.
4. Upowszechnianie i wspieranie sportu i kultury fizycznej.
5. Integracja i reintegracja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogiczno-logopedycznej.
6. Turystyka.
7. Bezpieczeństwo i porządek publiczny.
8. Działania ekologiczne, ochrona zwierząt i dziedzictwa przyrodniczego.
9. Nauka, edukacja, oświata i wychowanie.
10. Kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego.
11. Upowszechnianie i ochrona praw konsumentów –edukacja konsumencka

Na realizację zadań publicznych objętym Programem Współpracy przeznaczono w bieżącym roku 1 039 680 złotych.

W powiecie konińskim działają 82 stowarzyszenia oraz 133 jednostki ochotniczej straży pożarnej zajmujące się głównie ochroną i profilaktyką przeciwpożarową. Organizują życie kulturalne, sportowe, integrują i aktywizują lokalną społeczność, a także wspierają samorządy lokalne w realizacji zadań publicznych. Z każdym rokiem mają coraz większy wpływ na rozwój własnych miejscowości oraz na politykę społeczną, gospodarczą, oświatową i kulturalną gmin i powiatu.

Samorząd powiatu IV kadencji rozszerzył współpracę z organizacjami pozarządowymi o kolejne obszary życia społecznego. Poza zadaniami z zakresu pomocy społecznej, od 2011 roku organizacjom powierzane są w trybie otwartego konkursu ofert, także i te służące promocji zdrowia, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, bezpieczeństwu publicznemu, ochronie dóbr kultury i tradycji, rozwojowi turystyki i krajoznawstwa, a także wspieraniu i upowszechnianiu kultury fizycznej, ekologii, ochrony zwierząt i dziedzictwa przyrodniczego.

W latach 2011 – 2014 samorząd udzielił organizacjom pozarządowym ponad 4 mln 300 tys. zł. dotacji. Łączna wartość 150 projektów zrealizowanych poprzez współpracę powiatu i organizacji działających na rzecz społeczności wyniosła 5 mln 400 tys. zł.

Powiat współpracował ze 100 organizacjami pozarządowymi, z którymi zawarł blisko 150 umów na realizację zadań aktywizujących tysiące mieszkańców powiatu. Finansowe wsparcie trzeciego sektora odbywało się poprzez wspieranie realizacji zadań publicznych, po przeprowadzeniu otwartych konkursów ofert lub w trybie pozakonkursowym. Każdego roku na różne obszary działalności, której beneficjentami była społeczność powiatu, wsparcie otrzymywało ok. 40 organizacji.

Dzięki sprawnym działaniom i kompetentnej realizacji zadań przez organizacje pozarządowe udało się zrealizować wspólnie kilkadziesiąt przedsięwzięć, m.in.: Plenery Malarskie w Ślesinie, Powiatowe Dni Rodziny, Rychwalskie Impresje Muzyczne, a także projekty edukacyjne: „Powiat Koniński - kuźnią talentów dziecięcych”, „Zielony Hufiec nasza mała ekologia”, „Nasza Mała Ojczyzna w obrazkach”.

Do najbardziej efektywnych należy zaliczyć współpracę na płaszczyźnie pomocy społecznej. Warto tu wspomnieć o dotacji w kwocie 157 tys. zł przekazanej przez samorząd w 2012 r na prowadzenie 12 świetlic środowiskowych i ognisk wychowawczych na terenie powiatu, czy też wsparciu finansowym Środowiskowych Domów Samopomocy w Ślesinie i Głębockiem wynoszącym blisko 800 tysięcy rocznie.

Na uwagę zasługują też projekty zrealizowane w partnerstwie z organizacjami pozarządowymi, a współfinansowane przez powiat w ramach „Kalendarza Imprez”. Ten rodzaj współpracy zaowocował przeprowadzeniem 40 akcji służących profilaktyce i promocji zdrowia, a także zorganizowaniem ok. 150 imprez turystycznych i sportowo-rekreacyjnych oraz 120 wydarzeń promujących kulturę i sztukę.

Dzięki udziałowi powiatu w projekcie „Doskonalenie zarządzania usługami publicznymi i rozwojem w jednostkach samorządu terytorialnego, przeprowadzono badania ankietowe organizacji pozarządowych. Wyniki badania uporządkowały i usystematyzowały wiedzę o organizacjach, nad którymi nadzór sprawuje starosta koniński oraz posłużyły opracowaniu mapy aktywności NGO współpracujących z powiatem konińskim. Potwierdziły też, że 94% organizacji pozarządowych z naszego terenu ściśle współpracuje z administracją publiczną, co ma przełożenie na realizowanie przez nie zadań zleczanych w ramach otwartych konkursów ofert.

Lista organizacji pozarządowych współpracujących z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie

Lp.	Nazwa i adres	Charakterystyka działania	Kategorie klienta
1.	Towarzystwo Inicjatyw Obywatelskich, ul. PCK 15, 62-500 Konin	Wielostronna działalność opiekuńczo-wychowawcza, terapeutyczna i resocjalizacyjna	Dorośli, dzieci, młodzież – zagrożeni wykluczeniem
2.	Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, ul. Noskowskiego 1 62-510 Konin	Wielostronna działalność opiekuńczo-wychowawcza, terapeutyczna i resocjalizacyjna Prowadzenie procedur przysposabiania	Osoby starające się o przysposobienie dziecka, dzieci i młodzież
3.	Fundacja im. Doktora Piotra Janaszka „Podaj dalej”, ul. 11 Listopada 7a, 62-510 Konin	Poprawa jakości życia osób niepełnosprawnych, chorych, starszych, zagrożonych patologiami społecznymi, ubogich, z domów dziecka i innych potrzebujących pomocy oraz zwiększenie perspektyw ich rozwoju fizycznego, psychicznego i zawodowego, a także wielostronna działalność terapeutyczna, integracyjna i opiekuńczo-wychowawcza	Osoby niepełnosprawne, osoby uzależnione
4.	Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, ul. Szpitalna 43, 62-500 Konin	Wielostronna działalność na rzecz osób niepełnosprawnych oraz ich rodzin	Osoby niepełnosprawne i ich rodziny

5.	Fundacja „Mielnica”, ul. Szpitalna 43, 62-500 Konin	Wielostronna działalność na rzecz propagowania idei rehabilitacji dzieci i młodzieży, promocja i realizacja kompleksowej rehabilitacji. Wielostronna działalność terapeutyczna, m.in. prowadzenie ŚDS, WTZ, Klubu Środowiskowego	Osoby niepełnosprawne
6.	Stowarzyszenie na rzecz Osób Niepełnosprawnych „Radość”, Głębokie, 62-561 Ślesin	Wielostronna działalność terapeutyczna i opiekuńczo-wychowawcza	Osoby niepełnosprawne
7.	Polskie Towarzystwo Stwardnienia Rozsianego, ul. Szeligowskiego 1, 62-510 Konin	Zrzeszanie osób ze stwardnieniem rozsianym, wyzwalanie inicjatywy u chorych w kierunku leczenia i rehabilitacji, likwidacja barier psychologiczno-społecznych, działalność na rzecz poprawy sytuacji prawnej, ekonomicznej i zdrowotnej osób chorych na stwardnienie rozsiane	Osoby ze stwardnieniem rozsianym i ich rodziny
8.	Koniński Klub „Amazonki”, ul. Przemysłowa 41/84, 62-510 Konin	Rehabilitacja psychofizyczna, działalność oświatowa i kulturalna, profilaktyka raka piersi, sekcja opiekunek - wolontariat	Kobiety po mastektomii
9.	Polskie Stowarzyszenie Diabetyków, Zarząd Rejonowy w Koninie, ul. Okólna 41/84, 62-510 Konin	Działalność na rzecz poprawy sytuacji prawnej, ekonomicznej i zdrowotnej osób chorych na cukrzycę	Osoby chore na cukrzycę oraz ich rodziny
10.	Polski Związek Niewidomych, Zarząd Koła w Koninie, ul. Szarych Szeregów 4, 62-510 Konin	Społeczna integracja, rehabilitacja, ochrona interesów zawodowych, ekonomicznych i społecznych oraz przeciwdziałanie dyskryminacji osób niewidomych i niedowidzących	Osoby niewidome i słabowidzące
11.	Wielkopolski Oddział Polskiego Towarzystwa Społeczno-Sportowego „Sprawni Razem”, Oddział Terenowy – Konin, ul. Kaliska 19, 62-510 Konin	Upowszechnianie kultury fizycznej i sportu oraz polepszanie stanu zdrowia dzieci i młodzieży upośledzonej umysłowo w stopniu lekkim oraz propagowanie różnych form rehabilitacji	Osoby upośledzone umysłowo w stopniu lekkim i ich rodziny
12.	Fundacja na rzecz Rozwoju Dzieci i Młodzieży „Otwarcie”, ul. Mickiewicza 24,	Działania na rzecz osób niepełnosprawnych, w tym z upośledzeniem umysłowym, niesienie pomocy dzieciom i osobom szczególnie uzdolnionym znajdującym się w trudnej	Podmioty prowadzące działalność edukacyjną, opiekuńczo-wychowawczą wśród dzieci i młodzieży,

	62-500 Konin	sytuacji materialnej oraz osobom niepełnosprawnym	dzieci z rodzin najuboższych i Domów Dziecka
--	--------------	--	--

3. CZĘŚĆ PROGRAMOWA

W tej części strategii przedstawiono najistotniejsze założenia polityki społecznej powiatu na najbliższe lata. Zostały one ujęte w formie misji, celów strategicznych, celów operacyjnych i kierunków działań.

3.1. MISJA

**POWIAT KONIŃSKI WSPIERA RODZINĘ,
AKTYWNI PRZECIWDZIAŁA MARGINALIZACJI
SPOŁECZNEJ ORAZ DĄŻY DO AKTYWIZACJI
MIESZKAŃCÓW ZGODNIE Z ZASADAMI
DOBRA WSPÓLNEGO I POMOCNICZOŚCI**

ZWIĄZEK MISJI Z CELAMI STRATEGICZNYMI

***POWIAT KONIŃSKI WSPIERA RODZINĘ,
AKTYWNIIE PRZECIWDZIAŁA MARGINALIZACJI SPOŁECZNEJ
ORAZ DĄŻY DO AKTYWIZACJI MIESZKAŃCÓW ZGODNIE
Z ZASADAMI DOBRA WSPÓLNEGO I POMOCNICZOŚCI
POPRRZEZ:***

*Zintegrowany system wsparcia dla osób i rodzin zagrożonych
wykluczeniem społecznym, stwarzający warunki do ich
samodzielności, aktywizacji oraz integracji społecznej i zawodowej*

Przeciwdziałanie bezrobociu.

*Aktywizacja organizacji, instytucji i mieszkańców powiatu
w działaniach na rzecz zdrowego trybu życia.*

Nowoczesny i efektywny system edukacji.

3.2. CELE STRATEGICZNE, OPERACYJNE, KIERUNKI DZIAŁAŃ ORAZ WSKAŹNIKI

Formułując cele strategiczne oparto się o diagnozę problemów społecznych oraz misję strategii tj.: **Powiat Koniński wspiera rodzinę, aktywnie przeciwdziała marginalizacji społecznej oraz dąży do aktywizacji mieszkańców zgodnie z zasadami dobra wspólnego i pomocniczości.**

W oparciu o przeprowadzoną diagnozę wyznaczono następujące cele strategiczne :

- I. Zintegrowany system wsparcia dla osób i rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym, stwarzający warunki do ich samodzielności, aktywizacji oraz integracji społecznej i zawodowej.
- II. Przeciwdziałanie bezrobociu.
- III. Aktywizacja organizacji, instytucji i mieszkańców powiatu w działaniu na rzecz zdrowego stylu życia.
- IV. Nowoczesny i efektywny system kształcenia.

Wskazują one zasadnicze pola działań w zakresie polityki społecznej, na których powinna się koncentrować aktywność powiatu konińskiego. Każdy z tych obszarów konkretyzuje przyjęte w ich ramach cele operacyjne i szczegółowe. Te z kolei przekładają się na poszczególne kierunki działań.

CEL STRATEGICZNY I

Zintegrowany system wsparcia dla osób i rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym, stwarzający warunki do ich samodzielności, aktywizacji oraz integracji społecznej i zawodowej.

CELE OPERACYJNE, CELE SZCZEGÓŁOWE	OPIS PROWADZONYCH DZIAŁAŃ	WSKAŹNIKI
CEL OPERACYJNY I	Rozwijanie skutecznego systemu rodzinnej pieczy zastępczej z ukierunkowaniem na zapewnienie niezbywalnego prawa dzieci do dorastania w swoich naturalnych rodzinach.	
<i>Cel szczegółowy I.1</i>	<i>Realizowanie kompleksowego systemu rodzinnej pieczy zastępczej w oparciu o standardy.</i>	
	Opracowanie i wdrażanie projektów dotyczących rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej w powiecie konińskim.	Liczba projektów dot. rodzinnej pieczy zastępczej.
	Promowanie w środowisku lokalnym rodzinnych form pieczy zastępczej.	Liczba: wystąpień w mediach, publikacji, konferencji, itp., dot. rodzinnej pieczy zastępczej.
	Tworzenie i rozwój form rodzinnej pieczy zastępczej w oparciu o standardy pieczy zastępczej.	Liczba rodzin zastępczych (spokrewnionych, niezawodowych, zawodowych), rodzinnych domów dziecka, rodzin pomocowych.
	Współpraca ze środowiskiem lokalnym, w tym w szczególności: z ośrodkami pomocy społecznej, instytucjami oświatowymi, podmiotami leczącymi, sądami, kościołem, związkami wyznaniowymi oraz organizacjami społecznymi w celu	Liczba posiedzeń Zespołów Wsparcia Dziecka i Rodziny dla Powiatu Konińskiego.

	planowego rozwiązania sytuacji dziecka umieszczonego w rodzinnej pieczy zastępczej.	
	Praca socjalna z rodzicami naturalnymi dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej w celu reintegracji rodziny.	Liczba kontaktów pracowników Zespołu ds. Pieczy Zastępczej z rodzicami biologicznymi dzieci przebywających w pieczy. Liczba dzieci wracających do rodziców biologicznych.
	Partycypowanie rodziców biologicznych w ponoszeniu kosztów utrzymania dzieci w formach pieczy zastępczej poprzez dochodzenie realizowania obowiązku alimentacyjnego i ponoszenia odpłatności za pobyt dziecka w pieczy zastępczej.	Liczba rodziców dzieci przebywających w pieczy zastępczej zgłoszonych do postępowania alimentacyjnego. Liczba rodziców świadczących dobrowolne alimenty na dzieci przebywające w pieczy zastępczej. Liczba wydanych decyzji administracyjnych dot. odpłatności rodziców za pobyt dziecka w pieczy zastępczej.
	Realizowanie finansowych świadczeń ustawowych związanych z realizacją pieczy zastępczej.	Liczba osób objętych świadczeniami związanymi z pełnieniem funkcji rodziny zastępczej. Kwota udzielonych świadczeń wynikających z realizacją pieczy zastępczej.
<i>Cel szczegółowy I.2</i>	<i>Zapewnienie profesjonalnego wsparcia rodzinnym formom pieczy zastępczej.</i>	

	Zapewnienie rodzinnym formom pieczy zastępczej szkoleń podnoszących ich kompetencje opiekuńczo – wychowawcze.	Liczba rodzin objętych szkoleniami. Liczba szkoleń dla rodzin zastępczych.
	Organizowanie grup wsparcia dla osób sprawujących rodzinną pieczę zastępczą.	Liczba posiedzeń grup wsparcia.
	Prowadzenie poradnictwa rodzinnego, prawnego i terapii dla osób sprawujących rodzinną pieczę zastępczą, ich dzieci i dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej.	Liczba specjalistycznych porad udzielonych przez psychologa, pedagoga, prawnika, pracowników Zespołu ds. Pieczy Zastępczej
	Organizowanie dla form rodzinnej pieczy zastępczej pomocy wolontariuszy.	Liczba zawartych umów wolontaryjnych. Liczba godzin pracy wolontariuszy. Liczba rodzin, dzieci objętych pomocą wolontariuszy.
	Zatrudnienie zgodnie z wymogami ustawowymi koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej.	Liczba zatrudnionych koordynatorów.
<i>Cel szczegółowy I.3</i>	<i>Doskonalenie systemu kwalifikowania kandydatów do prowadzenia rodzinnych form pieczy zastępczej.</i>	
	Prowadzenie naboru kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej, prowadzącego rodzinny dom dziecka.	Liczba zarejestrowanych kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej, prowadzącego rodzinny dom dziecka.
	Organizowanie szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej, rodzinnego domu dziecka.	Lista osób objętych szkoleniem dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej, prowadzącego rodzinny dom dziecka.

	Kwalifikowanie osób kandydujących do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej, rodzinnego domu dziecka.	Liczba osób zakwalifikowanych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej, prowadzącego rodzinny dom dziecka.
	Szkolenie według indywidualnego planu szkolenia kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej.	Liczba przeszkolonych rodzin zastępczych spokrewnionych. Liczba godzin szkolenia indywidualnego.
<i>Cel szczegółowy I.4</i>	<i>Wspieranie procesu usamodzielnienia pełnoletnich wychowanków rodzinnej pieczy zastępczej.</i>	
	Przygotowanie wychowanków rodzinnej pieczy zastępczej do procesu usamodzielnienia.	Liczba małoletnich i pełnoletnich przebywających w rodzinach zastępczych, dla których czynione są oszczędności na przyszłe usamodzielnienie. Liczba małoletnich i pełnoletnich przebywających w rodzinach zastępczych posiadających potwierdzoną aktem notarialnym własność. Liczba warsztatów przygotowujących do usamodzielnienia. Liczba małoletnich i pełnoletnich przebywających w rodzinach zastępczych objętych warsztatami.
	Opracowanie indywidualnych planów usamodzielnienia dla osób usamodzielnianych.	Liczba opracowanych indywidualnych programów usamodzielnienia.

	Współpraca z opiekunami usamodzielnień wychowanków pieczy zastępczej w ramach realizacji programów usamodzielnienia.	Liczba modyfikacji IPU. Liczba złożonych przez osoby usamodzielniane wniosków o pomoc.
	Realizacja pomocy finansowej na kontynuowanie nauki, usamodzielnienie i zagospodarowanie.	Liczba przyznanych świadczeń w ramach pomocy finansowej na kontynuowanie nauki, usamodzielnienie i zagospodarowanie.
	Udzielanie pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych i zatrudnienia dla wychowanków pieczy zastępczej.	Liczba wychowanków kontynuujących naukę. Liczba osób objętych wsparciem doradcy zawodowego.
<i>Cel szczegółowy I.5</i>	<i>Podniesienie jakości usług w zakresie pomocy dziecku i rodzinie.</i>	
	Udział w szkoleniach, konferencjach, seminariach z zakresu pomocy dziecku i rodzinie.	Liczba szkoleń, konferencji, itp., w których brali udział pracownicy Zespołu ds. Pieczy Zastępczej PCPR.
	Upowszechnianie dobrych praktyk w obszarze pracy z dzieckiem i rodziną.	Liczba wystąpień, publikacji, szkoleń organizowanych przez pracowników Zespołu ds. Pieczy Zastępczej PCPR.
	Współpraca z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz pomocy dziecku i rodzinie.	Liczba organizacji pozarządowych z którymi współpracuje Zespół ds. Pieczy Zastępczej PCPR.
CEL OPERACYJNY II	Wsparcie dla osób niepełnosprawnych i ich otoczenia oraz seniorów, zwiększające ich udział w życiu społecznym i zawodowym.	

Cel szczegółowy II.1	<i>Poprawa w dostępności do podmiotów użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych.</i>	
	Likwidacja barier architektonicznych, technicznych w obiektach użyteczności publicznej.	Liczba dostosowanych obiektów.
	Zwiększenie dostępności do informacji poprzez Internet.	Liczba serwisów internetowych.
	Likwidacja barier transportowych dla osób niepełnosprawnych.	Liczba zakupionych pojazdów.
Cel szczegółowy II.2	<i>Integracja osób niepełnosprawnych ze społecznością lokalną</i>	
	Wspieranie rozwiązań mających na celu ograniczenie skutków niepełnosprawności zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży.	Liczba zawartych porozumień i partnerstw.
	Wykorzystanie bazy oświatowej, kulturalnej i sportowej do działań aktywizujących mieszkańców powiatu.	Liczba placówek, otwartych dla społeczności lokalnej.
	Wspieranie działań służących reintegracji społecznej osób niepełnosprawnych.	Liczba porozumień i partnerstw oraz wysokość środków na nie przeznaczonych.
	Wspieranie środowiskowego systemu wsparcia dla osób niepełnosprawnych w postaci m.in. DPS, ŚDS i WTZ oraz innych dziennych form wsparcia.	Wysokość środków finansowych przekazanych na placówki.
	Zwiększenie aktywności sportowej poprzez organizowanie imprez rekreacyjnych i sportowych.	Liczba zorganizowanych wydarzeń.
	Poprawa dostępności do rehabilitacji zwiększającej szanse na powrót do aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie i na rynek pracy.	Liczba osób korzystających z bazy rehabilitacyjnej i innych form rehabilitacji.
Cel szczegółowy II.3	<i>Aktywizacja zawodowa osób niepełnosprawnych</i>	
	Współdziałanie z instytucjami rynku pracy w celu aktywizacji osób niepełnosprawnych.	Liczba zawartych umów i porozumień.

	Organizowanie szkoleń i warsztatów podwyższających kompetencje osób niepełnosprawnych.	Liczba szkoleń
	Wspieranie działań służących reintegracji zawodowej osób niepełnosprawnych.	Liczba porozumień i partnerstw oraz wysokość środków na nie przeznaczonych.
	Wspieranie lokalnego rynku pracy w zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.	Liczba stworzonych stanowisk pracy.
	Wspieranie inicjatywy osób niepełnosprawnych w kwestii samozatrudnienia w tym tworzenia spółdzielni socjalnych.	Liczba utworzonych działalności i spółdzielni.
	Projekty realizowane ze wsparciem EFS na rzecz osób niepełnosprawnych	Wysokość pozyskanych środków.
	Podnoszenie kwalifikacji osób niepełnosprawnych na poziomie wyższym	liczba studentów, którym udzielono dofinansowania do studiów
	Niwelowanie skutków niepełnosprawności zwiększające szanse osób niepełnosprawnych na zatrudnienie	liczba osób, którym udzielono dofinansowania do zakupu sprzętu typu: wózki elektryczne, oprogramowanie specjalistyczne, protezy etc.
Cel szczegółowy II.4	<i>Wspieranie niepełnosprawnych uczniów w wyborze kierunku kształcenia i zawodu.</i>	
	Projektowanie przyszłości edukacyjnej i zawodowej poprzez diagnozę możliwości i predyspozycji zawodowych osób niepełnosprawnych.	Ilość wykonanych diagnoz określających predyspozycje zawodowych osób niepełnosprawnych.
	Udzielanie porad zawodowych zgodnych z potrzebami i oczekiwaniami uczniów poprzez rozwijanie wiedzy o sobie, kształtowanie umiejętności potrzebnych do budowania relacji z innymi oraz dostarczenie uczniom wiedzy i poszerzenie ich umiejętności w zakresie planowania optymalnej drogi edukacyjnej oraz funkcjonowania w sytuacji pracy	Ilość udzielonych porad zawodowych.

	<p>Prowadzenie grupowych zajęć aktywizujących do wyboru zawodu i kierunku kształcenia, kreowania własnej kariery zawodowej, służące formułowaniu planów co do własnej aktywności zawodowej, przy wykorzystaniu zdobytej wiedzy o sobie, o swych możliwościach i ograniczeniach związanych z wyborem zawodu</p>	<p>Ilość przeprowadzonych warsztatów w szkołach i placówkach z powiatu konińskiego.</p>
Cel szczegółowy II.5	<p><i>Wspieranie uczniów niepełnosprawnych w szkołach i placówkach oświatowych oraz w środowisku rodzinnym w zakresie kształcenia specjalnego.</i></p>	
	<p>Diagnozowanie poziomu rozwoju, potrzeb i możliwości oraz zaburzeń rozwojowych i zachowań dysfunkcyjnych dzieci i młodzieży, w tym predyspozycji i uzdolnień, przyczyn niepowodzeń edukacyjnych, specyficznych trudności w uczeniu się oraz wyjaśnienie mechanizmów ich funkcjonowania w odniesieniu do zgłaszanego problemu ze wskazaniem sposobu rozwiązania tego problemu oraz wydawanie orzeczeń i opinii:</p> <ul style="list-style-type: none"> -- orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz niedostosowanej społecznie, wymagającej stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy; - orzeczenia o potrzebie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego, dla dzieci, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do przedszkola lub oddziału przedszkolnego zorganizowanego w szkole podstawowej, - orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania dla dzieci i młodzieży, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do szkoły; 	<p>Ilość uczniów objętych diagnozą.</p> <p>Ilość wydanych orzeczeń o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrzebie kształcenia specjalnego - potrzebie rocznego obowiązkowego przygotowania przedszkolnego, - potrzebie nauczania indywidualnego - potrzebie zajęć rewalidacyjno wychowawczych <p>ilość wydanych opinii o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka</p>

	<p>- orzeczenia o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych dla dzieci i młodzieży upośledzonych umysłowo w stopniu głębokim;</p> <p>- opinie o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole.</p>	
	<p>Wspomaganie dzieci i młodzieży adekwatnie do ich potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych, w tym zwłaszcza dzieci i młodzieży szczególnie uzdolnionych, niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie lub zagrożonych niedostosowaniem społecznym, ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się, z zaburzeniami komunikacji językowej, z chorobami przewlekłymi oraz prowadzenie terapii dzieci i młodzieży w zależności od rozpoznanych potrzeb, w tym dzieci i młodzieży z zaburzeniami rozwojowymi, z zachowaniami dysfunkcyjnymi, niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie lub zagrożonych niedostosowaniem społecznym, oraz ich rodzin.</p>	<p>ilość dzieci objętych zajęciami specjalistycznymi logopedycznymi, pedagogicznymi, psychologicznymi</p>
	<p>Pomoc rodzicom /opiekunom prawnym w rozpoznawaniu i rozwijaniu zainteresowań i uzdolnień dzieci i młodzieży; wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji rodziny;</p>	<p>Ilość prelekcji, porad, konsultacji, warsztatów dla rodziców (Szkoła dla Rodziców Wychowawców)</p>
	<p>Udzielanie nauczycielom, wychowawcom lub specjalistom pomocy w rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży oraz współpraca w udzielaniu i organizowaniu przez przedszkola, szkoły i placówki pomocy psychologiczno – pedagogicznej</p>	<p>Ilość realizowanych konsultacji, prelekcji, warsztatów</p>
Cel szczegółowy II.6	<i>Rozwój aktywności społecznej, kulturalnej i zawodowej seniorów</i>	
	<p>Wspieranie podmiotów działających na rzecz aktywizacji seniorów we wszystkich obszarach życia</p>	<p>ilość zrealizowanych projektów, liczba konkursów, udzielonych dotacji</p>

	Promowanie form aktywnego spędzania czasu : kluby seniora, uniwersytety III wieku, koła gospodyń wiejskich	ilość funkcjonujących form
	Współpraca i wsparcie organizacyjne funkcjonowania Powiatowej Rady Seniorów	liczba spotkań Rady
	Wzmocnienie integracji międzypokoleniowej	liczba zorganizowanych spotkań integrujących, edukacyjnych, kulturalnych, okolicznościowych
	Promowanie twórczości osób starszych	liczba przeglądów, festiwali, wystaw, artykułów, informacji na stronach internetowych
CEL OPERACYJNY III	Rozwój efektywnego systemu wspierania rodzin z problemem przemocy, skierowanego zarówno na pomoc ofiarom jak i sprawcom przemocy.	
<i>Cel szczegółowy III.1</i>	<i>Rozwój środowiskowych form pomocy dla osób zagrożonych zjawiskiem przemocy.</i>	
	Opracowanie i realizacja programów skierowanych do osób pokrzywdzonych	Liczba realizowanych programów Liczba osób objętych programami
	Opracowanie i realizacja programów edukacyjnych, korekcyjnych dla sprawców przemocy.	Liczba realizowanych programów Liczba osób objętych programami
	Stworzenie spójnego systemu współpracy pomiędzy podmiotami działającymi na rzecz rodzin zagrożonych przemocą.	Ilość wspólnych szkoleń, Ilość wspólnych spotkań interdyscyplinarnych
	Wspieranie osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie i zwiększenie profesjonalizmu ich działań.	Ilość szkoleń Ilość pracowników objętych szkoleniami

		Ilość superwizji Ilość pracowników objętych superwizją
	Rozszerzenie oferty form pomocy i wsparcia dla osób uwięzionych w przemoc.	Liczba zatrudnionych specjalistów Liczba osób korzystających ze wsparcia
<i>Cel szczegółowy III.2</i>	<i>Prowadzenie edukacji społecznej i promocja działań wolnych od przemocy</i>	
	Zwiększenie dostępności informacji o możliwości uzyskania pomocy w sytuacji występowania przemocy w rodzinie	Ilość akcji społecznych Liczba artykułów, publikacji, wystąpień w lokalnych mediach Liczba opracowanych ulotek, plakatów, materiałów edukacyjnych.
	Opracowanie i realizacja programów profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, adresowanych w szczególności do dzieci i młodzieży	Liczba uczestniczących szkół Liczba dzieci i młodzieży objętych działaniami

CEL STRATEGICZNY II
Przeciwdziałanie bezrobociu.

CELE OPERACYJNE, CELE SZCZEGÓŁOWE	OPIS PROWADZONYCH DZIAŁAŃ	WSKAŹNIKI
CEL OPERACYJNY I	Realizacja zadań wynikających z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.	
<i>Cel szczegółowy I.1</i>	<i>Prowadzenie ewidencji osób bezrobotnych.</i>	
	Rejestrowanie bezrobotnych i poszukujących pracy;	Liczba osób zarejestrowanych.
	Prowadzenie rejestracji internetowej	Liczba osób zarejestrowanych.
	Przyznawanie i wypłacanie zasiłków oraz innych świadczeń z tytułu bezrobocia;	Liczba osób posiadających prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Kwota środków przeznaczonych na wypłatę świadczeń z tytułu bezrobocia.
<i>Cel szczegółowy I.2</i>	<i>Aktywizacja osób bezrobotnych i poszukujących pracy.</i>	
	Udzielanie pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w znalezieniu pracy przez pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe;	Liczba osób objętych pośrednictwem pracy. Liczba osób objętych poradnictwem zawodowym
	Ustalanie profili pomocy dla bezrobotnych.	Liczba bezrobotnych posiadających ustalony profil

	Opracowywanie i realizowanie indywidualnych planów działania.	<i>Liczba osób realizujących indywidualny plan działania</i>
	Realizowanie działań sieci EURES	<i>Ilość osób bezrobotnych objętych działaniami sieci EURES</i>
Cel szczegółowy I.3	<i>Inicjowanie, organizowanie i finansowanie usług i instrumentów rynku pracy;</i>	
	Prace interwencyjne	Liczba osób bezrobotnych objętych usługami i instrumentami rynku pracy
	Roboty publiczne	
	Prace społecznie użyteczne	
	Świadczenie aktywizacyjne	
	Bony szkoleniowe , stażowe, na zasiedlenie, na zatrudnienie	
	Dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnionego bezrobotnego powyżej 50 roku życia	
	Dotacje na rozpoczęcie działalności gospodarczej i wyposażenia stanowiska pracy	
	Staż	
	Współpraca z agencjami zatrudnienia – doprowadzenie bezrobotnego będącego w szczególnej sytuacji na rynku pracy do podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej	
Cel szczegółowy I.4	<i>Propagowanie kształcenia ustawicznego</i>	
	Realizacja zadań związanych z Krajowym Funduszem Szkoleniowym, w szczególności udzielanie pomocy pracodawcom poprzez finansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy;	Liczba osób objętych KFS

	Inicjowanie, organizowanie i finansowanie szkoleń dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy i przygotowania zawodowego dorosłych dla osób bezrobotnych;	Liczba osób bezrobotnych objętych szkoleniami
	Inicjowanie, organizowanie i finansowanie szkoleń dla pracowników urzędu ;	Liczba pracowników objętych szkoleniami
	Finansowanie studiów podyplomowych dla osób bezrobotnych	Liczba osób bezrobotnych objętych studiami podyplomowymi
	Stypendium z tytułu dalszej nauki	Liczba osób bezrobotnych , które otrzymały stypendium
	Rozpowszechnianie informacji o możliwościach skorzystania z bezpłatnych szkoleń organizowanych przez inne jednostki poprzez wywieszanie plakatów i ulotek oraz zamieszczanie informacji na stronie internetowej PUP w Koninie	Liczba wywieszonych plakatów lub liczba umieszczonych informacji na stronie www
<i>Cel szczegółowy I.5</i>	<i>Pozyskiwanie środków na aktywizację osób bezrobotnych i poszukujących pracy</i>	
	Realizowanie projektów w zakresie promocji zatrudnienia, w tym przeciwdziałania bezrobociu, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej bezrobotnych, wynikających z programów operacyjnych współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy;	Liczba zrealizowanych programów
	Inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych.	
<i>Cel szczegółowy III.6</i>	<i>Prowadzenie analizy sytuacji na lokalnym rynku pracy</i>	
	opracowywanie badań, analiz i sprawozdań, w tym prowadzenie monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych,	Ilość opracowań
	inicjowanie i realizowanie badań i analiz wykorzystywanych w działaniach prowadzonych przez urzędy pracy;	Ilość przeprowadzonych badań

CEL OPERACYJNY II	Wspieranie lokalnej przedsiębiorczości.	
<i>Cel szczegółowy II.1</i>	<i>Wspieranie samozatrudnienia i rozwoju przedsiębiorstw</i>	
	Udzielanie jednorazowo środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej	Liczba osób, która otrzymała dotację
	Udzielanie środków na doposażenie lub wyposażenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego	Liczba osób bezrobotnych , która uzyskała zatrudnienie w ramach doposażenia
	Udzielanie pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej	Liczba osób, która otrzymała pożyczkę
	Udzielanie pożyczek na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego	Liczba osób bezrobotnych , która uzyskała zatrudnienie w ramach pożyczki
<i>Cel szczegółowy II.2</i>	<i>Udzielanie pomocy pracodawcom w pozyskiwaniu pracowników przez pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe;</i>	
	Współpraca z organizacjami przedsiębiorców	Liczba organizacji z którymi współpracuje PUP w Koninie, liczba porozumień , umów o współpracy itp.
	Prowadzenie zewnętrznego pośrednictwa pracy	Liczba wizyt prowadzonych przez pośredników pracy
	Organizacja giełd i targów pracy	Liczba zorganizowanych targów i giełd pracy

Cel szczegółowy II.3	Inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu rozwiązanie lub złagodzenie problemów związanych z planowanymi zwolnieniami grup pracowników z przyczyn dotyczących zakładu pracy;	
	Monitorowanie wpływających do Urzędu zgłoszeń zwolnień grupowych	Liczba spotkań
	Prowadzenie spotkań z pracownikami zagrożonymi utratą pracy	
CEL OPERACYJNY III	Współpraca z instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz osób bezrobotnych.	
<i>Cel szczegółowy III.1</i>	<i>Współpraca z gminami i ośrodkami pomocy społecznej</i>	
	Wymiana danych o wspólnych klientach poprzez Samorządową Platformę Informacyjną	Liczba wydanych zaświadczeń w SEPI
	Realizacja PAI	Liczba osób objętych PAI
Cel szczegółowy III.2	Współpraca z instytucjami działającymi na rzecz osób wykluczonych i marginalizowanych	
	Wspólna realizacja programów aktywizujących na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym	Liczba zrealizowanych programów
	Promocja działań instytucji wspierających osoby wykluczone i marginalizowane	Liczba wywieszonych plakatów, ulotek oraz informacji
<i>Cel szczegółowy III.3</i>	<i>Propagowanie idei powstawania i funkcjonowania spółdzielni socjalnych</i>	
	Przyznawanie środków na rozpoczęcia działalności gospodarczej w ramach spółdzielni socjalnych	Ilość dotacji
	Refundacja składek na ubezpieczenia społeczne osób zatrudnionych w ramach spółdzielni socjalnych	Liczba osób którym zrefundowano składki

CEL STRATEGICZNY III

Aktywizacja organizacji, instytucji i mieszkańców powiatu w działaniach na rzecz zdrowego trybu życia.

CELE OPERACYJNE, CELE SZCZEGÓŁOWE	OPIS PROWADZONYCH DZIAŁAŃ	WSKAŹNIKI
CEL OPERACYJNY I	Ochrona i promocja zdrowia	
<i>Cel szczegółowy I.1</i>	<i>Aktywizowanie do działań w zakresie promowania zdrowego stylu życia</i>	
	Imprezy sportowe i rekreacyjne dla różnych grup wiekowych	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu Liczba przeprowadzonych akcji Liczba udzielonych dotacji
	Konkursy wiedzy i artystyczne	
	Badania i akcje profilaktyczne	
<i>Cel szczegółowy I.2</i>	<i>Doskonalenie umiejętności udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.</i>	
	Mistrzostwa pierwszej pomocy PCK	Kwota środków przeznaczonych na działanie
<i>Cel szczegółowy I.3</i>	<i>Krzewienie idei honorowego krwiodawstwa wśród mieszkańców z terenu powiatu konińskiego</i>	
	Akcje promujące ideę krwiodawstwa	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu, Liczba przeprowadzonych akcji,

<i>Cel szczegółowy I.4</i>	<i>Promocja zdrowia psychicznego i zapobieganie zaburzeniom psychicznym</i>	
	Konkursy wiedzy	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu Liczba przeprowadzonych konkursów i spotkań
	Spotkania okolicznościowe	
<i>Cel szczegółowy I.5</i>	<i>Podnoszenie świadomości dziewcząt i kobiet w zakresie zachorowań na raka piersi</i>	
	Akcje prozdrowotne	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu, Liczba przeprowadzonych akcji,
<i>Cel szczegółowy I.6</i>	<i>Konferencje, konsultacje i zajęcia warsztatowe</i>	
	Warsztaty dotyczące umiejętności uczenia się, higieny czasu pracy i relaksu	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu, Liczba zorganizowanych warsztatów, konferencji i konsultacji,
	Konferencja promująca zdrowy styl życia	
	Warsztaty dotyczące radzenia sobie ze stresem	
<i>Cel szczegółowy I.7</i>	<i>Promowanie zdrowego stylu życia poprzez materiały edukacyjno-informacyjne</i>	
	Przygotowanie gadżetów	Liczba materiałów edukacyjno-informacyjnych,
	Przygotowanie ulotek	
CEL OPERACYJNY II	Przeciwdziałanie uzależnieniom	
<i>Cel szczegółowy II.1</i>	<i>Konsultacje, zajęcia warsztatowe, szkolenia</i>	

	Warsztaty na temat uzależnień	Liczba przeprowadzonych warsztatów
<i>Cel szczegółowy II.2</i>	<i>Działania przeciw uzależnieniom</i>	
	Konkursy na temat wiedzy o uzależnieniach i ich leczeniu	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu, Liczba przeprowadzonych akcji
	Obchody Światowego Dnia bez Papierosa, Światowego Dnia Rzucania Palenia, Światowego Dnia AIDS	
<i>Cel szczegółowy II.3</i>	<i>Zwiększenie aktywności fizycznej oraz propagowanie zdrowego stylu życia bez nałogów</i>	
	Międzypokoleniowy spacer z kijkami po zdrowie	Liczba uczestników
<i>Cel szczegółowy II.4</i>	<i>Promowanie zdrowego stylu życia poprzez materiały edukacyjno-informacyjne</i>	
	Edukacja publiczna – informowanie mieszkańców powiatu konińskiego o możliwościach w zakresie profilaktyki uzależnień	Liczba materiałów edukacyjno-informacyjnych,
	Audycje radiowe, ulotki, informatory na temat profilaktyki uzależnień	

CEL STRATEGICZNY IV
Nowoczesny i efektywny system edukacji.

CELE OPERACYJNE, CELE SZCZEGÓŁOWE	OPIS PROWADZONYCH DZIAŁAŃ	WSKAŹNIKI
CEL OPERACYJNY I	Dostosowanie kierunków i struktury kształcenia do zmieniających się potrzeb rynku pracy.	
<i>Cel szczegółowy I.1</i>	<i>Opiniowanie kierunków kształcenia w korelacji z prognozowanymi kierunkami rozwoju społeczno-gospodarczego powiatu.</i>	
	Analiza zapotrzebowania na zawody w środowisku lokalnym,	Liczba osób zainteresowanych danym zawodem Zapotrzebowanie rynku pracy
	Występowanie o opinię do Powiatowej i Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia w sprawie nowych zawodów	Ilość złożonych wniosków
<i>Cel szczegółowy I.2</i>	<i>Poszerzenie oferty edukacyjnej o nowe kierunki kształcenia w oparciu o analizę rynku pracy.</i>	
	Poszerzenie oferty edukacyjnej o kwalifikacyjne kursy zawodowe, nowe zawody w zasadniczej szkole zawodowej i technikum	Liczba zainteresowanych uczniów Ilość kursów kwalifikacyjnych
	Analiza raportów WUP w Poznaniu i PUP w Koninie	Ilość nowych zawodów wprowadzonych do oferty edukacyjnej

<i>Cel szczegółowy I.3</i>	<i>Utrzymanie w ofercie edukacyjnej szkół zawodowych o dobrym poziomie kształcenia.</i>	
	Nauka przedmiotów zawodowych w klasach zasadniczych szkół zawodowych wielozawodowych na kursie dokształcania w danym zawodzie w Ośrodku Dokształcania Zawodowego	Liczba uczniów kształcących się na kursach Ilość zawodów dla których nauka prowadzona jest w systemie kursowym
	Dbłość o wysoki poziom kształcenia zawodowego poprzez doskonalenie kadry i bazy dydaktycznej	Ilość ukończonych szkoleń i kursów % kształcącej się kadry
	Zawieranie umów z pracodawcami w celu poprawy jakości organizacji praktyk zawodowych	Ilość zawartych umów z pracodawcami
<i>Cel szczegółowy I.4</i>	<i>Ustawiczne kształcenie dorosłych w formach szkolnych i pozaszkolnych.</i>	
	Oferta edukacyjna poszerzona o kwalifikacyjne kursy zawodowe skierowane dla dorosłych w systemie zaocznym oraz liceum ogólnokształcące dla dorosłych	Ilość uruchomionych form kształcenia
	Organizowanie konferencji dla rodziców, pedagogów, nauczycieli	Ilość przeprowadzonych konferencji
<i>Cel szczegółowy I.5</i>	<i>Udział w Targach Edukacyjnych dla absolwentów gimnazjów</i>	
	Opracowanie i wykonanie atrakcyjnych stoisk prezentujących szkoły	Liczba osób biorących udział w targach (dane organizatora) Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu
	Udział w Konińskim Forum Edukacyjnym	Liczba szkół biorących udział w forum
CEL OPERACYJNY II	Optymalizacja kierunków i metod nauczania.	

<i>Cel szczegółowy II.1</i>	<i>Wdrażanie efektywnego nauczania języków obcych.</i>	
	Wyposażenie sali do nauki języków obcych w Cyfrową Pracownię Językową	Ilość stanowisk Cyfrowej Pracowni Językowej Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu
	Organizacja zajęć pozalekcyjnych	Liczba osób zainteresowanych Liczba zajęć pozalekcyjnych
	Stosowanie aktywizujących metod nauczania języków obcych	% uczniów zdających egzamin maturalny z języków obcych na poziomie podstawowym i rozszerzonym.
<i>Cel szczegółowy II.2</i>	<i>Wdrażanie efektywnego nauczania matematyki i przedmiotów przyrodniczo – matematycznych.</i>	
	Doposażenie sali biologicznej w celu możliwości prowadzenia zajęć w formie warsztatów, doświadczeń, projektów	Liczba odbytych warsztatów, projektów
	Organizacja dodatkowych zajęć z matematyki	Wyniki egzaminów maturalnych z matematyki na poziomie podstawowym Ilość godzin dodatkowych zajęć z matematyki.
<i>Cel szczegółowy II.3</i>	<i>Upowszechnianie znaczenia doradztwa zawodowego w szkołach ponadgimnazjalnych.</i>	

	Uczestnictwo w warsztatach interpersonalnych organizowanych przez wyższe uczelnie w ramach doradztwa zawodowego	Ilość zorganizowanych warsztatów
	Organizowanie w szkołach warsztatów dla gimnazjalistów pod kątem wyboru dalszej ścieżki edukacyjnej i kierunku kształcenia	Ilość zorganizowanych warsztatów
	Utrzymanie w ofercie poradni warsztatów, prelekcji z zakresu doradztwa zawodowego na terenie szkół powiatu konińskiego	Liczba uczestniczących szkół, liczba dzieci i młodzieży objętych działaniem
	Prowadzenie na terenie poradni badań w zakresie predyspozycji zawodowych uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych	Ilość przeprowadzonych badań
	Organizowanie i prowadzenie grup wsparcia lub sieci współpracy i samokształcenia dla nauczycieli wyznaczonych przez dyrektorów do organizacji doradztwa zawodowego na terenie szkół	Ilość przeprowadzonych grup wsparcia
CEL OPERACYJNY III	Rozwijanie idei demokracji i integracji europejskiej.	
<i>Cel szczegółowy III.1</i>	<i>Uczestnictwo w systemowych programach edukacyjnych.</i>	
	Bieżąca analiza propozycji uczestnictwa w systemowych programach edukacyjnych	Ilość złożonych wniosków
	Aplikowanie do uczestnictwa w systemowych programach edukacyjnych	Ilość złożonych aplikacji
<i>Cel szczegółowy III.2</i>	<i>Uczestnictwo w konkursach ogłaszanych w ramach Programów UE oraz konkursach grantowych z innych funduszy.</i>	
	Monitoring ogłoszeń o konkursach w ramach Programów UE oraz konkursach grantowych z innych funduszy	Ilość złożonych i zakwalifikowanych wniosków

<i>Cel szczegółowy III.3</i>	<i>Nawiązanie i kontynuacja współpracy międzynarodowej pomiędzy szkołami i placówkami oświatowymi.</i>	
	Kontynuacja współpracy z żołnierzami amerykańskimi, którzy stacjonują na terenie 32 Bazy Lotnictwa Taktycznego w Łasku oraz 3 Bazy Lotnictwa Transportowego w Powidzu	Ilość spotkań
	Udział w symulacjach obrad ONZ odbywających się cyklicznie we Włoszech	Ilość spotkań
	Kontynuacja współpracy ze szkołami zagranicznymi w celu składania wniosków w ramach programu Erasmus	Ilość staży, wyjazdów odbytych w ramach programów % uczniów i nauczycieli uczestniczących w programie
CEL OPERACYJNY IV	Tworzenie warunków do efektywnego funkcjonowania oświaty.	
<i>Cel szczegółowy IV.1</i>	<i>Modernizacja i tworzenie nowoczesnej bazy w placówkach oświatowych.</i>	
	Przeniesienie siedziby Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ślesinie i Filii w Koninie do jednego budynku	Pozyskanie budynku
	Wyposażenie i remont w ramach posiadanych lub pozyskanych środków gabinetów diagnostycznych i terapeutycznych: gabinet małego dziecka, gabinety specjalistyczne (tyflopedagogiczny, surdopedagogiczny, oligopedagogiczny, gabinet do badania dzieci z autyzmem, sali integracji sensorycznej), utworzenie i wyposażenie składnicy akt w obu placówkach poradni lub jednej w przypadku przeniesienia do nowego budynku, wyposażenie poradni w nowe narzędzia diagnostyczne i terapeutyczne posiadające standaryzację i aktualną normalizację, modernizacja sieci teleinformatycznej w szkołach i placówkach	Wykaz wyposażenia, sprawozdanie z przeprowadzonych remontów, Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu

	Rozbudowa SOSW w Rychwale oraz SOSW w Rychwale filii w Ślesinie o pomieszczenia wykorzystywane do zajęć specjalistycznych	Liczba pomieszczeń
	Wyposażenie pomieszczeń w specjalistyczne pomoce dydaktyczne i sprzęt	Liczba zakupionych sprzętów
CEL OPERACYJNY V	Wyrównywanie szans edukacyjnych.	
<i>Cel szczegółowy V.1</i>	<i>Likwidacja barier w placówkach edukacyjnych w zakresie umożliwiania osobom niepełnosprawnym funkcjonowania w środowisku społecznym.</i>	
	Dostosowanie toalet dla osób niepełnosprawnych,	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu Ilość toalet
	Montaż drugiej windy dla osób niepełnosprawnych	Kwota środków przeznaczonych na działania z tego zakresu Ilość wind w szkole dla osób niepełnosprawnych
<i>Cel szczegółowy V.2</i>	<i>Rozwijanie pomocy pedagogicznej i poradnictwa psychologicznego dla dzieci i młodzieży.</i>	
	Cykliczne spotkania dzieci i młodzieży z pedagogiem szkolnym i psychologiem	Ilość spotkań
	Prowadzenie terapii specjalistycznej dla dzieci z terenu oddziaływania poradni	Liczba dzieci objętych terapią specjalistyczną
	Prowadzenie konsultacji, porad, prelekcji dla rodziców w środowisku lokalnym oraz na terenie poradni	Ilość przeprowadzonych konsultacji, porad, prelekcji dla rodziców

CEL OPERACYJNY VI	Aktywizacja środowiska lokalnego i rodziców.	
<i>Cel szczegółowy VI.1</i>	<i>Promocja działań edukacyjnych szkół i placówek w środowisku lokalnym.</i>	
	Bieżąca aktualizacja strony internetowej	Ilość publikacji na stronie internetowej
	Promowanie bieżących działań edukacyjnych, sportowych, artystycznych we współpracy z lokalnymi mediami,	Ilość publikacji i wywiadów dla mediów
	Koordinowanie konkursów międzyszkolnych i powiatowych	Ilość przeprowadzonych kursów międzyszkolnych i powiatowych
	Coroczny udział w WOŚP	Kwota zebranych funduszy dla WOŚP Liczba uczestników
	Współpraca z rodzicami i środowiskiem lokalnym – przy okazji promocji wydarzeń edukacyjnych (Dzień Autyzmu, Dzień Diagnoz Logopedycznych itp.)	Liczba spotkań
CEL OPERACYJNY VII	Ustawiczne kształcenie nauczycieli.	
<i>Cel szczegółowy VII.1</i>	<i>Doskonalenie nauczycieli poprzez udział w kursach doskonalących, kwalifikacyjnych i studiach podyplomowych zgodnie z zapotrzebowaniem i perspektywnym rozwojem szkół i placówek oświatowych.</i>	
	Udział pracowników pedagogicznych w kursach i szkoleniach z zakresu orzekania i opiniowania	Ilość kursów i szkoleń z zakresu orzekania i opiniowania

	Uzyskanie przez pracowników kwalifikacji w zakresie tyflopedagogiki i surdopedagogiki, wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, integracji sensorycznej, posługiwania się nowymi narzędziami diagnostycznymi	Liczba osób, które uzyskały kwalifikacje
	Wspomaganie nauczycieli szkół i placówek z rejonu powiatu konińskiego w zakresie szkolenia rad pedagogicznych na temat oddziaływań wychowawczych i dydaktycznych wśród uczniów	Ilość przeprowadzonych szkoleń rad pedagogicznych Liczba przeszkolonych nauczycieli
	Prowadzenie wspomaganie w ramach projektu „Kompleksowy system doskonalenia nauczycieli i wspomaganie szkół w powiecie konińskim”, kontynuacja wspomaganie przez Poradnie po zakończeniu projektu zgodnie z rozporządzeniem Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno - pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych	Kwota środków przeznaczonych na działania w ramach projektu Ilość szkół biorących udział w projekcie
	Udział w szkoleniach specjalistów (psychologów, pedagogów, logopedów) z zakresu diagnozy i terapii nowoczesnymi narzędziami diagnostycznymi i terapeutycznymi	Ilość pracowników Ilość odbytych szkoleń i kursów
	Doskonalenie kadry w zakresie terapii autyzmu	Liczba szkoleń, konferencji Liczba pracowników objętych szkoleniami
CEL OPERACYJNY VIII	Reorganizacja i obniżenie kosztów funkcjonowania szkół	
<i>Cel szczegółowy VIII.1</i>	<i>Optymalizacja zatrudnienia pracowników administracyjno-obługowych</i>	
	Dostosowanie zatrudnienia z uwzględnieniem bazy lokalowej, liczby uczniów, powierzchni przyległych terenów oraz specyfiki szkół i placówek	Liczba zatrudnionych osób Liczba uczniów

<i>Cel szczegółowy VIII.2</i>	<i>Dalsze wdrożenie standardów dotyczących organizacji roku szkolnego</i>	
	Ustalenie optymalnej liczebności oddziałów zapewniającej racjonalność ponoszonych kosztów na utrzymanie oddziałów oraz dobre warunki nauki dla uczniów	Liczba uczniów Liczba oddziałów
	Opracowanie wytycznych w zakresie polityki kadrowej w powiązaniu z aktualną sytuacją demograficzną determinującą poziom zatrudnienia nauczycieli i zobowiązanie dyrektorów szkół i placówek do przestrzegania ustalonych zasad	Liczba uczniów Liczba nauczycieli
<i>Cel szczegółowy VIII.3</i>	<i>Monitorowanie planów finansowych szkół i efektywności wykorzystania przez nie środków budżetowych</i>	
	Zakup informatycznego programu do analizy kosztów oświatowych	Ilość zakupionych programów
	Przeprowadzenie analizy kosztów oświatowych w zakresie wynagrodzeń z uwzględnieniem struktury zatrudnienia	Liczba etatów Kwota wynagrodzeń
	Dokonanie analizy kosztów stałych i związanych z nimi rozwiązań organizacyjnych, w tym z utrzymaniem bazy	Koszty stałe

3.3. ZARZĄDZANIE STRATEGIĄ

System zarządzania realizacją strategii określa organizację, zasady i sposoby jej wdrażania oraz monitorowania. System zarządzania realizacją Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015 – 2022 tworzą:

- Rada Powiatu Konińskiego, która pełni bieżący nadzór nad realizacją strategii, czuwa aby przy tworzeniu budżetu powiatu uwzględniane były działania zapisane w strategii;
- Zarząd Powiatu Konińskiego, który powołuje Zespół Zadaniowy wdrażający, monitorujący i aktualizujący strategię;
- Starosta Koniński, odpowiedzialny za wdrażanie strategii oraz funkcjonowanie Zespołu Zadaniowego;
- Zespół Zadaniowy powołany przez Zarząd Powiatu. W skład zespołu wejdą osoby uczestniczące w procesie budowania strategii. Do zadań zespołu będzie należało monitorowanie oraz okresowa ocena stopnia realizacji zaplanowanych działań, a także analiza zasadności ewentualnej aktualizacji dokumentu;
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie jako jednostka o charakterze operacyjnym, pełniąca funkcję koordynatora wdrażania strategii. Do jego zadań będzie należało:
 - gromadzenie dokumentacji związanej z jej wdrożeniem i realizacją,
 - dostarczenie aktualnej wersji strategii wszystkim jej realizatorom,
 - prowadzenie monitoringu w oparciu o otrzymane dane od jednostek realizujących zadania,
 - inicjowanie i organizowanie spotkań zespołu ds. wdrażania i monitorowania strategii,
 - sporządzanie raportów oraz przedkładanie ich Radzie Powiatu;
- Realizatorzy strategii, tj. jednostki odpowiedzialne za działania zapisane w dokumencie i zobowiązane do składania corocznych sprawozdań koordynatorowi strategii.

3.4. FINANSOWANIE STRATEGII

Z uwagi na długofalowość realizacji Strategii oraz różnorodność jednostek i organizacji realizujących zadania w niej uwzględnione, środki finansowe na realizację zadań będą uwzględniane w rocznych planach finansowych poszczególnych jednostek.

Jednostki i organizacje uczestniczące w realizacji programu będą aplikować o środki zewnętrzne na realizację właściwych sobie zadań określonych w Strategii.

Środki Finansowe na realizację zadań przewidzianych w Strategii będą pochodzić z:

1. Budżetu Powiatu Konińskiego w tym planów finansowych jednostek organizacyjnych Powiatu.
2. Dotacji budżetu Państwa na realizację zadań własnych i zleconych.
3. Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
4. Funduszy europejskich.
5. Środków pozyskiwanych w ramach programów resortowych oraz grantów.

Cele i zadania określone w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015 – 2022 wskazują na kierunek rozwoju polityki społecznej Powiatu, zatem potrzeby finansowe na ich realizację będą uwzględniane rokrocznie w planie budżetu Powiatu.

Jednostki organizacyjne Powiatu jak inne instytucje i organizacje będące realizatorami i partnerami Strategii będą podejmować starania w kwestii pozyskiwania środków zewnętrznych na realizację zadań strategicznych.

3.5. MONITORING I EWALUACJA

Monitoring i ewaluacja zapisów strategicznych polegać będą na systematycznej ocenie realizowanych działań oraz modyfikacji kierunków działania w przypadku istotnych zmian społecznych, które mogą pojawić się poprzez zmianę regulacji prawnych czy też narastanie poszczególnych kwestii społecznych. Podstawowym celem wyżej wymienionych działań będzie dostarczenie praktycznej wiedzy potrzebnej przy podejmowaniu decyzji o działaniach podejmowanych w każdym roku.

Koordynatorem realizacji strategii będzie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie. Monitoring strategii wraz ze sprawozdawczością, ewaluacją i promocją prowadzony będzie przez Zespół Zadaniowy, powołany uchwałą Zarządu Powiatu. Monitorowanie Strategii prowadzone będzie systematycznie a raporty z wdrażania przedstawiane Radzie Powiatu.

Proces aktualizacji Strategii należeć będzie do zadań Zespołu. Wszelkie zmiany dokumentu zatwierdzone będą uchwałą Rady Powiatu. Strategia powinna być promowana wśród mieszkańców powiatu, w tym wśród przedstawicieli samorządów lokalnych, podmiotów działających w sferze polityki społecznej, organizacji pozarządowych.

4. RAPORT Z KONSULTACJI SPOŁECZNYCH

W tej części zaprezentowano wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych projektu dokumentu „Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015 – 2022”.

Raport

z przeprowadzonych konsultacji społecznych projektu „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015 – 2022”

1. Konsultacje społeczne, których przedmiotem była „Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015 - 2022” wszczęto uchwałą Zarządu Powiatu Konińskiego nr 44/2015, z dnia 18 marca 2015 r.
2. Konsultacje odbyły się w terminie od dnia 01.04.2015 roku do dnia 14.04.2015 roku poprzez zamieszczenie projektu dokumentu, wraz z formularzem zgłaszania uwag, na stronie internetowej Starostwa Powiatowego w Koninie oraz Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Koninie.
3. Dodatkowo wystąpiono pisemnie o zgłoszenie uwagi i propozycji do przedstawicieli instytucji i organizacji zajmujących się problematyką społeczną:
 - Powiatowego Urzędu Pracy w Koninie,
 - Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej,
 - Domu Pomocy Społecznej w Ślesinie,
 - Środowiskowego Domu Samopomocy w Ślesinie,
 - Ośrodków Pomocy Społecznej Powiatu Konińskiego.
4. W wyniku przeprowadzonych konsultacji społecznych dotyczących projektu „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015 – 2022” uzyskano uwagi i propozycje zmiany zapisów zawarte w poniższej tabeli. Pod uwagę zostały wzięte jedynie propozycje posiadające uzasadnienie.

Zestawienie uwag zebranych w procesie konsultacji społecznych projektu Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Konińskiego na lata 2015-2022 dotyczących części diagnostycznej.

Lp.	Część projektu, do którego odnosi się uwaga	Zapis w projekcie, do którego zgłaszane są uwagi	Treść uwagi proponowany zapis	Uzasadnienie uwagi	Sposób uwzględnienia
1	Strona nr 10	ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2004 r., poz. 149 z późn. zm.),	ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r., poz. 149 z późn. zm.)	Aktualizacja podstawy prawnej	Uwagę uwzględniono
2	2.2. CHARAKTERYSTYKA GMIN POWIATU	Gmina miejsko-wiejska Kramsk ...	Gmina wiejska Kramsk ...	Sprostowanie	Uwagę uwzględniono
3	2.10.1. Instytucje oferujące pomoc i wsparcie	Ośrodek zatrudnia 13 pracowników, w tym: kierownika, 6 pracowników socjalnych.	Ośrodek zatrudnia 10 pracowników, w tym: dyrektora, 6 pracowników socjalnych.	Uaktualnienie danych.	Uwagę uwzględniono
4	2.10.1. Instytucje oferujące pomoc i wsparcie	Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kramsku 62-511 Kramsk, ul. Chopina 12.	Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kramsku 62-511 Kramsk, ul. Kurpińskiego 6.	Uaktualnienie danych	Uwagę uwzględniono
5	2.8.2. Kwestia niepełnosprawności i osób starszych	Od 1998 r. placówka jest modernizowana i rozbudowywana w celu osiągnięcia standardu i najlepszej jakości usług dla mieszkańców.	W latach 1995-2007 placówka była modernizowana i rozbudowywana. W 2009 r. Dom osiągnął obowiązujące standardy.	Zgodnie ze stanem wynikającym z decyzji Wojewody Wielkopolskiego dla Powiatu Konińskiego, dotyczącej zezwolenia na czas nieokreślony na prowadzenie Domu	Uwagę uwzględniono
6	2.8.2. Kwestia niepełnosprawności i osób starszych	Dom prowadzi szeroką działalność środowiskową (plenery malarskie, wystawy poplenerowe).	Dom prowadzi szeroką działalność na rzecz integracji (rehabilitacja społeczna) poprzez udział mieszkańców w różnych imprezach sportowych i kulturalnych o charakterze lokalnym i ponadlokalnym.	Uszczegółowienie zakresu działań	Uwagę uwzględniono

5. Ponadto, w wyniku przeprowadzonych konsultacji społecznych, przyjęto propozycję rozbudowania i uszczegółowienia treści dotyczących Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Rychwale oraz Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Ślesinie w części 2.4. OŚWIATA.
6. Rozbudowano analizę SWOT w części dotyczącej Edukacji, poprzez dodanie następujących zapisów:

Mocne strony

- współpraca z rodzicami,
- wychodzenie naprzeciw potrzebom społecznym
- oferta informacyjno – szkoleniowa kierowana do uczniów, rodziców, nauczycieli

Słabe strony

- niedostateczna liczba pomieszczeń do zajęć specjalistycznych,
- niedostępność części placówek do potrzeb uczniów niepełnosprawnych,
- wzrost zapotrzebowania na pomoc psychologiczno – pedagogiczną przy słabej bazie lokalowej,

Szanse

- współpraca pomiędzy placówkami,
- korzystanie z ofert instytucji wspomagających oświatę,
- wzrost zapotrzebowania na usługi Powiatowej Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej.

7. W części programowej Strategii, w zakresie IV Celu Strategicznego – Nowoczesny i efektywny system edukacji przyporządkowano działaniom odpowiednie wskaźniki. Poszerzono część o następujące działania i wskaźniki:

- Cel operacyjny IV, cel szczegółowy IV.1

Działania	Wskaźniki
rozbudowa SOSW w Rychwale oraz SOSW w Rychwale filii w Ślesinie – o pomieszczenia wykorzystywane do zajęć specjalistycznych	liczba pomieszczeń
wyposażenie pomieszczeń w specjalistyczne pomoce dydaktyczne i sprzęt	liczba zakupionych sprzętów

- Cel operacyjny VI, cel szczegółowy VI.1

Działania	Wskaźniki
współpraca z rodzicami i środowiskiem lokalnym – przy okazji promocji wydarzeń edukacyjnych (Dzień Autyzmu, Dzień Diagnoz Logopedycznych itp.)	liczba spotkań

- Cel operacyjny VII, cel szczegółowy VII.1

Działania	Wskaźniki
doskonalenie kadry w zakresie terapii autyzmu	liczba szkoleń, konferencji liczba pracowników objętych szkoleniami

- Cel operacyjny VII, cel szczegółowy VII.1

Działania	Wskaźniki
prowadzenie wspomaganie w ramach projektu „Kompleksowy system doskonalenia nauczycieli i wspomaganie szkół w powiecie konińskim” - kontynuacja wspomaganie przez Poradnie po zakończeniu projektu zgodnie z rozporządzeniem Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno - pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych	kwota środków przeznaczonych na działania w ramach projektu, ilość szkół biorących udział w projekcie.

5. UWAGI KOŃCOWE

Zapisy zawarte w strategii będą realizowane w ramach kierunków poszczególnych działań, w zależności od posiadanych przez samorząd i pozyskanych z zewnątrz środków finansowych.

Inne dokumenty programowe w zakresie lokalnej polityki społecznej powinny być zgodne z wytyczonymi w niniejszym dokumencie celami strategicznymi i kierunkami działań. Powinny je również rozwijać i uszczegóławiać.

Autorzy niniejszego dokumentu pragną złożyć serdeczne podziękowania tym wszystkim, którzy przyczynili się do identyfikacji najważniejszych problemów społecznych środowiska lokalnego, oraz mają nadzieję na dalszą współpracę prowadzącą do zmiany społecznej.